

Vijeće
Europske unije

Bruxelles, 29. studenoga 2016.
(OR. en)

14835/16

Međuinstitucijski predmet:
2016/0365 (COD)

EF 360
ECOFIN 1116
CODEC 1735

PRIJEDLOG

Od:	Glavni tajnik Europske komisije, potpisao g. Jordi AYET PUIGARNAU, direktor
Datum primitka:	29. studenoga 2016.
Za:	g. Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, glavni tajnik Vijeća Europske unije
Br. dok. Kom.:	COM(2016) 856 final
Predmet:	Prijedlog UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o okviru za oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana i o izmjeni uredbi (EU) br. 1095/2010, (EU) br. 648/2012 i (EU) 2015/2365

Za delegacije se u prilogu nalazi dokument COM(2016) 856 final.

Priloženo: COM(2016) 856 final

Bruxelles, 28.11.2016.
COM(2016) 856 final

2016/0365 (COD)

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

**o okviru za oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana i o izmjeni uredbi
(EU) br. 1095/2010, (EU) br. 648/2012 i (EU) 2015/2365**

(Tekst značajan za EGP)

{SWD(2016) 368 final}

{SWD(2016) 369 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

1.1. Razlozi i ciljevi prijedloga

Središnja druga ugovorna strana posreduje među sudionicima na financijskim tržištima kao kupac svakom prodavatelju i prodavatelj svakom kupcu za određene vrste ugovora. Središnje druge ugovorne strane bave se financijskim transakcijama u različitim kategorijama imovine kao što su dionice, izvedenice i repo ugovori. Usluge obično pružaju članovima sustava poravnanja (uglavnom bankama) koji imaju izravnu ugovornu vezu sa središnjim drugim ugovornim stranama i klijentima članova sustava poravnanja (na primjer mirovinski fondovi).

Koncentracija transakcija i pozicija koje iz njih proizlaze u središnjim drugim ugovornim stranama omogućava netiranje tih pozicija, čime se znatno smanjuju ukupne izloženosti središnje druge ugovorne strane te članova sustava poravnanja i njihovih klijenata. U zamjenu za preuzimanje i netiranje njihovih pozicija središnja druga ugovorna strana prikuplja kolateral (u obliku „iznosa nadoknade” i doprinosa jamstvenim fondovima) od članova sustava poravnanja i njihovih klijenata za pokrivanje svojih obveza u slučaju da jedan od sudionika ne ispuni svoje obveze prema središnjoj drugoj ugovornoj strani. Na taj način središnje druge ugovorne strane upravljaju rizicima svojstvenim financijskim tržištima (npr. rizikom druge ugovorne strane, likvidnosnim i tržišnim rizikom) te poboljšavaju ukupnu stabilnost i otpornost financijskih tržišta. Tijekom tog procesa postaju ključni dionici financijskog sustava povezujući višestruke financijske sudionike i koncentrirajući znatne iznose svojih izloženosti različitim rizicima. Učinkovito upravljanje rizikom središnje druge ugovorne strane i strogi nadzor nadzornih tijela stoga su ključni za odgovarajuće pokrivanje takvih izloženosti.

Razmjer i važnost središnjih drugih ugovornih strana u Europi i šire povećat će se provedbom poravnanja standardiziranih OTC izvedenica posredstvom središnjih drugih ugovornih strana na koje se obvezala skupina G20. Ta se obveza u EU-u provodi u skladu s Uredbom o OTC izvedenicama, središnjim drugim ugovornim stranama i trgovinskim repozitorijima („Uredba EMIR”)¹. Tom se Uredbom utvrđuju i opsežni bonitetni zahtjevi za središnje druge ugovorne strane te zahtjevi povezani s poslovanjem i nadzorom središnjih drugih ugovornih strana.

Iako se na središnje druge ugovorne strane u EU-u s obzirom na njihovu središnju ulogu u gospodarstvu i dodatne rizike koje preuzimaju primjenjuju visoki standardi, u EU-u ne postoje usklađena pravila za malo vjerojatne situacije u kojima ti standardi ne bi bili dostatni i u kojima bi se središnje druge ugovorne strane suočile s ozbiljnim poteškoćama, većima nego što su predviđene Uredbom EMIR, ili pak s potpunom propašću. U načelu bi društva koja propadaju trebala podlijegati postupku u slučaju insolventnosti. Međutim, prethodna kriza jasno je pokazala da propast važne financijske institucije koja je u velikoj mjeri povezana s ostalima na financijskom tržištu, može prouzročiti ključne probleme ostatku financijskog sustava i negativno utjecati na izgled rasta u općem gospodarstvu. To se događa zbog toga što zbog svoje insolventnosti institucija može naglo ograničiti pružanje ključnih funkcija gospodarstvu te potaknuti paniku na tržištu i širenje negativnih učinaka s obzirom na to da druge ugovorne strane i ulagatelji nisu sigurni u odnosu na svoju imovinu i obveze u dugotrajnim pravnim postupcima. Suočene s tom prijetnjom financijskoj stabilnosti, koju

¹ Uredba (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju (SL L 201, 27.7.2012., str. 1. – 59.)

može prouzročiti na primjer nedostatak povjerenja u tržište te općim javnim interesom, države su često bile prisiljene spašavati propadajuće financijske institucije javnim novcem kako bi to spriječile.

Oporavak i sanacija sastoje se od mjera čiji je cilj zaštititi financijsku stabilnost, osigurati nastavak obavljanja ključnih funkcija i zaštititi porezne obveznike u slučaju poteškoća ili propasti institucije koja ima financijske poteškoće, a u kojem postupak u slučaju insolventnosti ne bi bio dovoljan da ostvari te ciljeve. Takve su mjere osmišljene tako da zaštite vitalne ključne funkcije bez izlaganja poreznih obveznika gubicima, kako bi se očuvala sposobnost financijskog sustava za financiranje gospodarskog rasta i izbjegli socioekonomski troškovi financijskog sloma. Mjere oporavka i sanacije posebno su važne u slučajevima kada je financijska institucija „sistemska”, pri čemu bi zbog npr., njezine veličine, tržišne važnosti i međusobne povezanosti, poteškoće ili nekontrolirana propast mogli ugroziti normalno funkcioniranje financijskog sustava, što bi zauzvrat nepovoljno utjecalo na realno gospodarstvo.

Središnje druge ugovorne strane već su dobro uređene, imaju učinkovite resurse za rješavanje financijskih poteškoća u skladu s Uredbom EMIR i nisu doživjele znatne financijske poteškoće ili propasti u prošlosti, ali izazov koji nameće njihova sve veća važnost u obradi sve većih količina novih vrsta rizika općenito prepoznaju vlade, nadležna tijela i ostali sudionici na tržištu. S obzirom na njihovu središnju i sve veću ulogu na financijskim tržištima, sve središnje druge ugovorne strane u EU-u smatraju se sistemskima².

Mjere oporavka jesu mjere koje financijska institucija sama provodi kako bi ponovno uspostavila dugoročnu održivost. Osiguranje pravih uvjeta za uspješne mjere oporavka ključan je cilj politike središnjih drugih ugovornih strana s obzirom na činjenicu da se njihova propast smatra potencijalno razornom za opći financijski sustav. Međutim, nadležna tijela koja djeluju u javnom interesu trebala bi imati ovlast i za sanaciju središnje druge ugovorne strane ako te mjere ne budu uspješne ili ako bi mogle nanijeti štetu financijskoj stabilnosti. Mjere sanacije sastoje se od izvanrednih mjera koje bi nadležna tijela mogla provesti kako bi brzo restrukturirala središnje druge ugovorne strane i osigurala nastavak obavljanja njihovih funkcija koje su ključne za gospodarstvo te time smanjila štetu u financijskom sustavu i općem gospodarstvu, provođenjem postupka u slučaju insolventnosti nad preostalim dijelovima središnje druge ugovorne strane, čime bi se osigurala tržišna učinkovitost. Tijekom postupka troškovi i gubitci nameću se u najvećoj mogućoj mjeri vlasnicima i vjerovnicima središnjih drugih ugovornih strana, a ne poreznom obvezniku, u skladu s time kako bi se prema njima postupalo u slučaju da je nad središnjom drugom ugovornom stranom proveden postupak u slučaju insolventnosti te uz potpuno poštovanje Povelje o temeljnim pravima, odgovarajuće sudske prakse Suda Europske unije i Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava. Cilj sanacije nije sprečavanje propasti neuspješnih institucija; već održavanje ključnih funkcija institucije, istodobno omogućujući da njezini preostali dijelovi budu likvidirani na propisan način.

Analize potrebe da se pronađu odgovori za mogući oporavak i sanaciju drugih financijskih društava osim banaka i središnjih drugih ugovornih strana nisu napredovale jednakim

² U skladu s delegiranim uredbama Komisije (EU) 2015/2205 od 6. kolovoza 2015. i 2016/592 od 1. ožujka 2016. o dopuni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda za obvezu poravnanja, nekoliko vrsta OTC kamatnih izvedenica nominiranih u jedinici valute EUR, GBP, JPY i USD i nekoliko vrsta OTC kreditnih izvedenica u jedinici valute EUR obvezno je od 21. lipnja 2016. odnosno 9. veljače 2017. poravnati posredstvom središnje druge ugovorne strane koja ima odobrenje za rad ili je priznata.

tempom. Razlog tomu uglavnom su lekcije naučene tijekom financijske krize, tijekom koje se nije pokazala jednako hitna potreba za takvim mjerama. Međutim, uzimajući u obzir razvoj gospodarskog i financijskog rizika u dotičnim sektorima, takve mjere mogle bi biti potrebne u budućnosti.

Nadalje, specifične i opsežnije međunarodne aktivnosti u pogledu društava za osiguranje na razini skupine G20 u relativno su ranim fazama preporuka i samo je nekoliko jurisdikcija u praksi uvelo regulatornu reformu u tom području. U EU-u su dosad tri države članice uvele zakonodavstvo o oporavku i sanaciji društava za osiguranje ili su u procesu njegova uvođenja. EIOPA se bavi temeljitim, komparativnim i opsežnim preispitivanjem nacionalnih praksi oporavka i sanacije te trendova u tom području, a izvješće o toj temi objavit će se u prvoj polovini 2017. Na temelju tog izvješća Komisija će razmotriti odgovarajuće daljnje korake, u bliskom savjetovanju s Europskim parlamentom, Vijećem i ostalim dionicima.

1.2. Dosljednost s postojećim odredbama u određenom području politike

Opsežan EU-ov okvir oporavka i sanacije već je donesen za banke i investicijska društva³. Predloženim okvirom za središnje druge ugovorne strane ne udvostručuju se taj sustav ni zahtjevi iz Uredbe EMIR, već ih se upotpunjuje. Predmetnim okvirom utvrđuju se odredbe usporedive s onima iz okvira koji se primjenjuje na banke i investicijska društva radi olakšavanja urednog oporavka i sanacije, ali ih se prilagođava specifičnim značajkama poslovnih modela središnjih drugih ugovornih strana te rizicima kojima se izlažu, uključujući određivanjem načina raspodjele gubitaka u scenarijima u kojima se iscrpe postojeća unaprijed financirana sredstva u skladu s Uredbom EMIR.

Uz to, na međunarodnoj su razini čelnici država skupine G20 odobrili pristup koji je razvio Odbor za financijsku stabilnost (FSB) kako bi se opsežnim i prikladnim instrumentima oporavka i sanacije riješili rizici koje može imati propast bilo koje financijske institucije svjetske systemske važnosti (banka, infrastruktura financijskih tržišta, društva za osiguranje itd.), a koji bi mogli utjecati na financijski sustav⁴. Nadalje, Odbor za platne tržišne infrastrukture i Međunarodna organizacija nadzornih tijela za vrijednosne papire izradili su smjernice o planovima za oporavak infrastruktura financijskih tržišta, uključujući središnje druge ugovorne strane, a FSB je izdao daljnje smjernice o primjeni Ključnih svojstava djelotvornih sanacijskih režima za infrastrukture financijskih tržišta poput središnjih drugih ugovornih strana te za osiguravatelje⁵. Sredinom 2016. navedene organizacije dodatno su se savjetovale o ključnim dijelovima tih smjernica, uključujući o pitanjima poput odabira trenutka uključivanja središnje druge ugovorne strane u sanaciju s obzirom na potencijalnu opasnost za održivost i financijsku stabilnost te pitanjima odabira ovlasti i instrumenata sanacijskog tijela radi osiguravanja nastavka obavljanja ključnih funkcija, smanjivanja širenja

³ Direktiva 2014/59/EU, Direktiva o oporavku i sanaciji banaka (BRRD) U sklopu koraka koji se poduzimaju radi integriranja odgovornosti za nadzor banaka i sanaciju u bankarskoj uniji, navedena Direktiva dopunjuje se jedinstvenim sanacijskim mehanizmom (Uredba (EU) br. 806/2014). Vidi http://ec.europa.eu/internal_market/bank/crisis_management/index_en.htm http://ec.europa.eu/internal_market/finances/banking-union/index_en.htm

⁴ Ključna svojstva djelotvornih sanacijskih režima za financijske institucije, Odbor za financijsku stabilnost (studeni 2011.) 2011) http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_111104cc.pdf Ažurirano u listopadu 2014. priložima za specifične sektore http://www.financialstabilityboard.org/wp-content/uploads/r_141015.pdf.

⁵ <http://www.bis.org/cpmi/publ/d121.pdf>; http://www.financialstabilityboard.org/wp-content/uploads/r_141015.pdf.

zaraze i raspodjele troškova i gubitaka na najučinkovitiji mogući način⁶. Konačno, u prosincu 2013. Europski parlament donio je izvješće na vlastitu inicijativu u kojem Komisiju poziva da predloži odgovarajuće mjere EU-a kojima bi se osiguralo smanjivanje učinaka potencijalne propasti ključnih financijskih institucija, posebno središnjih drugih ugovornih strana⁷.

1.3. Dosljednost u odnosu na druge politike Unije

U Programu rada Komisije za 2015. predviđen je prijedlog izrade europskog okvira za oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana, a plan inicijative objavljen je u travnju 2015.⁸ Kako bi se u obzir uzela daljnja usklađivanja relevantnih međunarodnih smjernica spomenutih u prethodnom odjeljku, inicijativa je prenesena u program rada za 2016. Inicijativa predstavlja dio napora Komisije da ukloni prijetnje neometanom funkcioniranju financijskog sustava i poreznim obveznicima te da financijska tržišta mogu i dalje imati ulogu u pridonošenju održivom, dugoročnom rastu kako bi se dodatno produbilo unutarnje tržište u interesu potrošača i poduzeća.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

2.1. Pravna osnova

Pravnu osnovu ovog prijedloga čini članak 114. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), kojim se omogućuje donošenje mjera za usklađivanje nacionalnih odredbi u cilju uspostave i funkcioniranja unutarnjeg tržišta.

Prijedlogom se usklađuju nacionalni zakoni o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana u mjeri u kojoj je to potrebno kako bi se osiguralo da se na središnje druge ugovorne strane primjenjuju slični instrumenti i postupci za rješavanje mogućih poteškoća ili propasti. Trenutačno središnje druge ugovorne strane koje imaju odobrenje za rad mogu pružati usluga diljem EU-a, no regulatorno okruženje za upravljanje potencijalnim krizama koje premašuju zahtjeve u skladu s Uredbom EMIR fragmentirano je. Neke države članice propisale su zahtjeve za središnje druge ugovorne strane da pripreme planove hitnih mjera u slučaju poteškoća ili obuhvate središnje druge ugovorne strane u okviru opsežnijih sustava sanacije za financijski sektor izrađenih ponajprije za banke. Nijedna država članica dosad nije razvila potpun nacionalni sustav za oporavak i sanaciju središnje druge ugovorne strane, a koji je u cijelosti usklađen s načelima FSB-a koje je odobrila skupina G20, uključujući u pogledu potrebe za učinkovitom koordinacijom i nadzorom nad prekograničnim prelijevanjem⁹. Bez donošenja okvira na razini EU-a države članice vjerojatno neće moći razviti opsežne i odgovarajuće sustave. Različiti pristupi kojima bi središnje druge ugovorne strane i nadležna tijela smanjivali ili rješavali poteškoće ili propast središnjih drugih ugovornih strana ne bi bili sasvim usklađeno planirani te bi mogli biti nedosljedno primijenjeni. To bi moglo izazvati smetnje obavljanju ključnih funkcija za prekogranične članove sustava poravnanja i klijente te opću financijsku nestabilnost. Stoga je potrebno djelovanje na razini EU-a kako bi se

⁶ <http://www.fsb.org/wp-content/uploads/Essential-Aspects-of-CCP-Resolution-Planning.pdf>; <https://www.iosco.org/library/pubdocs/pdf/IOSCOPD539.pdf>.

⁷ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2013-0533+0+DOC+XML+V0//EN>.

⁸ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/planned_ia/docs/2015_fisma_029_cwp_ccp_resolution_of_non_bank_resolution_en.pdf.

⁹ Vidi odjeljak 3.2. priložene Procjene učinka.

nadležna tijela država članica prikladno opremila instrumentima i ovlastima, a koji bi se proveli na žuran, usklađen i jednak način diljem Unije.

Djelovanje na razini EU-a zajamčeno je i za središnje druge ugovorne strane s manjim izravnim prekograničnim vezama, ali u odnosu na koje bi usklađivanje ublažilo moguće zabrinutosti u pogledu podjednakih uvjeta i konkurentnosti koje proizlaze iz očekivanog i stvarnog postupanja u slučaju propasti središnje druge ugovorne strane. Na primjer, nacionalni sustavi s različitim stupnjevima moguće državne intervencije javnim sredstvima rezultirali bi nejednakim tržišnim uvjetima u korist središnjih drugih ugovornih strana sa sjedištem u državama članicama u kojima je potpora vjerojatnija. Iskustvo s propasti banaka u različitim državama članicama upućuje na to da problemi u sistemskim financijskim institucijama mogu fragmentirati jedinstveno tržište na nacionalne ekonomske zone. Percepcije tržišta i pristranosti u korist subjekata koji se nalaze u jurisdikcijama u kojima postoji relativno veća vjerojatnost potpore države mogu prouzročiti poremećaj konkurentnosti i proizvoljno utjecati na troškove poslovanja koja ovise o njihovu geografskom položaju te opaženu sklonost ili potrebu države članice za preventivnim odvajanjem imovine, likvidnosti ili kapitala radi smanjivanja prekograničnih izloženosti. Rizik takvog tipa fragmentacije jedinstvenog tržišta u slučaju središnjih drugih ugovornih strana manje je neposredan, a različite percepcije i nesigurnost povezane sa sposobnošću država članica da preuzmu kontrolu nad propalom središnjom drugom ugovornom stranom i učinkovito riješe problem mogle bi ugroziti povjerenje sudionika na tržištu te cjelovitost funkcioniranja jedinstvenog tržišta. Zaista, nesigurnost u odnosu na način upravljanja propašću ključnih tržišnih infrastruktura bez zajedničkih pravila EU-a jedan je od razloga zaostajanja integracije europskih tržišta kapitala¹⁰.

Usklađivanjem zahtjeva za središnje druge ugovorne strane poboljšali bi se jednaki uvjeti za gospodarske subjekte i pomoglo bi se potaknuti integraciju unutarnjeg tržišta. Osiguravanjem da sva predmetna nadležna tijela država članica imaju jednake minimalne instrumente potrebne za uredan oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana i olakšavanjem suradnje između nadležnih tijela kako bi se ublažili učinci prekograničnog prelijevanja pri rješavanju poteškoća ili neuspjeha, usklađenim okvirom unaprijedila bi se i financijska stabilnost na unutarnjem tržištu i spriječilo da države članice budu primorane djelovati same i neusklađeno u odnosu na subjekte koji imaju poslovni nastan u njihovoj jurisdikciji.

Članak 114. UFEU-a stoga je prikladna pravna osnova.

2.2. Supsidijarnost

Na temelju načela supsidijarnosti iz članka 5. stavka 3. Ugovora o Europskoj uniji, u područjima koja nisu u njezinoj isključivoj nadležnosti Unija djeluje samo ako i u mjeri u kojoj ciljeve predloženog djelovanja države članice ne mogu dostatno ostvariti na središnjoj, regionalnoj ili lokalnoj razini, već se zbog opsega ili učinka predloženog djelovanja oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije.

Financijska tržišta EU-a otvorena su i integrirana. Središnje druge ugovorne strane mogu djelovati prekogranično u okviru tržišta i proizvodnih linija koje nude. U tom procesu povezuju višestruke prekogranične financijske dionike, druge ugovorne strane i klijente na jedinstvenom tržištu. Uslijed te unaprijeđene i višeslojne prekogranične integracije financijskog sektora, potreban je okvir EU-a za oporavak i sanaciju koji odražava razinu integracije poslovanja. Sadašnji instrumenti za postupanje sa središnjim drugim ugovornim

¹⁰ Vidi odjeljak 4. priložene Procjene učinka.

stranama koje se suočavaju s krizom ograničeni su na interne aranžmane središnjih drugih ugovornih strana ili su, ako su izrađeni, uspostavljeni na nacionalnoj razini. To znači da postoje potencijalno različiti pristupi kojima središnje druge ugovorne strane i nadležna tijela smanjuju ili rješavaju probleme unutar središnje druge ugovorne strane koja se suočava s financijskim poteškoćama ili je na rubu propasti, a što bi u konačnici moglo dovesti do poremećaja ključnih funkcija za gospodarstvo, fragmentacije unutarnjeg tržišta i opće financijske nestabilnosti. Propast središnje druge ugovorne strane koja posluje izvan nacionalnih granica, što je situacija u većini slučajeva, vjerojatno će u različitoj mjeri utjecati na stabilnost financijskih tržišta u državama članicama u kojima posluje. Jedino djelovanjem EU-a može se osigurati da središnje druge ugovorne strane i njihovi članovi sustava poravnanja (koji se mogu nalaziti u različitim državama članicama u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu) podliježu prikladnoj i učinkovitoj intervenciji kako bi se smanjila ili riješila krizna situacija na koordiniran i usklađen način. Stoga je, da bi se ti ciljevi osigurali na razini Unije i država članica, prikladno da Unija izradi potreban zakonodavni okvir.

2.3. Proporcionalnost

U skladu s načelom proporcionalnosti sadržaj i oblik djelovanja Unije ne bi trebao prijeći ono što je potrebno za ostvarivanje ciljeva Ugovora. U načelu bi propala središnja druga ugovorna strana trebala podlijegati postupku u slučaju insolventnosti poput svakog drugog društva. Međutim, središnje druge ugovorne strane jesu središnje financijske infrastrukture koje su međusobno povezane s mnoštvom financijskih dionika, u čije ime centraliziraju rizik. Ako bi se tim dionicima onemogućio pristup ključnim uslugama središnje druge ugovorne strane, time bi se mogle izazvati ozbiljne posljedice za financijsku stabilnost i opće gospodarstvo. Da bi se to ublažilo, opravdano je tražiti prikladne planove hitnih mjera za uredan oporavak i sanaciju te prema potrebi nadležnim tijelima dati ovlasti za brzo restrukturiranje njihova poslovanja.

Budući da sistemsku važnost propasti središnje druge ugovorne strane nije moguće sa sigurnošću unaprijed odrediti, predloženi okvir trebao bi se primjenjivati na sve središnje druge ugovorne strane, bez obzira na njihovu veličinu i složenost. Većina središnjih drugih ugovornih strana koje imaju poslovni nastan u EU-u usluge pruža članovima sustava poravnanja i klijentima diljem EU-a, a neke i izvan EU-a te bi njihove financijske poteškoće ili propast mogle imati posljedice na svjetskoj razini. Planove oporavka i sanacije stoga je potrebno prilagoditi u odnosu na specifičan profil rizičnosti svake središnje druge ugovorne strane. Bilo kakva izvanredna djelovanja nadležnog tijela u svrhu održavanja financijske stabilnosti i zaštite poreznih obveznika uvijek bi morala biti u potpunosti opravdana i proporcionalna, ne bi smjela prelaziti okvire onog što je potrebno za ostvarivanje ciljeva te bi trebala biti u skladu s Poveljom o temeljnim pravima kako ih tumači Sud Europske unije, a u pogledu bilo kakvih ograničenja vlasničkih prava koja ovlasti mogu podrazumijevati. Konačno, ta bi djelovanja bila provedena tako da se osigura da pogođeni dionici nisu u nepovoljnijem položaju nego što bi bili da središnja druga ugovorna strana nije bila sanirana već da su umjesto toga podlijegali daljnjim mogućim mjerama u skladu s pravilima poslovanja središnje druge ugovorne strane u pogledu raspodjele gubitaka ili proglašenja insolventnosti.

2.4. Odabir instrumenta

U skladu s člankom 114. UFEU-a dopušteno je donošenje akata u obliku uredbi ili direktiva. Donošenje uredbi zadržano je ovdje zbog sljedećih razloga.

Ponajprije, uredbom bi se najbolje upotpunio i nadgradio pristup uspostavljen Uredbom EMIR kojom se utvrđuju zahtjevi za središnje druge ugovorne strane u području propisa o bonitetnom nadzoru. Novi zahtjevi za središnje druge ugovorne strane da uspostave opsežne aranžmane oporavka nadograđuju se na ciljeve i odredbe Uredbe EMIR kako bi se zajamčila otpornost središnjih drugih ugovornih strana. Utvrđivanje navedenih zahtjeva u drugom pravnom obliku (točnije u obliku direktive) bilo bi nedosljedno, te bi države članice morale donijeti propise za određeni dio područja na koja se inače izravno primjenjuje pravo EU-a. Odredbe za nadležna tijela da imaju ciljane ovlasti i mehanizme za izvršavanje, prema potrebi, učinkovite i uredne sanacije u svrhu održavanja financijske stabilnosti u slučaju da zahtjevi u skladu s Uredbom EMIR i aranžmani za oporavak budu neuspješni, više se ne odnose na nastavak otpornosti trajnosti poslovanja središnjih drugih ugovornih strana, ali uključuju osiguravanje održivosti njihovih ključnih funkcija na način kojim bi izvršavanje tih funkcija (u istom pravnom subjektu ili drugom obliku) nastavljalo ispunjavati zahtjeve i ciljeve uspostavljene Uredbom EMIR. U skladu s time odredbe koje se odnose na postizanje navedenih ciljeva trebale bi imati jednaki pravni oblik kao Uredba EMIR.

Nadalje, uredbom bi se najbolje osigurao zajednički pristup i jedinstven pravilnik za nadležna tijela i izbjegle bi se razlike između nacionalnih pravila te moguće pravne nejasnoće koje se osobito mogu pojaviti u prekograničnom kontekstu, kako je prethodno navedeno. Donošenjem uredbe olakšala bi se i međunarodna suradnja, ako je primjenjivo, i olakšala bi se poslovanje s EU-om i unutar EU-a jer bi sustav u EU-u bio jedinstven. Štoviše, s obzirom na to da bi učinak propasti središnje druge ugovorne strane u EU-u mogao imati posljedice na financijski sustav svih država članica EU-a, takvim jedinstvenim okvirom smanjile bi se sve štetne nejasnoće o uvjetima u kojima bi u različitim državama članicama predmetna nadležna tijela središnjih drugih ugovornih strana rješavala propast i pomogla vratiti povjerenje u tržišta u stresnim uvjetima.

Nadalje, zbog njihovih poslovnih modela vjerojatnost propasti središnje druge ugovorne strane općenito se smatra mnogo manjom nego kad je riječ o bankama. Za razliku od banaka različitih veličina i profila rizičnosti, do čije propasti može doći u različitim scenarijima i u različitim razmjerima koji posljedično mogu dovesti do potrebe za raznolikijim izborom instrumenata sanacije (i odstupanja), propast središnje druge ugovorne strane vjerojatnije će se dogoditi zbog unaprijed poznatih razloga (neispunjavanje obveza članova sustava poravnjanja ili ozbiljni operativni neuspjesi), što se može rješavati različitim skupom instrumenata. Stoga ova ograničenija primjenjivost i potreba za pružanjem različitih mogućnosti podrazumijevaju da je ciljeve moguće bolje ostvariti donošenjem uredbe, premda je potrebna određena fleksibilnost kako bi nadležna tijela mogla odgovoriti na okolnosti pojedinog slučaja.

Konačno, u usporedbi s bankama EU-a, središnje druge ugovorne strane predstavljaju znatno manji broj subjekata, a korporativne strukture središnjih drugih ugovornih strana i način na koji pružaju prekogranične usluge razlikuju se od usluga prekograničnih bankarskih grupa. U potonjem slučaju društva kćeri i podružnice često se osnivaju u različitim jurisdikcijama kako bi pružali usluge klijentima, stjecali imovinu, pribavili sredstva itd., čime se opravdava viši stupanj osjetljivosti na lokalne zakone u provedbi sanacijskih odluka. U slučaju središnjih drugih ugovornih strana pružanje usluga odvija se na manje raspršen način, centralno iz jedne jurisdikcije u druge bez posredovanja društava kćeri ili podružnica. To ide u prilog donošenju uredbe kako bi se osigurala jedinstvena primjena odluka diljem jurisdikcija.

3. REZULTATI SAVJETOVANJA SA ZAINTERESIRANIM STRANAMA I PROCJENE UČINAKA

3.1. Savjetovanje s dionicima

Javno savjetovanje o mogućem okviru za oporavak i sanaciju nebankarskih institucija¹¹ provedeno je od 5. listopada do 28. prosinca 2012. Postavljena su pitanja o potrebi aranžmana u vezi s oporavkom i sanacijom uglavnom u odnosu na središnje druge ugovorne strane, središnje depozitorije vrijednosnih papira i društva za osiguranje. Zaprimljeno je 67 odgovora¹².

Općenito govoreći, savjetovanjem se pokazalo da je prioritet izrada okvira za oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana diljem EU-a. Provedba zahtjeva skupine G20 za središnjim poravnanjem standardiziranih OTC izvedenica prepoznata je kao obvezujući argument za djelovanje. Ispitanici su se općenito složili da je, poput Direktive BRRD za banke, okvirom za središnje druge ugovorne strane potrebno osigurati nastavak njihovih ključnih funkcija, umanjiti izloženost poreznih obveznika gubitcima nakon njihove propasti i poboljšati pravnu sigurnost za članove sustava poravnanja i klijente. Gotovo svi dionici složili su se da bi prioritet trebao biti nastavak ključnih djelatnosti središnjih drugih ugovornih strana radi očuvanja financijske stabilnosti. Mnogi su smatrali da je ključno osigurati vjerodostojnost i otpornost aranžmana u vezi s oporavkom i sanacijom središnjih drugih ugovornih strana, ali da to ne smije dodatno opteretiti članove ili sudionike u pokrivanju potencijalnih znatnih obveza koje ne ispunjavaju veći članovi sustava poravnanja ili, još manje, grešaka središnjih drugih ugovornih strana pri upravljanju unutarnjim rizikom. Dionici su općenito napomenuli da to iziskuje prilagodbu instrumenata Direktive BRRD specifičnostima poslovnih modela središnjih drugih ugovornih strana.

3.2. Prikupljanje i primjena stručnih znanja

Osim u savjetovanju s dionicima, Komisija je sudjelovala u raspravama i razmjeni stavova o izvješćima CPMI/IOSCO kojima se pružaju smjernice o oporavku infrastruktura financijskoga tržišta. Komisija je sudjelovala i u radu koji se odnosi na sanaciju ostalih nebankarskih financijskih institucija koju je proveo FSB, uključujući najnovije rasprave o usavršavanju dijelova smjernica kako bi se nadležnim tijelima pomoglo u planiranju učinkovitih strategija sanacije. S njihove strane, u razradi izvješća koja predlažu smjernice o (zasebno) oporavku i sanaciji, i CPMI/IOSCO i FSB od zainteresiranih strana tražili su komentare o dokumentima nacrtu smjernica i objavili zaprimljene odgovore¹³. Općenito govoreći, ta savjetovanja na međunarodnoj razini o infrastrukturama financijskih tržišta potvrđuju stavove iznesene u okviru savjetovanja Komisije i pružaju korisne dodatne povratne informacije o relativnoj koristi nekih predloženih mogućnosti i instrumenata sanacije.

Službe Komisije održale su i četiri sastanka sa stručnjacima država članica kako bi raspravljale o međunarodnom radu FSB-a i CPMI-IOSCO-a, o spornim političkim odlukama te cilju i prirodi prijedloga. Stručnjaci država članica općenito su se složili sa smjerom politike koji je predložila Komisija, a koji se temelji na međunarodnim smjernicama i nadograđuje se na Uredbu EMIR i Direktivu BRRD, ako je primjenjivo.

¹¹ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2012/nonbanks/consultation-document_en.pdf.

¹² Sažetak je dostupan na sljedećoj poveznici: http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2012/nonbanks/summary-of-replies.pdf.

¹³ Javni odgovori mogu se naći na sljedećoj poveznici: <http://www.bis.org/publ/cpss109/comments.htm> and: https://www.financialstabilityboard.org/publications/c_131121.htm.

3.3. Procjena učinka

Komisija je provela procjenu učinka odgovarajućih političkih alternativa. Mogućnosti politike procijenjene su u odnosu na ključne ciljeve očuvanja financijske stabilnosti i povjerenja u središnje druge ugovorne strane, smanjenje gubitaka za društvo u cjelini te osobito za porezne obveznike te ojačavanje jedinstvenog tržišta za usluge koje pružaju središnje druge ugovorne strane, uz održavanje jednakih konkurentskih uvjeta.

Procjenu učinka odobrio je Odbor za procjenu učinka (IAB) 6. svibnja 2015. Odbor za procjenu učinka donio je niz preporuka za poboljšanja. Uzimajući u obzir te preporuke, procjena učinka dodatno je poboljšana. Posebno su dodatno potkrijepljeni opravdanje potrebe za djelovanjem na razini EU-a te identifikacija i procjena mogućnosti. Provjerene su procijenjene mogućnosti i postignuti zaključci u odnosu na najnovije smjernice trenutnog rada na međunarodnoj razini, a koje Komisija pomno prati. Zakonodavni prijedlog u potpunosti je u skladu s najnovijim političkim raspravama i orijentacijom FSB-a i skupine G20¹⁴.

U pogledu potrebe za djelovanjem na razini EU-a, u procjeni učinka zaključeno je da je djelovanje EU-a potrebno s obzirom na prekograničnu prirodu poslovanja središnjih drugih ugovornih strana, koje povezuje višestruke financijske dionike, druge ugovorne strane i klijente diljem jedinstvenog tržišta. Instrumenti koji su trenutno dostupni nadležnim tijelima država članica nisu prikladni za rješavanje problema središnjih drugih ugovornih strana suočenih sa znatnim poteškoćama, a koje bi mogle ugroziti njihovu održivost. Različiti pristupi država članica smanjivanju ili rješavanju mogućih ozbiljnih problema središnjih drugih ugovornih strana mogu dovesti do poremećaja ključnih funkcija gospodarstva te do opće financijske nestabilnosti. Djelovanje na razini EU-a nužno je da bi se nadležna tijela država članica prikladno opremila instrumentima i ovlastima, koji bi bili izvršivi u cijeloj Uniji, a u svrhu postupanja u slučaju propasti središnjih drugih ugovornih strana koje se nalaze u njihovim jurisdikcijama te u svrhu osiguravanja učinkovite komunikacije među svim relevantnim tijelima, neovisno o tome nalaze li se u istoj državi članici ili u različitim državama članicama.

Odgovarajućim planiranjem oporavka i sanacije trebalo bi se osigurati da troškove ne snose porezni obveznici, već sudionici na tržištu povezani sa središnjom drugom ugovornom stranom (vjerovnici, članovi sustava poravnjanja, njihovi klijenti) na proporcionalan i nediskriminirajući način.

U pogledu pitanja na koji je način sanaciju središnjih drugih ugovornih strana moguće osigurati pravodobno i strogo, u sklopu procjene učinka ispitane su mogućnosti povezane s mogućim uvjetima u odnosu na trenutak početka sanacije te mogućnosti povezane s instrumentima sanacije i ovlastima koje bi nadležna tijela trebala imati.

U procjeni učinka zaključeno da bi preskriptivni uvjeti za pokretanje sanacije, npr. kršenje specifičnih zahtjeva, pridonijeli transparentnosti okvira sanacije prethodnim razjašnjavanjem svim dionicima kada bi se mogla ukazati potreba za javnom intervencijom. Preskriptivni uvjeti za pokretanje sanacije ipak ne bi bili prikladni jer bi bilo teško odrediti jednostavne ili

¹⁴ Vidi napomenu o raspravi FSB-a na temu „Neophodni aspekti planiranja sanacije središnje druge ugovorne strane” u kolovozu 2016.: <http://www.fsb.org/2016/08/essential-aspects-of-ccp-resolution-planning/>.

složene indikatore koji jasno predviđaju buduće događaje koji ugrožavaju financijsku stabilnost. Preskriptivni uvjeti za pokretanje sanacije jednako bi tako mogli ostaviti previše mjesta „izigravanju sustava”, to jest odabrati mjere povezane s uvjetima koje bi ugrozile ispravnost uvjeta; štoviše, središnje druge ugovorne strane mogle bi propasti na način koji ne odgovara specifičnim propisanim uvjetima i stoga sanacija ne bi bila prikladna kao mogućnost postizanja pravilnog restrukturiranja ili likvidacije. Fleksibilniji uvjeti, na temelju kojih se odluka o pokretanju sanacije prepušta nadležnim tijelima, izbjegavaju te probleme i nadležnim tijelima pružaju ovlasti za brzo i odlučno djelovanje radi sanacije svake sistemski važne središnje druge ugovorne strane kojoj prijeti propast prije nego što postane insolventna. U procjeni je učinka zaključeno da su fleksibilniji pokretači poželjna mogućnost; međutim, istaknuto je da je ključno osigurati da će nadležna tijela upotrebljavati instrumente za sanaciju samo ako je središnja druga ugovorna strana blizu propasti i ako ne postoje mjere kojima bi se mogle oporaviti njezina održivost i financijska stabilnost, i što je najvažnije, da bi bilo u javnom interesu da se provede sanacija središnje druge ugovorne strane umjesto redovnih postupaka likvidacije ili postupaka u slučaju insolventnosti.

U pogledu instrumenata i ovlasti sanacije, u procjeni učinka zaključeno je da bi sanacijska tijela trebala imati usklađena sredstva za sanaciju, koja nisu iscrpna i preskriptivna, a koja nadležnim tijelima omogućuju potrebnu diskreciju kako bi u obzir mogla uzeti okolnosti moguće krize. Ostvarivi načini za moguću sanaciju subjekta u različitim scenarijima bili bi izneseni u neobvezujućim planovima sanacije. Alternativna mogućnost opremanja nadležnih tijela opsežnim, iscrpnim instrumentima i određivanje redoslijeda kojim bi se instrumenti trebali upotrebljavati odbijena je jer bi to moglo ugroziti učinkovitost sanacije ograničavanjem sposobnosti nadležnih tijela da na prilagodljiv način odgovaraju na određene okolnosti u slučaju krize. Smatralo se da nije vjerojatno da će se razviti savršeno usklađeni sanacijski instrumenti i hijerarhija njihove upotrebe za rješavanje svih mogućih kriznih scenarija čime bi se ugrozila prikladnost predviđenih mjera za rješavanje konkretnih problema.

U pogledu posebnih instrumenata, u procjeni učinka utvrđeno je da bi se troškovi koje snose porezni obveznici smanjili te da bi se ostvarila *ex ante* tržišna disciplina kad bi instrumenti utvrđeni u međunarodnim smjernicama bili dostupni za oporavak i sanaciju. Instrumentima bi se omogućila i raspodjela gubitaka među svim dionicima središnje druge ugovorne strane koja sudionicima na tržištu na najpravedniji mogući način unaprijed pruža sigurnost.

Različite mogućnosti mogle bi različito utjecati na sudionike na tržištu, ali ključni cilj sanacije jest da sudionici na tržištu nisu u nepovoljnijem položaju nego što bi bili da nije provedena sanacija središnje druge ugovorne strane već da su umjesto toga podlijegali daljnjim mogućim mjerama u skladu s pravilima poslovanja središnje druge ugovorne strane ili da je središnja druga ugovorna strana postala insolventna.

Neki drugi instrumenti, kao što su zahtjevi da središnje druge ugovorne strane i članova sustava poravnanja nadopune dodatna unaprijed financirana sredstva radi pokrića gubitaka i nadopune sredstava, nisu uzeti u obzir za učinkovito poboljšanje tržišne discipline ili se smatraju neproporcionalno skupima u pogledu slabe vjerojatnosti upotrebe. Općenito gledano, smatralo se da prioritetne mogućnosti mogu pozitivno pridonijeti održavanju financijske stabilnosti i povjerenja u opći financijski sustav bez nametanja pretjeranih ili neumjerenih troškova koji bi uvelike otežali opći gospodarski rast.

3.4. Temeljna prava

Kao i Direktiva o BBRD-u, okvir za središnje druge ugovorne strane u potpunosti je usklađen s Poveljom o temeljnim pravima. Budući da mjere sanacije mogu dovesti do promjena u imovini i pravima vlasnika središnjih drugih ugovornih strana i sudionika u sustavu poravnjanja, u skladu s člankom 52. dopuštena su određena ograničenja prava i sloboda. Kao što je predviđeno Poveljom, takva ograničenja ostvarivanja tih prava i sloboda utvrđena su Uredbom, poštuju bit tih prava i sloboda i primjenjuju se samo kad je to zaista potrebno kako bi se postigli ciljevi od općeg interesa koje Unija priznaje. Sud Europske unije priznao je zaštitu financijske stabilnosti kao opći interes te opravdava ograničenja temeljnih prava i sloboda u skladu s Ugovorom pod uvjetom da su proporcionalna i prikladna za postizanje ciljeva koji se nastoje postići. Pogođeni dionici mogu podnijeti žalbu na određene elemente odluka o sanaciji koji utječu na njih te imaju pravo na naknadu u slučaju da su u nepovoljnijem položaju nego što bi bili da središnja druga ugovorna strana nije sanirana već da su podlijegali daljnjim mogućim mjerama u skladu s pravilima poslovanja središnje druge ugovorne strane o raspodjeli gubitaka ili da je središnja druga ugovorna strana postala insolventna.

3.5. UTJECAJ NA PRORAČUN

Navedene mogućnosti politike neće utjecati na proračun Unije.

Ovim prijedlogom od ESMA-e bi se tražilo i. da izradi pet tehničkih standarda i dvije smjernice, ii. da sudjeluje u sanacijskim kolegijima (s EBA-om), donosi odluke u slučaju neslaganja te izvrši obvezujuće posredovanje. Rok za dostavu tehničkih standarda jest 12 mjeseci nakon stupanja Uredbe na snagu. Predloženim zadaćama od ESMA-e se neće zahtijevati otvaranje dodatnih radnih mjesta, a zadaće se mogu izvršiti uz postojeće resurse, u većini slučajeva na temelju već obavljenog rada EBA-e u kontekstu provedbe BRRD-a. ESMA-ine zadaće pripremio bi i novo uspostavljeni ESMA-in odbor za sanaciju u kojem bi se nadležna tijela u okviru EBA-e pozvalo da sudjeluju kao promatrači, čime bi se u najvećoj mjeri iskoristila postojeća sredstva.

4. OSTALI DIJELOVI

4.1. Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja

Nakon stupanja na snagu priprema i izrada proporcionalnih planova oporavka i sanacije i mjera koje su provele središnje druge ugovorne strane i nadležna tijela na temelju tih planova predstavljaju opipljiv srednjoročni pokazatelj za praćenje. U slučaju financijskih poteškoća središnje druge ugovorne strane ostali pokazatelji koje bi bilo potrebno pratiti bili bi jesu li, kada i na koji način središnje druge ugovorne strane aktivirale svoje planove oporavka i hoće li, kada će i kako nadzorna tijela djelovati u skladu s ovlastima rane intervencije odobrenima okvirom. Konačno, u slučaju propasti središnje druge ugovorne strane i ispunjavanja sanacijskih uvjeta pokazatelji za praćenje bili bi vrijeme kad su sanacijska tijela intervenirala, koji su se instrumenti upotrijebili te kako su privatni dionici podijelili gubitke. Nakon tri godine moguće je provesti pregled funkcioniranja određenih odredbi te općenitiji pregled. Okvir za praćenje i evaluaciju u tom bi se kontekstu mogao smatrati prikladnim na temelju konkretnog iskustva sa sustavom.

4.2. Detaljno obrazloženje posebnih odredbi prijedloga

4.2.1. Područje primjene i ciljevi

U pogledu funkcije i središnje uloge na financijskim tržištima područje primjene obuhvaća sve središnje druge ugovorne strane s poslovnim nastanom u EU-u. Odgovarajuće ovlasti i instrumenti utvrđeni Uredbom stoga bi bili dostupni za primjenu u odnosu na sve središnje druge ugovorne strane, bez obzira na njihovu veličinu, međusobnu povezanost ili druge karakteristike. Proporcionalnost bi neovisno o tome bila osigurana jer se planovi oporavka i sanacije određuju za svaku središnju drugu ugovornu stranu i moraju uzeti u obzir njihovu sistemsku važnost. Izvršavanje ovlasti nadležnih tijela u pogledu rane intervencije i sanacije trebalo bi u svim slučajevima biti proporcionalno i opravdano.

Ciljevi su prvenstveno težiti urednom oporavku središnjih drugih ugovornih strana u različitim scenarijima financijskih poteškoća provedbom strogih i opsežnih planova oporavka dogovorenih između središnje druge ugovorne strane i članova sustava poravnanja. Nadalje, ako bi to bilo nedovoljno i kada bi bilo potrebno ispuniti sanacijske uvjete, nadležna tijela trebala bi brzo djelovati kako bi se očuvala financijsku stabilnost, osigurao nastavak ključnih funkcija središnje druge ugovorne strane i zaštitilo porezne obveznike u najvećoj mogućoj mjeri. U slučaju sanacije djelovanje nadležnih tijela trebali bi odrediti vlasnici, vjerovnici i druge ugovorne strane središnje druge ugovorne strane koji snose gubitke u skladu s hijerarhijom potraživanja u postupku u slučaju insolventnosti, a upravitelje bi trebalo smijeniti i smatrati odgovornima za bilo kakva kršenja nacionalnih propisa.

Zbog svoje pravne i korporativne strukture učinkovit oporavak i sanacija središnje druge ugovorne strane ne trebaju nužno obuhvaćati šire grupe kojima središnja druga ugovorna strana može pripadati. Međutim, kada su nužna za postizanje prethodno navedenih ciljeva, specifične ovlasti mogu se primijeniti na matična društva središnjih drugih ugovornih strana. To, primjerice, uključuje mogućnost da nadležna tijela ovisno o slučaju odlučuju trebaju li planovi oporavka obuhvatiti matična društva.

4.2.2. Uspostava sanacijskih tijela i sanacijskih kolegija

Sanacijska tijela za središnje druge ugovorne strane uspostavljaju se i imaju usklađen niz ovlasti u svrhu provedbe svih odgovarajućih pripremnih mjera sanacije navedenih u nastavku. Nadležna tijela mogu biti središnje banke, nadležna ministarstva, nadležna tijela (npr. nadzorna tijela) središnjih drugih ugovornih strana ili druga javna administrativna tijela. U slučaju dodjele ovlasti postojećem nadležnom tijelu potrebno je uspostaviti operativnu neovisnost sanacijskih funkcija. U slučaju da više nadležnih tijela ima te ovlasti, zadaće je potrebno jasno raspodijeliti. Imenovano tijelo ili tijela trebaju imati zakonom propisane zadaće kako bi se osigurala pravilna sanacija središnjih drugih ugovornih strana kada su zahtjevi za sanacijom ispunjeni, na način kojim se štite financijska stabilnost i porezni obveznici. Nije isključeno da nadležno tijelo može imati slične zadaće u odnosu na druge financijske institucije. Ako je propisano nacionalnim pravom države članice, sudovi se mogu uključiti u odobravanje odluke o sanaciji središnje druge ugovorne strane pod uvjetom da postupak bude brz.

S obzirom na ulogu i presedan utvrđen Uredbom EMIR za kolegije i njihove zadaće te na moguće utjecaje mjera sanacije na članove sustava poravnanja i ostale dionike, sanacijska tijela središnjih drugih ugovornih strana obvezna su uspostaviti sanacijske kolegije za svaku središnju drugu ugovornu stranu i njima predsjedati. To uvelike odražava sastav kolegija iz Uredbe EMIR. Uz sanacijska tijela središnje druge ugovorne strane, članovi kolegija trebali bi

stoga u kolegij uključiti nadležna tijela članova sustava poravnanja, središnje druge ugovorne strane, središnje depozitorije vrijednosnih papira i mjesta trgovanja, a u skladu s Uredbom EMIR, kao i odgovarajuće središnje banke i ESMA-u. Osim toga, ostali članovi trebali bi uključiti sanacijska tijela članova sustava poravnanja čija su nadležna tijela članovi, ako se razlikuju, odgovarajuće nadležno tijelo bilo kojeg matičnog društva na koje bi se planovi oporavka primjenjivali, kao i sva ostala nadležna ministarstva s određenom ulogom u sanaciji središnjih drugih ugovornih strana i EBA-u. Postojeći kolegiji u skladu s Uredbom EMIR te novo uspostavljeni sanacijski kolegiji trebali bi zajedno rješavati određene zadaće dodijeljene u skladu ovom Uredbom, kako je opisano u nastavku.

4.2.3. Priprema – planovi oporavka

Središnje druge ugovorne strane obvezne su pripremiti planove oporavka za uklanjanje svih oblika financijskih poteškoća koje bi premašile njihove resurse za upravljanje u slučaju neispunjavanja obveza te drugih zahtjeva u skladu s Uredom EMIR. To bi trebalo uključivati scenarije koji uključuju neispunjavanje obveza članova sustava poravnanja (tj. događaj neispunjavanja obveza), kao i ostvarenje drugih rizika i gubitaka (tj. ostali događaji (ispunjavanja) obveza). Precizne okolnosti u kojima bi se planovi trebali donijeti ne bi bile zakonski određene, već su središnje druge ugovorne strane obvezne razviti odgovarajuće pokazatelje kojima se sudionike u sustavu poravnanja i nadležna tijela obavješćuje kada bi do toga došlo. Planovi se ne bi trebali oslanjati na bilo kakvu izvanrednu javnu financijsku pomoć, već bi trebali istaknuti kako je moguće dobiti pristup instrumentu središnje banke pod standardnim uvjetima.

U skladu sa smjernicama CPMI-IOSCO-a planovi bi trebali biti opsežni, učinkoviti, transparentni i mjerljivi za one na koje potencijalno mogu utjecati te opširnije utvrditi prikladne poticaje i umanjiti negativne učinke na sve dionike i financijski sustav. U skladu s tim načelima središnje druge ugovorne strane mogu odrediti prikladan raspon mogućnosti i instrumenata oporavka. To uključuje instrumente za ponovno usklađivanje knjige trgovanja središnje druge ugovorne strane raskidom ugovora, na način da se ugovori raskidaju a gubici i dobit jasno utvrđuju, sklapanjem dobrovoljnih sporazuma kao što su dražbe s preostalim članovima sustava poravnanja kako bi dobrovoljno preuzeli pozicije ili dogovaranjem dodatnih sredstava na način da se od članova sustava poravnanja zahtijeva da pruže dodatna sredstva podložna plaćanjima na temelju zahtjeva za povećanjem kapitala („pozivi na gotovinsku uplatu”) i korekcijama plaćanja sudionicima u sustavu poravnanja zbog gospodarske dobiti u ugovoru o izvedenicama („korekcija varijacijskog iznosa nadoknade”). Uredbom se ne određuju posebne opcije koje bi trebale biti uključene u planove oporavka niti se ostale isključuju. Međutim, zahtijeva se da planovi predstavljaju dogovore između središnjih drugih ugovornih strana i njihovih članova sustava poravnanja kako bi se u svim slučajevima pojačala njihova učinkovitost, a čime bi se članove sustava poravnanja obvezalo na djelovanje u skladu s unaprijed dogovorenim pravilima poslovanja u slučaju da budu aktivirana bez obzira na područje jurisdikcije. Članovi sustava poravnanja moraju svoje klijente u cijelosti obavijestiti o tome kako će se na njih prenijeti mogući gubici ili troškovi koji bi nastali ako bi središnja druga ugovorna strana primijenila instrumente oporavka.

Planove oporavka trebalo bi preispitati nadležno tijelo središnje druge ugovorne strane. S obzirom na moguće učinke plana na članove sustava poravnanja i ostale dionike, potrebno je tijekom tog procesa uključiti kolegij uspostavljen na temelju Uredbe EMIR. Na primjer, procjena prikladnosti plana trebala bi biti podložna zajedničkoj odluci kolegija. U slučaju da nije moguće donijeti zajedničku odluku, Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i

tržišta kapitala (ESMA) može u skladu sa svojim mandatom provesti obvezujuće posredovanje (članak 19. stavak 3. Uredbe (EU) br. 1095/2010).

4.2.4. Priprema – planovi sanacije i procjene mogućnosti sanacije

Sanacijska tijela moraju pripremiti planove sanacije za načine restrukturiranja središnjih drugih ugovornih strana i održavanje ključnih funkcija u slučaju njihove propasti. Kao i u slučaju planova oporavka, trebali bi obuhvatiti događaje neispunjavanja obveza i ostale scenarije (ispunjavanja) događaja te ne smiju pretpostaviti nikakvu izvanrednu javnu financijsku potporu osim pristupa instrumentu središnje banke pod standardnim uvjetima. U planovima je potrebno iznijeti ovlasti i alate koje bi nadležna tijela upotrijebila u slučaju da središnja druga ugovorna strana ispuni uvjete za sanaciju, proporcionalno i u cijelosti prema poslovnom modelu, tržišnom udjelu i sistemskoj važnosti središnje druge ugovorne strane u jurisdikciji u kojoj je uspostavljena te u ostalim državama članicama i trećim zemljama. Plan nije obvezujući, ali bilo kakvo odstupanje u trenutku sanacije nadležno tijelo mora se u potpunosti opravdati.

U sklopu planiranja sanacije sanacijska tijela trebala bi procijeniti i cjelokupnu mogućnost sanacije središnje druge ugovorne strane te riješiti moguće prepreke sanaciji. Posljedično, trebala bi imati ovlasti kako bi od središnje druge ugovorne strane zatražila na primjer promjenu određenih poslovnih praksi ili operativnih ili pravnih struktura, izmjenu bilo kakvih unutargrupnih sporazuma kojima bi se mogla spriječiti sanacija ili povećanje unaprijed financiranih sredstava za pokrivanje gubitaka u svakom pojedinačnom slučaju.

Kao u slučaju planova oporavka, mogući učinci djelovanja na članove sustava poravnanja i dionike znače da bi sanacijski kolegiji trebali biti uključeni u pripremu plana sanacije i suglasni s mogućim mjerama kako bi se riješilo pitanje mogućnosti sanacije. Na primjer, sanacijski kolegij trebao bi biti obvezan donijeti zajedničku odluku u oba slučaja, gdje bi se u slučaju neuspjeha izvršilo obvezujuće posredovanje putem ESMA-e.

4.2.5. Rana intervencija

Nadležnim tijelima odobrene su određene ovlasti za intervenciju u poslovanje središnjih drugih ugovornih strana kad je njihova održivost u opasnosti, ali prije nego što budu blizu propasti ili prije nego što njihovo djelovanje postane štetno za opću financijsku stabilnost. Te ovlasti upotpunile bi ovlasti iz Uredbe EMIR i predstavljale bi određene nadzorne mogućnosti u tim okolnostima. Nadležna tijela posebno bi mogla od središnje druge ugovorne strane zahtijevati da poduzme određene mjere u svojem planu oporavka ili da se suzdrži od provedbe takvih mjera.

4.2.6. Uvjeti za pokretanje sanacije

Sanacija središnje druge ugovorne strane trebala bi se pokrenuti u slučaju njezine propasti ili kada postoji vjerojatnost da će propasti, kada niti jedno alternativno rješenje ne može spriječiti njezinu propast te kada bi propast ugrozila javni interes i financijsku stabilnost. Uz to, u skladu sa smjernicom „Ključna svojstva djelotvornih sanacijskih režima za financijske institucije” Odbora za financijsku stabilnost, sanacija središnje druge ugovorne strane može se pokrenuti čak i ako nisu ispunjeni svi ti uvjeti, kad bi primjena daljnjih mjera oporavka središnje druge ugovorne strane mogla spriječiti njezinu propast, ali i pritom ugroziti financijsku stabilnost. Osim u slučaju vrlo specifičnih okolnosti, potrebno je smatrati da središnja druga ugovorna strana propada ili postoji vjerojatnost da će propasti ako joj je potrebna izvanredna javna financijska potpora.

Sanacijsko tijelo procijenilo bi ispunjenost svih uvjeta. Procjena prvog uvjeta (propada li središnja druga ugovorna strana ili postoji vjerojatnost da će propasti) trebala bi ipak biti primarna odgovornost nadležnog tijela. Općenito se smatra da je vjerojatnije da će nadležna tijela imati detaljnu sliku financijskog zdravlja središnje druge ugovorne strane do trenutka propasti. Međutim, pod uvjetom da raspolaže svim potrebnim podacima i informacijama, procjenu može provesti i sanacijsko tijelo.

4.2.7. *Instrumenti sanacije i sanacijske ovlasti*

Budući da bi mjera sanacije bila unaprijed utvrđena u planu sanacije, trebalo bi ju provesti tako da ne ugrožava funkcioniranje ostatka šire grupe kojoj pripada središnja druga ugovorna strana. Sve nepodmirene ugovorne obveze u odnosu na pružanje financijske potpore središnjoj drugoj ugovornoj strani, poput jamstava matičnog poduzeća, sanacijsko tijelo trebalo bi moći izvršiti, u skladu s načinom na koji bi se izvršile u redovnim postupcima u slučaju insolventnosti.

Sanacija bi se trebala provesti s pomoću nekoliko instrumenata koji bi se mogli primijeniti zasebno ili zajedno: i. prodajom svih ili ključnih funkcija središnje druge ugovorne strane održivom konkurentu, ii. uspostavom prijelazne središnje druge ugovorne strane pod kontrolom javnog tijela i iii. raspodjelom gubitaka i pozicija među članovima sustava poravnanja. Uredbom se ne određuje koje je instrumente i ovlasti potrebno primijeniti u različitim scenarijima, već se izbor ostavlja nadležnom tijelu, ovisno o okolnostima, ali samo ako je to izvedivo u skladu s planom sanacije koji odobri sanacijski kolegij.

Različite mogućnosti raspodjele gubitaka i pozicija omogućile bi sanacijskom tijelu sredstva za ponovno usklađivanje knjige trgovanja središnje druge ugovorne strane, zaustavljanje daljnjih gubitaka i dobivanje dodatnih sredstava za dokapitalizaciju središnje druge ugovorne strane. Ovisno o mogućnostima koje odabere središnja druga ugovorna strana i odobri kolegij u skladu s Uredbom EMIR u okviru planova oporavka, može doći do preklapanja instrumenata raspodjele gubitaka i pozicija koji su dostupni središnjoj drugoj ugovornoj strani kao dio plana oporavka i onih koji su dostupni sanacijskom tijelu tijekom sanacije. Na primjer, sanacija se može provesti u obliku dodatnih dražbi pozicija dužnika među preostalim članovima sustava poravnanja, djelomičnog ili potpunog raskida ugovora, primjenom dodatnih korekcija isplata varijacijskog iznosa nadoknada, izvršavanjem svih preostalih poziva na gotovinsku uplatu utvrđenih planovima oporavka, izvršavanjem dodatnih poziva na gotovinsku uplatu posebno namijenjenih sanacijskom tijelu, otpisom instrumenata kapitala i dužničkih instrumenata koje je izdala središnja druga ugovorna strana ili drugih neosiguranih obveza te konverzijom svih dužničkih instrumenata u dionice.

Konačno, Uredbom se ne isključuje mogućnost da sanacijska tijela izvrše druge mogućnosti u skladu s načelima sanacije, uključujući puno poštovanje hijerarhije potraživanja kako bi se izbjegla javna spašavanja, mogućnost moralnog hazarda itd. unatoč jamstvu da niti jedan vjerovnik ne smije biti u nepovoljnijem položaju nego u slučaju insolventnosti. Tako mogu zatražiti dodatna privatna sredstva, i to unutar središnje druge ugovorne strane (npr. upotrebom jamstvenih fondova nepogođenih proizvodnih linija) ili od vanjskih strana (npr. pozivanjem članova sustava poravnanja da dobrovoljno prihvate daljnje raspodjele pozicija). Ako bi te mogućnosti bile nedostupne ili se pokazale nedovoljnima za zaštitu financijske stabilnosti, sudjelovanje države u obliku vlasničkih ulaganja ili privremenog javnog vlasništva može se smatrati posljednjom mjerom. Takvi državni potezi ipak bi trebali biti u skladu s primjenjivim pravilima o državnim potporama, uključujući restrukturiranje poslovanja

središnje druge ugovorne strane te bi s vremenom trebalo omogućiti povrat sredstava dodijeljenih središnjoj drugoj ugovornoj strani.

Neovisno o tome, privremena likvidnosna potpora središnje banke mogla bi olakšati proces sanacije, iako nije instrument sanacije. Za takvu potporu primijenili bi se scenariji utvrđeni u planovima oporavka, a u skladu s kojima se za središnje druge ugovorne strane u postupku sanacije može predvidjeti pristup likvidnosnim sredstvima središnje banke ovisno o konačnoj odluci samih središnjih banaka.

4.2.8. Pomoćne odredbe o sanaciji

Kako bi se osigurala primjena odluka o sanaciji u skladu s ključnim načelima povezanim s vlasničkim pravima, usklađenost s predmetnim propisima o vrijednosnim papirima ili trgovačkim društvima te nacionalnim ustavnim uređenjima, Uredba uključuje potrebne odredbe i mjere s kojima bi sanacijska tijela trebala biti u skladu prije i nakon donošenja odluka o sanaciji. Na primjer, to uključuje osiguravanje preciznog vrednovanja bilance središnje druge ugovorne strane, mjere zaštite za pogođene dionike u pogledu primanja nadoknade ako bi bili u nepovoljnijem položaju nego da središnja druga ugovorna strana nije bila sanirana, te da su podlijegali daljnjim mogućim mjerama u skladu s internim pravilima središnje druge ugovorne strane o raspodjeli gubitaka ili o insolventnosti te postupovne korake u skladu s kojima bi nadležna tijela obavijestila središnju drugu ugovornu stranu i ostala tijela o odlukama o sanaciji.

Kako bi se olakšali sanacija i cilj zaštite financijske stabilnosti, okvir uključuje i privremeni moratorij na određene obveze središnje druge ugovorne strane i zadržava se na redovnim pravima drugih ugovornih strana o raskidu i netiranju u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu, što proizlazi isključivo iz izvršavanja sanacijskih ovlasti u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu. Te korake prate primjerene zaštite za plaćanja u odnosu na druge infrastrukture financijskog tržišta te za ugovore o kolateralu i sporazume o netiranju u skladu s onima navedenima u Direktivi BRRD.

4.2.9. Treće zemlje

Financijske poteškoće ili propast središnje druge ugovorne strane može imati učinke međunarodnog prelijevanja, posebno ako članovi sustava poravnanja imaju poslovni nastan u jurisdikcijama izvan one u kojoj poslovni nastan ima središnja druga ugovorna strana. U skladu s dokumentima Odbora za financijsku stabilnost o ključnim svojstvima, tijela u različitim jurisdikcijama trebala bi surađivati u slučajevima sanacije kako bi se međusobno priznale i provele mjere sanacije u odnosu na odgovarajuće dionike, imovinu ili obveze na njihovu području.

Da bi poboljšale izvršivost mjera nadležnih tijela EU-a na članove sustava poravnanja smještene u trećim zemljama, središnje druge ugovorne strane bile bi obvezne osigurati da mjere u njihovim planovima oporavka budu obvezujuće diljem jurisdikcija. To znači osiguravanje da mogućnosti oporavka čine ugovorne obveze u skladu s pravom zemlje u kojoj središnja druga ugovorna strana ima poslovni nastan ili pružanje dokaza na način prihvatljiv nadležnim i sanacijskim tijelima da su odredbe iz planova izvršive, na primjer u skladu s pravom treće zemlje. To bi sanacijskim tijelima pomoglo u izvršenju svih nepodmirenih obveza iz tih planova tijekom sanacije.

Osim toga, tijela bi trebala surađivati s tijelom treće zemlje kako bi priznala i izvršila odluku u odnosu na bilo kakvu imovinu ili ugovore uređene pravom te zemlje. Sanacijska tijela

trebala bi sklopiti sporazume o suradnji s tijelima trećih zemalja, kojima se utvrđuju detalji suradnje. Za svaku danu središnju drugu ugovornu stranu može postojati više država članica ili trećih zemalja u kojima se mogu nalaziti članovi sustava poravnanja ili u skladu s čijim se pravom mogu urediti odgovarajuća imovina ili ugovori. ESMA bi stoga trebala izdati smjernice o relevantnom sadržaju tih sporazuma s dotičnim trećim zemljama kako bi se utvrdila zajednička primjena uvjeta u tim slučajevima.

Da bi se olakšalo izvršenje mjera sanacijskog tijela treće zemlje u odnosu na predmetne članove sustava poravnanja, ugovore ili drugu imovinu ili obveze u EU-u, relevantna nacionalna tijela trebala bi biti nadležna za njihovo priznavanje i primjenu ili odgovarajuće odbijanje u posebnim okolnostima. Priznanjem bi se, pod uvjetom da mjere nemaju nepovoljan učinak na financijsku stabilnost države članice, prema vjerovnicima središnje druge ugovorne strane postupalo jednako kao prema drugim vjerovnicima, neovisno o njihovoj lokaciji te ne bi postojale znatne fiskalne posljedice za države članice.

4.2.10. Izmjene direktiva o pravu trgovačkih društava, Direktive BRRD, Uredbe EMIR i Uredbe o ESMA-i te osnivanje sanacijskog odbora ESMA-e

Direktive o pravu trgovačkih društava Unije sadržavaju pravila o zaštiti dioničara i vjerovnika. Neka od tih pravila mogu ometati brzo djelovanje sanacijskih tijela. Ta su pravila već izmijenjena u pogledu banaka Direktivom 2014/59/EU i, u skladu s prijedlogom Komisije o izmjeni Direktive 2014/59/EU (COM(2016) 852), predloženo je da se primjena tih izmjena u nacionalnom pravu proširi na središnje druge ugovorne strane¹⁵.

U skladu s prijedlogom Komisije o izmjeni Direktive 2014/59/EU (COM(2016) 852) nakon stupanja na snagu ove Uredbe središnje druge ugovorne strane s bankarskim licencijama koje podliježu odredbama Direktive BRRD izdvajaju se iz područja primjene te Direktive i podliježu isključivo aranžmanima i zahtjevima u skladu s ovom Uredbom.

Nadalje, kako bi se osiguralo da nadležna tijela mogu odrediti kazne u slučaju neispunjavanja odredbi u skladu s predloženom Uredbom, prijedlogom Komisije o izmjeni Direktive 2014/59/EU (COM(2016) 852) predviđa se proširenje područja primjene njezine glave VIII. i na središnje druge ugovorne strane. Tim proširivanjem osigurava se dosljednost ovlasti uvođenja kazni u pogledu oporavka i sanacije financijskih institucija.

Uredba EMIR izmijenjena je radi uvođenja mogućnosti privremene suspenzije obveze poravnanja u kontekstu sanacije središnje druge ugovorne strane ako je to potrebno radi

¹⁵ Drugom Direktivom o pravu trgovačkih društava propisuje se da svako povećanje kapitala u društvu s ograničenom odgovornošću odobri glavna skupština, dok se Direktivom 2007/36 (Direktiva o pravima dioničara) utvrđuje razdoblje od 21 dan za sazivanje te skupštine. Stoga brzo poboljšanje financijskog stanja središnje druge ugovorne strane povećanjem kapitala nije moguće. Prijedlogom se stoga mijenja Direktiva o pravima dioničara kako bi se glavnoj skupštini dopustilo da unaprijed odluči da se kraće razdoblje saziva primijeni na odluku glavne skupštine o povećanju kapitala u kriznim situacijama. Takvo odobrenje bit će dio plana oporavka. Time će se omogućiti brzo djelovanje uz zadržavanje ovlasti dioničara u pogledu donošenja odluka. Štoviše, direktivama o pravu trgovačkih društava zahtijeva se da povećanje i smanjenje kapitala, spajanja i podjele budu podložni sporazumu među dioničarima te da se prava prvokupa primjenjuju pri svakom povećanju kapitala u gotovini. Uz to, Direktivom o ponudama za preuzimanje propisuju se obvezne ponude kad bilo koja osoba, uključujući državu, stekne dionice u društvu koje je uvršteno na burzu iznad kontrolnog praga (uobičajeno 30 – 50 %). Da bi se te prepreke uklonile, prijedlogom se državama članicama dopušta odstupanje od tih odredbi kojima se zahtijeva pristanak vjerovnika ili dioničara ili koje na neki drugi način sprečavaju učinkovitu i brzu sanaciju.

očuvanja financijske stabilnosti i povjerenja u tržište, osobito radi izbjegavanja učinaka širenja zaraze i sprečavanja izloženosti drugih ugovornih strana i dionika visokom i nesigurnom riziku. Povećana je i uloga odbora za rizike središnjih drugih ugovornih strana, kako bi se središnju drugu ugovornu stranu potaknulo da oprezno upravlja rizicima.

Kako bi se osiguralo da tijela odgovorna za sanaciju mogu pridonijeti radu ESMA-e u skladu s ovom Uredbom, trebala bi biti u mogućnosti pratiti odgovarajuće nadležno tijelo na sastancima Odbora nadzornih tijela ESMA-e, ali bez prava glasa. Za pripremu odluka u skladu s ovom Uredbom i osiguravanje cjelovitog doprinosa članova EBA-e u ovom postupku, ESMA je obvezna osnovati odbor za tu svrhu u kojem se u skladu s Uredbom 1093/2010 određena nadležna tijela pozivaju da sudjeluju kao promatrači.

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**o okviru za oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana i o izmjeni uredbi (EU) br. 1095/2010, (EU) br. 648/2012 i (EU) 2015/2365**

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,
 uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,
 uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,¹⁶
 nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,
 uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora,¹⁷
 uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke,¹⁸
 djelujući u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,
 budući da:

- (1) Financijska tržišta ključna su za funkcioniranje suvremenih gospodarstava. Što su tržišta integriranija, raspodjela gospodarskih resursa bit će djelotvornija i pridonosit će uspješnosti gospodarstva. Međutim, kako bi se poboljšalo funkcioniranje jedinstvenog tržišta financijskih usluga, važno je uspostaviti postupke kojima se osigurava da se zbog financijskih poteškoća ili propasti financijske institucije ili infrastrukture financijskog tržišta koja je aktivna na tom tržištu ne destabilizira cijelo financijsko tržište i ne ugrozi rast općeg gospodarstva.
- (2) Središnje druge ugovorne strane ključni su elementi financijskih tržišta jer posreduju među sudionicima na način da su kupac svakom prodavatelju i prodavatelj svakom kupcu te imaju glavnu ulogu u obradi financijskih transakcija i upravljanju izloženošću različitim rizicima koji proizlaze iz tih transakcija. Središnje druge ugovorne strane centraliziraju obradu transakcija i pozicija drugih ugovornih strana, izvršavaju obveze koje proizlaze iz transakcija i primaju odgovarajući kolateral od svojih članova u obliku iznosa nadoknade i doprinosa za jamstvene fondove.
- (3) Integracija financijskih tržišta Unije podrazumijevala je razvoj središnjih drugih ugovornih strana iz pružatelja usluga za domaće potrebe i domaća tržišta u ključne dionike financijskih tržišta Unije na općoj razini. Središnje druge ugovorne strane s

¹⁶ SL C, , str. .

¹⁷ SL C, , str. .

¹⁸ SL C, , str. .

odobrenjem za rad u Uniji danas poravnavaju nekoliko razreda proizvoda, uključujući uvrštene i OTC financijske izvedenice i robne izvedenice te dionice, obveznice i ostale proizvode kao što su repo ugovori. Svoje usluge pružaju izvan nacionalnih granica širokom rasponu financijskih i ostalih institucija u Uniji. Iako su neke središnje druge ugovorne strane koje imaju odobrenje za rad u Uniji i dalje usredotočene na domaća tržišta, sve su središnje druge ugovorne strane sustavno važne barem na svojim matičnim tržištima.

- (4) Budući da se znatna količina financijskog rizika iz financijskog sustava Unije obrađuje i koncentrira u središnjim drugim ugovornim stranama u ime članova sustava poravnanja i njihovih klijenata, ključna je djelotvorna regulativa i strogi nadzor središnjih drugih ugovornih strana. Uredbom (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁹, koja je stupila na snagu u kolovozu 2012., od središnjih drugih ugovornih strana zahtijeva se da poštuju visoke bonitetne standarde, organizacijske standarde te standarde poslovnog ponašanja. Zadaće su nadležnih tijela potpun nadzor njihovih aktivnosti i suradnja u okviru kolegija koji okupljaju relevantna tijela nadležna za određene zadaće koje su im dodijeljene. U skladu s obvezama koje su čelnici skupine G20 preuzeli od početka financijske krize, Uredbom (EU) br. 648/2012 propisuje se i da se poravnanje svih standardiziranih ugovora o OTC izvedenicama obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane. Kad obveza središnjeg poravnanja OTC izvedenica stupi na snagu, obujam i raspon poslovanja središnje druge ugovorne strane vjerojatno će se povećati, što bi moglo uzrokovati dodatne izazove za strategije središnjih drugih ugovornih strana za upravljanje rizicima.
- (5) Uredba (EU) br. 648/2012 pridonijela je većoj otpornosti središnjih drugih ugovornih strana i općih financijskih tržišta na širok raspon rizika koji se obrađuju i koncentriraju u središnjim drugim ugovornim stranama. Međutim, ni jedan sustav pravila i praksi ne može spriječiti neprimjerenost postojećih resursa za upravljanje rizicima koje je prouzročila središnja druga ugovorna strana, uključujući jedno ili više neispunjavanja obveza članova sustava poravnanja. Suočene sa scenarijem ozbiljnih financijskih poteškoća ili prijetećom propasti, financijske institucije trebale bi u načelu i dalje podlijegati redovnom postupku u slučaju insolventnosti. Međutim, kako je financijska kriza pokazala, osobito tijekom razdoblja produžene gospodarske nestabilnosti i nesigurnosti, takvi postupci mogu omesti ključne funkcije za gospodarstvo, čime se ugrožava financijska stabilnost. Redovni postupci u slučaju insolventnosti društava ne mogu uvijek osigurati dovoljno brzu intervenciju ili primjereno dati prednost nastavku ključnih funkcija financijskih institucija radi očuvanja financijske stabilnosti. Kako bi se spriječile te negativne posljedice redovnih postupaka u slučaju insolventnosti, potrebno je izraditi poseban okvir za sanaciju središnjih drugih ugovornih strana.
- (6) Kriza je ukazala i na nedostatak primjerenih instrumenata za očuvanje ključnih funkcija koje pružaju propadajuće financijske institucije. Nadalje, ukazala je i na nedostatak okvira kojima se omogućuje suradnja i koordinacija među tijelima, osobito među onima koji se nalaze u različitim državama članicama ili jurisdikcijama i kojima se osigurava provedba brzih i odlučnih mjera. Bez takvih instrumenata i zbog nedostatka okvira za suradnju i koordinaciju, države članice bile su primorane spasiti financijske institucije novcem poreznih obveznika kako bi zaustavile zarazu i smanjile

¹⁹ Uredba (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju (SL L 201, 27.7.2012., str. 1.).

paniku. Iako tijekom krize nisu bile izravni primatelji izvanredne javne financijske potpore, središnje druge ugovorne strane bile su neizravni korisnici mjera spašavanja poduzetih u odnosu na banke te su bile zaštićene od učinaka koje bi na njih inače imale banke koje nisu ispunjavale svoje obveze. Okvir za oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana stoga je potreban kako bi se spriječilo oslanjanje na novac poreznih obveznika u slučaju nekontrolirane propasti.

- (7) Cilj je vjerodostojnog okvira za oporavak i sanaciju osigurati, u najvećoj mogućoj mjeri, da središnje druge ugovorne strane uspostave mjere za oporavak od financijskih poteškoća kako bi se održale ključne funkcije središnje druge ugovorne strane koja propada ili kojoj prijeti propast uz zatvaranje preostalih aktivnosti u okviru redovnih postupaka u slučaju insolventnosti i očuvala financijska stabilnost na način da se istodobno smanji trošak propasti središnje druge ugovorne strane za porezne obveznike. Okvirom za oporavak i sanaciju dodatno se podupire spremnost središnjih drugih ugovornih strana i tijela na smanjenje financijskih poteškoća i pruža tijelima daljnji uvid u pripreme središnjih drugih ugovornih strana za stresne scenarije. Njime se tijelima osiguravaju ovlasti za pripremu moguće sanacije središnje druge ugovorne strane i rješavanje pogoršanja stanja središnje druge ugovorne strane na koordiniran način, čime se pridonosi neometanom funkcioniranju financijskih tržišta.
- (8) Trenutačno ne postoje usklađene odredbe za oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana u Uniji. Neke države članice već su propisale zakonodavne promjene kojima se od središnjih drugih ugovornih strana zahtijeva da izrade planove oporavka i uvedu mehanizme za sanaciju propadajućih središnjih drugih ugovornih strana. Štoviše, postoje znatne sadržajne i postupovne razlike među zakonima i drugim propisima država članica kojima se uređuje insolventnost središnjih drugih ugovornih strana. Nedostatak zajedničkih uvjeta, ovlasti i postupaka za oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana mogao bi biti prepreka neometanom funkcioniranju unutarnjeg tržišta i spriječiti suradnju između nacionalnih tijela tijekom rješavanja propasti središnje druge ugovorne strane i primjene odgovarajućih mehanizama raspodjele gubitaka na njezine članove u Uniji i na svjetskoj razini. To se posebno odnosi na situaciju u kojoj različiti pristupi znače da nacionalna tijela nemaju jednaku razinu kontrole ili jednaku sposobnost za sanaciju središnjih drugih ugovornih strana. Te razlike u sustavima oporavka i sanacije mogu različito utjecati na središnje druge ugovorne strane i njihove članove u državama članicama te potencijalno izazvati tržišne poremećaje na unutarnjem tržištu. Nedostatak zajedničkih pravila i instrumenata za rješavanje financijskih poteškoća ili propasti središnje druge ugovorne strane može utjecati na odluku sudionika o poravnanju i odluku središnjih drugih ugovornih strana o njihovu poslovnom nastanu, čime se središnje druge ugovorne strane sprječava da u potpunosti koriste temeljne slobode na jedinstvenom tržištu. Time bi se sudionike moglo obeshrabriti da prekogranično pristupe središnjim drugim ugovornim stranama na unutarnjem tržištu i spriječiti daljnju integraciju europskih tržišta kapitala. Stoga su zajednička pravila o oporavku i sanaciji u svim državama članicama nužna kako bi se osiguralo da središnje druge ugovorne strane ne budu ograničene u ostvarivanju svojih sloboda na unutarnjem tržištu zbog financijskih kapaciteta država članica i njihovih tijela da upravljaju njihovom propašću.
- (9) Revizija regulatornog okvira primjenjivog na banke i ostale financijske institucije koja je provedena nakon krize, osobito jačanjem kapitala i zaštitnog sloja likvidnosti banaka, bolji instrumenti za makrobonitetne politike i opsežna pravila o oporavku i sanaciji banaka smanjili su vjerojatnost budućih kriza i poboljšali otpornost svih

financijskih institucija i infrastruktura financijskih tržišta, uključujući središnje druge ugovorne strane, na gospodarske poteškoće, neovisno o tome jesu li prouzročene sistemskim poremećajima ili događajima specifičnima za pojedinačne institucije. Od 1. siječnja 2015. sustav oporavka i sanacije banaka primjenjuje se u svim državama članicama u skladu s Direktivom 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća²⁰.

- (10) Oslanjajući se na pristup oporavku i sanaciji banaka, tijela država članica trebala bi biti pripremljena i raspolagati odgovarajućim instrumentima oporavka i sanacije kako bi rješavala situacije središnjih drugih ugovornih strana koje propadaju. Međutim, rizici za banke i središnje druge ugovorne strane razlikuje se zbog različitih funkcija i poslovnih modela. Stoga je potrebno osigurati posebne instrumente i ovlasti za scenarije propasti središnje druge ugovorne strane koji su prouzročeni propašću članova sustava poravnanja središnjih drugih ugovornih strane ili neispunjavanjem obveza.
- (11) Primjena uredbe potrebna je kako bi se upotpunio i nadgradio pristup uspostavljen Uredbom (EU) br. 648/2012 kojom se utvrđuju bonitetni zahtjevi za središnje druge ugovorne strane. Utvrđivanjem zahtjeva za oporavak i sanaciju u obliku direktive mogle bi se uzrokovati nedosljednosti tako što bi postojala mogućnost donošenja različitih nacionalnih propisa o pitanjima na koja se inače izravno primjenjuje pravo EU-a i za koja je u velikoj mjeri svojstveno prekogranično pružanje usluga središnje druge ugovorne strane. Stoga je primjereno donijeti usklađena i izravno primjenjiva pravila o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana.
- (12) Kako bi se osigurala dosljednost s postojećim zakonodavstvom Unije u području financijskih usluga i najveća moguća razina financijske stabilnosti u Uniji, sustav za oporavak i sanaciju trebao bi se primjenjivati na sve središnje druge ugovorne strane koje podliježu bonitetnim zahtjevima utvrđenima u Uredbi (EU) br. 648/2012, neovisno o tome imaju li odobrenje za pružanje bankovnih usluga. Insolventnost središnje druge ugovorne strane koja je povezana s grupom može brzo utjecati na solventnost čitave grupe i uzrokovati daljnju financijsku nestabilnost. Iako grupe kojima može pripadati središnja druga ugovorna strana ne moraju podlijezati cijelom sustavu, određene odredbe trebale bi se primijeniti na matična društva ako bi primjena tih odredaba na toj razini bila korisna za učinkovit oporavak i sanaciju. Stoga bi tijela trebala raspolagati ciljanim sredstvima djelovanja u odnosu na matična društva kako bi se osigurali učinkovit oporavak i sanacija središnje druge ugovorne strane i smanjila mogućnost širenja zaraze na ostale subjekte grupe.
- (13) Kako bi se osigurale učinkovite i djelotvorne mjere sanacije u skladu s ciljevima sanacije, države članice trebale bi imenovati javna administrativna tijela ili tijela kojima su povjerene javne administrativne ovlasti da obavljaju funkcije i zadaće povezane sa sanacijom. Države članice trebale bi i osigurati dodjelu odgovarajućih sredstava tim sanacijskim tijelima. Kad država članica imenuje tijelo nadležno za bonitetni nadzor središnjih drugih ugovornih strana kao sanacijsko tijelo, trebalo bi uspostaviti primjerene strukturne mehanizme kako bi se odvojile nadzorne i sanacijske funkcije radi sprječavanja sukoba interesa i rizika od regulatornog restrukturiranja.

²⁰ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.).

- (14) S obzirom na posljedice koje bi propast središnje druge ugovorne strane i naknadne mjere mogle imati na financijski sustav i gospodarstvo države članice te moguće potrebe da se za rješavanje krize upotrebljavaju javna sredstva, ministarstva financija ili druga relevantna ministarstva u državama članicama trebala bi u ranoj fazi biti uključena u postupak oporavka i sanacije.
- (15) Budući da središnje druge ugovorne strane često pružaju usluge širom Unije, djelotvorni oporavak i sanacija zahtijevaju suradnju među nadležnim tijelima i sanacijskim tijelima u okviru kolegija nadzornih tijela i sanacijskih kolegija u pripremnim fazama oporavka i sanacije. To uključuje procjenu planova oporavka koje izradi središnja druga ugovorna strana, izradu i ažuriranje planova sanacije te rješavanje svih prepreka mogućnosti sanacije.
- (16) Pri sanaciji središnjih drugih ugovornih strana trebala bi se uspostaviti ravnoteža između potrebe da se u postupcima uzima u obzir hitnost situacije i omogućuje učinkovita, pravedna i pravovremena rješenja s jedne strane, i potrebe da se zaštiti financijska stabilnost u svim državama članicama u kojima središnja druga ugovorna strana pruža usluge s druge strane. Tijela na čija bi područja nadležnosti utjecala propast središnje druge ugovorne strane trebala bi u okviru sanacijskog kolegija razmjenjivati mišljenja radi postizanja tih ciljeva. Slično tome, kako bi se osigurala redovita razmjena mišljenja s relevantnim tijelima trećih zemalja, ta bi tijela trebalo prema potrebi pozvati da kao promatrači sudjeluju u sanacijskim kolegijima. Tijela bi uvijek trebala uzeti u obzir učinak svojih odluka na financijsku stabilnost u državama članicama u kojima je poslovanje središnjih drugih ugovornih strana ključno ili važno za lokalna financijska tržišta, uključujući države članice u kojima se nalaze članovi sustava poravnanja i u kojima su uspostavljena povezana mjesta trgovanja i infrastrukture financijskog tržišta.
- (17) Kako bi ESMA pripremila odluke povezane sa zadaćama koje su joj dodijeljene te kako bi se osigurala sveobuhvatna uključenost EBA-e i njezinih članova u pripremi tih odluka, ESMA bi trebala uspostaviti interni sanacijski odbor i pozvati relevantna nadležna tijela u okviru EBA-e da u njemu sudjeluju kao promatrači.
- (18) Kako bi se na djelotvoran i razmjeran način riješila moguća propast središnje druge ugovorne strane, tijela bi pri izvršavanju svojih sanacijskih ovlasti i ovlasti za oporavak trebala uzeti u obzir niz čimbenika kao što su priroda poslovanja središnje druge ugovorne strane, njezina dioničarska struktura, pravni oblik, profil rizičnosti, veličina, pravni status i međupovezanost s financijskim sustavom. Tijela bi trebala razmotriti bi li propast i naknadna likvidacija u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti u znatnoj mjeri negativno utjecale na financijska tržišta, ostale financijske institucije ili opće gospodarstvo.
- (19) Kako bi mogla učinkovito rješavati probleme propadajućih središnjih drugih ugovornih strana, tijela bi trebala imati ovlast uvođenja pripremnih mjera za središnje druge ugovorne strane. Trebalo bi odrediti minimalne standarde u pogledu sadržaja i informacija koje bi planovi oporavka trebali sadržavati kako bi se osiguralo da sve središnje druge ugovorne strane u Uniji imaju dovoljno detaljne planove oporavka u slučaju financijskih poteškoća. Takvi planovi trebali bi se temeljiti na realističnim pretpostavkama primjenjivima u nizu koherentnih i ozbiljnih scenarija, uključujući pogoršanje stanja koje proizlazi iz događaja ispunjavanja ili neispunjavanja obveza. Plan oporavka trebao bi biti dio pravila poslovanja središnje druge ugovorne strane

koja su ugovorno dogovorena s članovima sustava poravnanja. Ta pravila poslovanja trebala bi sadržavati i odredbe kojima se osigurava izvršivost mjera oporavka iz plana u svim scenarijima. Planovima oporavka ne bi se trebao predvidjeti pristup izvanrednim javnim financijskim potporama ili porezne obveznike izložiti riziku gubitka.

- (20) Središnje druge ugovorne strane trebale bi izraditi i redovito ažurirati svoje planove oporavka. Zahtjev da se izradi plan oporavka trebao bi se razmjerno primjenjivati, odražavajući sistemsku važnost središnje druge ugovorne strane i njezinu međupovezanost s financijskim sustavom. Faza oporavka u tom kontekstu trebala bi početi u slučaju znatnog pogoršanja financijske situacije središnje druge ugovorne strane ili ako postoji rizik od kršenja bonitetnih zahtjeva na temelju Uredbe (EU) br. 648/2012. To bi se trebalo navesti u okviru kvalitativnih i kvantitavnih pokazatelja sadržanih u planu.
- (21) Središnja druga ugovorna strana trebala bi za potrebe potpune procjene svoj plan oporavka dostaviti nadležnim tijelima i kolegiju nadzornih tijela uspostavljenom u skladu s Uredbom (EU) br. 648/2012, dok odluku o planu zajednički donosi kolegij. Procjena bi trebala uključiti provjeru cjelovitosti plana te može li se njime pravovremeno ponovno uspostaviti održivost središnje druge ugovorne strane, uključujući u razdobljima ozbiljnih financijskih poteškoća.
- (22) Planovi oporavka trebali bi sadržavati cjelovit opis mjera koje bi središnja druga ugovorna strana trebala poduzeti kako bi riješila neusklađene nepodmirene obveze, neosigurane gubitke, manjak likvidnosti ili neadekvatnost kapitala, kao i mjere za nadopunu iskorištenih unaprijed financiranih financijskih sredstava i aranžmane u vezi s likvidnošću radi ponovne uspostave održivosti središnje druge ugovorne strane i nastavka ispunjavanja zahtjeva za odobrenje za rad.
- (23) Središnje druge ugovorne strane trebale bi osigurati da planovi budu nediskriminirajući i uravnoteženi u pogledu učinaka i poticaja koje stvaraju. Članove sustava poravnanja ili klijente ne bi trebale na nerazmjeran način dovoditi u nepovoljan položaj. Konkretno, u skladu s Uredbom (EU) br. 648/2012 središnje druge ugovorne strane trebale bi osigurati da njihovi članovi sustava poravnanja imaju ograničenu izloženost u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu. Središnje druge ugovorne strane trebale bi osigurati savjetovanje o planu oporavka sa svim relevantnim dionicima na način da ih uključe u odbor za rizike središnje druge ugovorne strane te u izradu plana oporavka.
- (24) Kako bi se osigurala sposobnost središnje druge ugovorne strane da prema potrebi primijeni mogućnosti oporavka na ugovore ili imovinu koja je uređena pravom treće zemlje ili na subjekte sa sjedištem u trećim zemljama, pravila poslovanja središnje druge ugovorne strane trebala bi uključivati ugovorne odredbe namijenjene toj svrsi.
- (25) Ako središnja druga ugovorna strana ne iznese odgovarajući plan oporavka, nadležna tijela trebala bi od središnje druge ugovorne strane zahtijevati da provedu mjere potrebne za uklanjanje bitnih nedostataka plana kako bi se ojačalo poslovanje središnje druge ugovorne strane i osiguralo da središnja druga ugovorna strana može ponovno uspostaviti svoj kapital ili uskladiti svoju knjigu trgovanja u slučaju propasti. Ta bi ovlast nadležnim tijelima trebala omogućiti provedbu preventivnih mjera u mjeri koja

je potrebna da bi se uklonili svi nedostaci i stoga ostvarili ciljevi financijske stabilnosti.

- (26) Planiranje sanacije ključan je dio djelotvorne sanacije. Sanacijsko tijelo središnje druge ugovorne strane trebalo bi izraditi planove, a tijela sanacijskog kolegija trebala bi ih sporazumno prihvatiti. Tijela bi trebala imati sve potrebne informacije da bi mogla identificirati i osigurati nastavak obavljanja ključnih funkcija. Međutim, sadržaj plana sanacije trebao bi biti razmjernan sistemskoj važnosti središnje druge ugovorne strane i temeljiti se, među ostalim, na informacijama koje je ona dostavila.
- (27) Sanacijska bi tijela, na temelju procjene mogućnosti sanacije, trebala imati ovlast zahtijevati izmjenu strukture i organizacije središnjih drugih ugovornih strana izravno ili neizravno putem nadležnog tijela kako bi se poduzele potrebne i razmjerne mjere za smanjenje ili uklanjanje bitnih prepreka primjeni instrumenata sanacije i osigurale mogućnosti sanacije dotičnih subjekata.
- (28) Planovi sanacije i procjene mogućnosti sanacije predstavljaju područje u kojem su svakodnevna razmatranja nadzora manje važna od potrebe da se ubrzaju i osiguraju mjere hitnog restrukturiranja kako bi se održalo obavljanje ključnih funkcija središnje druge ugovorne strane i zaštitila financijska stabilnost. U slučaju neslaganja članova sanacijskog kolegija o odlukama koje se donose u pogledu plana sanacije središnje druge ugovorne strane, procjeni mogućnosti sanacije središnje druge ugovorne strane i odluci o uklanjanju prepreka njezinoj sanaciji, ESMA bi u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1095/2010 trebala imati posredničku ulogu. No interni odbor ESMA-e trebao bi razmotriti takvo obvezujuće posredovanje ESMA-e uzimajući u obzir sposobnosti članova ESMA-e da osiguraju financijsku stabilnost i nadziru članove sustava poravnanja u nekoliko država članica. Na temelju Uredbe o EBA-i određena nadležna tijela trebala bi pozvati na sastanke internog odbora ESMA-e kao promatrače jer ta tijela obavljaju slične zadaće na temelju Direktive 2014/59/EU. Takvo obvezujuće posredovanje ne bi u drugim slučajevima trebalo spriječiti neobvezujuće posredovanje u skladu s člankom 31. Uredbe (EU) br. 1095/2010.
- (29) Ako je potrebno ostvariti cilj urednog oporavka i sanacije, nadležna i sanacijska tijela trebala bi odrediti određene mjere u odnosu na matično društvo. Ovisno o strukturi grupe kojoj pripada središnja druga ugovorna strana, plan oporavka središnje druge ugovorne strane možda će trebati sadržavati uvjete pod kojima bi matično društvo ili drugi subjekt grupe kojoj središnja druga ugovorna strana pripada mogao središnjoj drugoj ugovornoj strani pružiti financijsku potporu, jamstva ili druge oblike potpore za poslovanje. Transparentnost takvih ugovora smanjila bi rizike za likvidnost i solventnost subjekta grupe koji pruža potporu središnjoj drugoj ugovornoj strani koja se suočava s financijskim poteškoćama. Svaka promjena takvih ugovora trebala bi se smatrati bitnom promjenom za potrebe preispitivanja plana oporavka.
- (30) Uzimajući u obzir osjetljivost informacija iz planova oporavka i sanacije, ti bi planovi trebali podlijegati odgovarajućim odredbama o povjerljivosti.
- (31) Nadležna tijela trebala bi relevantnim sanacijskim tijelima dostaviti planove oporavka i sve njihove izmjene, dok bi sanacijska tijela trebala nadležnim tijelima dostaviti planove sanacije i sve njihove izmjene, čime bi svako relevantno tijelo u svakom trenutku bilo u potpunosti obaviješteno o svim potrebnim informacijama.

- (32) Radi očuvanja financijske stabilnosti potrebno je da nadležna tijela mogu riješiti pogoršanje financijskog i ekonomskog stanja središnje druge ugovorne strane prije nego nastupi situacija u kojoj je jedina mogućnost da tijela saniraju središnju drugu ugovornu stranu ili joj nalože da promijeni smjer poslovanja jer bi njezino poslovanje moglo naštetiti cjelokupnoj financijskoj stabilnosti. Stoga bi se nadležnim tijelima trebale dati ovlasti za ranu intervenciju kako bi se izbjegli ili smanjili negativni učinci na financijsku stabilnost koji bi mogli biti posljedica provedbe određenih mjera od strane središnje druge ugovorne strane. Ovlasti za ranu intervenciju trebale bi se dodijeliti nadležnim tijelima uz ovlasti koje su im već dodijeljene nacionalnim pravom država članica ili Uredbom (EU) br. 648/2012 za okolnosti koje se ne smatraju ranom intervencijom.
- (33) Tijekom faze oporavka i rane intervencije dioničari bi u potpunosti trebali zadržati svoja prava. Potpuno zadržavanje takvih prava ne bi trebalo biti moguće nakon što se pokrene sanacija središnje druge ugovorne strane.
- (34) Okvir za sanaciju trebao bi omogućiti pravovremeno pokretanje sanacije središnje druge ugovorne strane prije nego što ona postane insolventna. Trebalo bi se smatrati da središnja druga ugovorna strana propada ili bi mogla propasti kada krši ili bi mogla u bliskoj budućnosti prekršiti zahtjeve za nastavak odobrenja za rad, kad se oporavkom nije uspjela ponovno uspostaviti održivost, kad je imovina središnje druge ugovorne strane manja ili bi u bliskoj budućnosti mogla biti manja od njezinih obveza, kad institucija nije ili u bliskoj budućnosti vjerojatno neće biti sposobna platiti svoje dugove po njihovu dospijeću ili kad središnja druga ugovorna strana zahtijeva izvanredne javne financijske potpore. Međutim, činjenica da središnja druga ugovorna strana ne ispunjava zahtjeve za izdavanje odobrenja za rad ne bi trebala biti opravdanje za pokretanje sanacije.
- (35) Potreba za hitnom likvidnosnom pomoći od središnje banke, ako je takva pomoć dostupna, ne bi se trebala sama po sebi smatrati okolnošću koja dovoljno jasno upućuje na to da središnja druga ugovorna strana nije sposobna platiti svoje obveze po dospijeću ili da to neće biti u bliskoj budućnosti. Da bi se očuvala financijska stabilnost, posebno u slučaju sistemskog manjka likvidnosti, državna jamstva za instrumente likvidnosti koje pružaju središnje banke ili državna jamstva za novoizdane obveze za otklanjanje ozbiljnih smetnji u gospodarstvu države članice ne bi smjela aktivirati okvir za sanaciju ako je ispunjen niz uvjeta.
- (36) Ako središnja druga ugovorna strana ispunjava uvjete za sanaciju, sanacijsko tijelo središnje druge ugovorne strane na raspolaganju bi trebalo imati usklađeni skup instrumenata i ovlasti za sanaciju. Njihova provedba trebala bi podlijegati zajedničkim uvjetima, ciljevima i općim načelima. Primjena tih dodatnih instrumenata i ovlasti od strane sanacijskih tijela trebala bi biti u skladu s načelima i ciljevima sanacije. Primjena takvih instrumenata ili ovlasti osobito ne bi smjela narušavati djelotvornu sanaciju prekograničnih grupa.
- (37) Glavni ciljevi sanacije trebali bi biti održavanje obavljanja ključnih funkcija, izbjegavanje negativnih učinaka na financijsku stabilnost i zaštita javnih sredstava na način da se smanji oslanjanje na izvanredne javne financijske potpore propadajućim središnjim drugim ugovornim stranama.

- (38) Obavljanje ključnih funkcija propadajuće središnje druge ugovorne strane, makar restrukturiranih prema potrebi promjenom uprave, trebalo bi se održati primjenom instrumenata sanacije kojima se osigurava redovno poslovanje s privatnim sredstvima u mjeri u kojoj je to moguće. To se može ostvariti prodajom solventnoj trećoj strani ili spajanjem s njom nakon restrukturiranja ili otpisa ugovora i obveza središnje druge ugovorne strane na temelju raspodjele gubitaka i pozicija ili nakon otpisa dionica ili otpisa i konverzije duga u vlasnički kapital, kako bi se provela dokapitalizacija. U skladu s tim ciljem, prije nego što se provedu navedene mjere, sanacijsko tijelo trebalo bi razmotriti da se izvršavanje postojećih i nepodmirenih ugovornih obveza središnje druge ugovorne strane provede na način na koji bi se one izvršile u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti.
- (39) Da bi se održalo povjerenje u tržište i smanjio rizik od širenja zaraze, potrebne su brze i odlučne mjere. Nakon što se ispune uvjeti za sanaciju, sanacijsko tijelo središnje druge ugovorne strane ne bi trebalo odgađati provedbu odgovarajućih i koordiniranih mjera sanacije u javnom interesu. Propadanje središnje druge ugovorne strane može se dogoditi u okolnostima koje zahtijevaju trenutačnu reakciju relevantnog sanacijskog tijela. Stoga bi tom sanacijskom tijelu trebalo omogućiti da provedu mjere sanacije neovisno o mjerama sanacije koje izvršava središnja druga ugovorna strana ili bez obveze da se najprije primijene ovlasti za ranu intervenciju.
- (40) Pri provedbi mjera sanacije sanacijsko tijelo središnje druge ugovorne strane trebalo bi uzeti u obzir i slijediti mjere predviđene planovima sanacije koji su izrađeni u okviru sanacijskog kolegija, osim ako sanacijsko tijelo procijeni, uzimajući u obzir okolnosti slučaja, da će se ciljevi sanacije učinkovitije postići provedbom mjera koje nisu predviđene planovima sanacije. Sanacijsko tijelo trebalo bi odmah obavijestiti sanacijski kolegij o mjerama sanacije koje planira provesti, osobito ako te mjere nisu u skladu s planom.
- (41) Ograničenje vlasničkih prava trebalo bi biti razmjerno riziku za financijsku stabilnost. Instrumente sanacije trebalo bi stoga primjenjivati samo na one središnje druge ugovorne strane koje ispunjavaju uvjete za sanaciju, osobito kad je to potrebno da bi se ostvario cilj financijske stabilnosti u javnom interesu. Budući da se instrumentima sanacije i sanacijskim ovlastima mogu ograničiti prava dioničara, sudionika sustava poravnanja i vjerovnika, mjere sanacije trebale bi se provesti samo ako je to nužno u javnom interesu, a svako ograničenje tih prava trebalo bi biti u skladu s Poveljom Europske unije o temeljnim pravima. Konkretno, ako se prema vjerovnicima iz iste kategorije postupa drukčije u kontekstu mjera sanacije, takve razlike trebale bi biti opravdane u javnom interesu te biti razmjerne rizicima koji se njima rješavaju te ne bi trebale uzrokovati izravnu ili neizravnu diskriminaciju na temelju nacionalnosti.
- (42) Pogođeni dioničari, sudionici sustava poravnanja i vjerovnici ne bi trebali pretrpjeti gubitke veće od gubitaka koje bi pretrpjeli da sanacijsko tijelo nije provelo mjere sanacije u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu, a umjesto toga bili bi podložni mogućim nepodmirenim obvezama na temelju plana sanacije središnje druge ugovorne strane ili drugih ugovora predviđenih njezinim pravilima poslovanja ili bi se provela likvidacija središnje druge ugovorne strane redovnim postupkom u slučaju insolventnosti. U slučaju djelomičnog prijenosa imovine središnje druge ugovorne strane u sanaciji na privatnog kupca ili prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu, preostali dio središnje druge ugovorne strane u sanaciji trebao bi se likvidirati redovnim postupkom u slučaju insolventnosti.

- (43) Da bi se zaštitila prava dioničara, drugih ugovornih strana i vjerovnika, trebale bi se utvrditi jasne obveze u pogledu vrednovanja imovine i obveza središnje druge ugovorne strane te vrednovanja postupanja prema dioničarima i vjerovnicima koje bi se primijenilo da sanacijsko tijelo nije provelo mjere sanacije. Vrednovanje bi trebalo moći započeti već u fazi oporavka. Prije provedbe bilo kojih mjera sanacije trebalo bi provesti vrednovanje imovine i obveza središnje druge ugovorne strane po fer i realnoj vrijednosti. Vrednovanje bi trebalo podlijegati pravu na podnošenje žalbe samo zajedno s odlukom o sanaciji. Osim toga, u određenim slučajevima nakon primjene instrumenata sanacije trebala bi se provesti *ex post* usporedba načina na koji se s dioničarima i vjerovnicima zapravo postupalo i načina na koji bi se s njima bilo postupalo da sanacijsko tijelo nije provelo mjere sanacije u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu i da su bili podložni mogućim nepodmirenim obvezama na temelju plana sanacije središnje druge ugovorne strane ili drugih ugovora predviđenih njezinim pravilima poslovanja ili redovnim postupkom u slučaju insolventnosti. Ako su dioničari i vjerovnici primili, u obliku isplate ili naknade, svoja potraživanja u iznosu manjem od iznosa koji bi primili da sanacijsko tijelo nije provelo mjere sanacije u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu i da su bili podložni mogućim nepodmirenim obvezama na temelju plana sanacije središnje druge ugovorne strane ili drugih ugovora predviđenih njezinim pravilima poslovanja ili redovnim postupkom u slučaju insolventnosti, u nekim slučajevima trebali bi imati pravo na isplatu razlike. Za razliku od vrednovanja prije provedbe mjera sanacije, tu usporedbu trebalo bi biti moguće pobijati neovisno o odluci o sanaciji. Države članice trebale bi imati slobodu izbora o načinu isplate razlike utvrđene pri postupanju prema dioničarima i vjerovnicima.
- (44) Da bi se osigurala djelotvorna sanacija, postupkom vrednovanja trebalo bi što točnije utvrditi sve gubitke koji se trebaju raspodijeliti za središnju drugu ugovornu stranu kako bi se ponovno uspostavila usklađena knjiga trgovanja za preostale pozicije i kako bi se izvršile tekuće obveze plaćanja. Vrednovanje imovine i obveza propadajuće središnje druge ugovorne strane trebalo bi se temeljiti na poštenim, opreznim i realističnim pretpostavkama u trenutku primjene instrumenata sanacije. Međutim, na vrijednost obveza ne bi trebalo utjecati vrednovanje financijskog stanja središnje druge ugovorne strane. Sanacijskim tijelima trebalo bi zbog žurnosti omogućiti brzu provedbu vrednovanja imovine i obveza propadajuće središnje druge ugovorne strane. To bi vrednovanje trebalo biti privremeno i trebalo bi se primjenjivati do provedbe neovisnog vrednovanja.
- (45) Nakon pokretanja postupka sanacije trebalo bi izvršiti sve nepodmirene ugovorne obveze predviđene pravilima poslovanja središnje druge ugovorne strane, uključujući preostale mjere sanacije, osim ako je primjerenije izvršiti neke druge sanacijske ovlasti ili instrumente sanacije kako bi se izbjegli negativni učinci na financijsku stabilnost ili osiguralo pravovremeno obavljanje ključnih funkcija središnje druge ugovorne strane. Gubici bi se trebali pokriti instrumentima regulatornog kapitala i raspodijeliti se među dioničarima na temelju njihovih kapaciteta poništenjem ili prijenosom vlasničkih instrumenata ili značajnim razvodnjavanjem dionica. Ako ti instrumenti nisu dovoljni, sanacijska tijela trebala bi imati ovlast za otpis podređenog neosiguranog duga i nadređenih neosiguranih obveza, u mjeri u kojoj je to potrebno, a da se pritom ne ugrozi opća financijska stabilnost u skladu s njihovim rangiranjem na temelju primjenjivog nacionalnog prava u slučaju insolventnosti.

- (46) Ako središnja druga ugovorna strana nije uspjela provedbom mjera sanacije zaustaviti gubitke, ponovno uspostaviti uravnoteženi položaj u pogledu usklađene knjige trgovanja za preostale pozicije ili nadopuniti u potpunosti unaprijed financirana sredstva ili ako je sanacijsko tijelo utvrdilo da bi središnja druga ugovorna strana provedbom tih mjera naštetila financijskoj stabilnosti, tijela bi svoje ovlasti za raspodjelu gubitaka i pozicija trebala usmjeriti na raspodjelu nepodmirenih gubitaka, ponovnu uspostavu uravnoteženog položaja središnje druge ugovorne i nadopunu potrebnih unaprijed financiranih sredstva na temelju neprekidne primjene instrumenata iz pravila poslovanja središnje druge ugovorne strane ili drugih mjera.
- (47) Sanacijska tijela trebala bi osigurati i smanjenje troškova sanacije središnje druge ugovorne strane te jednako postupanje prema vjerovnicima iz iste kategorije. Ako se prema vjerovnicima iz iste kategorije postupa drukčije u kontekstu mjera sanacije, te razlike trebale bi biti opravdane u javnom interesu te ne bi trebale uzrokovati izravnu ili neizravnu diskriminaciju na temelju nacionalnosti ili neke druge osnove.
- (48) Instrumenti sanacije trebali bi se primijeniti u najvećoj mogućoj mjeri prije svake dokapitalizacije sredstvima iz javnog sektora ili jednakovrijednom izvanrednom javnom financijskom potporom središnjoj drugoj ugovornoj strani. Upotreba javne financijske potpore za sanaciju propadajućih institucija trebala bi biti u skladu s relevantnim odredbama o državnim potporama.
- (49) Djelotvornim sustavom sanacije troškovi sanacije propadajuće središnje druge ugovorne strane koje snose porezni obveznici trebali bi se svesti na najmanju moguću mjeru. Njime bi se trebalo osigurati da se središnja druga ugovorna strana može sanirati bez ugrožavanja financijske stabilnosti. To se postiže instrumentima raspodjele gubitaka i pozicija tako što se njima osigurava da dioničari i druge ugovorne strane koje su među vjerovnicima propadajuće središnje druge ugovorne strane snose odgovarajuće gubitke i preuzmu odgovarajući dio troškova koji proizlaze iz propasti središnje druge ugovorne strane. Stoga se instrumentima raspodjele gubitaka i pozicija dioničarima i drugim ugovornim stranama središnje druge ugovorne strane osigurava snažniji poticaj za praćenje zdravlja središnje druge ugovorne strane u uobičajenim okolnostima u skladu s preporukama Odbora za financijsku stabilnost²¹.
- (50) Kako bi se osiguralo da sanacijska tijela imaju potrebnu fleksibilnost da u različitim okolnostima gubitke i pozicije raspodijele drugim ugovornim stranama, primjereno je da ta tijela mogu primijeniti instrumente raspodjele gubitaka i pozicija ako je cilj održati poslovanje propadajuće središnje druge ugovorne strane i ako se ključne usluge prenose na prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu ili treću stranu, a preostali dio središnje druge ugovorne strane prestaje poslovati te se likvidira.
- (51) Ako se instrumenti raspodjele gubitka i pozicija primjenjuju u cilju ponovne uspostave održivosti propadajuće središnje druge ugovorne strane kako bi se omogućio nastavak redovnog poslovanja, sanacija bi trebala biti popraćena smjenom uprave, osim ako je zadržavanje uprave primjereno i nužno za postizanje ciljeva sanacije, i naknadnim restrukturiranjem središnje druge ugovorne strane i njezinih djelatnosti na način kojim bi se otklonili razlozi njezina propadanja. To restrukturiranje trebalo bi se postići provedbom plana reorganizacije poslovanja, koji bi trebao biti usklađen s planom

²¹ http://www.fsb.org/wp-content/uploads/r_141015.pdf

restrukturiranja koji bi središnja druga ugovorna strana vjerojatno morala podnijeti na temelju okvira za državne potpore.

- (52) Instrumenti raspodjele gubitaka i pozicija trebali bi se primjenjivati u cilju usklađivanja knjige trgovanja središnje druge ugovorne strane, zaustavljanja daljnjih gubitaka i nabave dodatnih sredstava za dokapitalizaciju središnje druge ugovorne strane i nadopune unaprijed financiranih sredstava. Kako bi se osiguralo da su djelotvorni i da ostvaruju svoj cilj, trebali bi se moći primijeniti na što veći broj ugovora koji uzrokuju neosigurane obveze ili neusklađenost knjige trgovanja propadajuće središnje druge ugovorne strane. Njima bi se trebala predvidjeti mogućnost da se preostalim članovima sustava poravnjanja omogući dražba pozicija članova sustava poravnjanja koji su u statusu neispunjavanja obveza, zatim mogućnost prisilne raspodjele pozicija na način da se dobrovoljno sklopljeni sporazumi u okviru plana oporavka ne iskoriste u trenutku pokretanja sanacije, djelomičnog ili potpunog raskida ugovora članova sustava poravnjanja koji su u statusu neispunjavanja obveza, linija proizvoda ili središnje druge ugovorne strane, primjene dodatnih korekcija isplata varijacijskog iznosa nadoknada, izvršavanja svih preostalih poziva na gotovinsku uplatu utvrđenih planovima oporavka, izvršavanja dodatnih poziva na gotovinsku uplatu posebno namijenjenih sanacijskom tijelu, otpisa instrumenata kapitala i dužničkih instrumenata koje je izdala središnja druga ugovorna strana ili drugih neosiguranih obveza te konverzije svih dužničkih instrumenata u dionice.
- (53) Sanacijska tijela trebala bi, u određenim okolnostima, moći neke ugovore isključiti ili djelomično isključiti iz raspodjele gubitaka i pozicija. Ako se primijene ta isključenja, razina gubitka ili izloženosti koja se primjenjuje na druge ugovore može se povećati kako bi se u obzir uzelo da takva izuzeća podliježu poštovanju „načela jednakog postupanja prema vjerovnicima”.
- (54) Ako se instrumenti sanacije koriste za prijenos ključnih funkcija ili održivog poslovanja središnje druge ugovorne strane na zdrav subjekt, na primjer kupca iz privatnog sektora ili prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu, preostali dio središnje druge ugovorne strane trebao bi se likvidirati u odgovarajućem roku uzimajući u obzir potrebu da propadajuća središnja druga ugovorna strana pruža usluge ili potporu kako bi se kupcu ili prijelaznoj središnjoj drugoj ugovornoj strani omogućilo da obavlja poslovanje ili pruža usluge stečene prijenosom.
- (55) Instrumentom prodaje poslovanja trebalo bi se tijelima omogućiti da bez suglasnosti dioničara prodaju središnju drugu ugovornu stranu ili dijelove njezina poslovanja jednom kupcu ili više njih. Pri primjeni instrumenta prodaje poslovanja tijela bi trebala organizirati stavljanje na tržište poslovanja te središnje druge ugovorne strane ili dijela njezina poslovanja na temelju otvorenog, transparentnog i nediskriminirajućeg postupka, istovremeno nastojeći postići što je moguće veću cijenu.
- (56) Svi neto prihodi od prijenosa imovine ili obveza središnje druge ugovorne strane u sanaciji pri primjeni instrumenta prodaje poslovanja trebali bi biti namijenjeni subjektu koji je i dalje u postupku likvidacije. Svi neto prihodi od prijenosa vlasničkih instrumenata koje izdaje središnja druga ugovorna strana u sanaciji pri primjeni instrumenta prodaje poslovanja trebali bi biti namijenjeni dioničarima. Ti bi se prihodi trebali računati bez troškova nastalih zbog propasti središnje druge ugovorne strane i postupka sanacije.

- (57) Kako bi se izvršila pravovremena prodaja poslovanja i zaštitila financijska stabilnost, procjena kupca kvalificiranog udjela trebala bi se provesti pravovremeno tako da se ne odgađa primjena instrumenta prodaje poslovanja.
- (58) Informacije o prodaji propadajuće središnje druge ugovorne strane i pregovorima s potencijalnim stjecateljima prije primjene instrumenata prodaje poslovanja vjerojatno su važne za cijeli sustav. Radi osiguranja financijske stabilnosti važno je da se javna objava informacija propisanih Uredbom (EU) br. 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća²² može odgoditi u roku koji je potreban za planiranje i strukturiranje sanacije središnje druge ugovorne strane u skladu s rokovima koji su dopušteni na temelju sustava za sprječavanje zlouporabe tržišta.
- (59) Glavna bi svrha prijelazne središnje druge ugovorne strane, kao središnje druge ugovorne strane koja je u potpunom ili djelomičnom vlasništvu jednog ili više tijela javne vlasti ili koju kontrolira sanacijsko tijelo, trebala biti osigurati nastavak pružanja osnovnih financijskih usluga članovima sustava poravnjanja i klijentima središnje druge ugovorne strane za koju je pokrenuta sanacija i nastavak obavljanja osnovnih financijskih djelatnosti. Prijelaznom središnjom drugom ugovornom stranom trebalo bi se upravljati kao solventnim subjektom koji trajno posluje te je vratiti na tržište u odgovarajućim uvjetima ili je likvidirati ako nije održiva.
- (60) Ako su sve druge mogućnosti nedostupne ili nisu dovoljne za zaštitu financijske stabilnosti, trebalo bi omogućiti sudjelovanje države u obliku vlasničkih ulaganja ili privremenog javnog vlasništva u skladu s primjenjivim pravilima o državnim potporama, uključujući restrukturiranje poslovanja središnje druge ugovorne strane te bi s vremenom trebalo omogućiti povrat sredstva dodijeljenih središnjoj drugoj ugovornoj strani. Primjena državnih instrumenata za stabilizaciju ne dovodi u pitanje ulogu središnjih banaka u osiguravanju likvidnosti financijskoga sustava, čak i u vrijeme stresa.
- (61) Kako bi se osiguralo da tijela Unije mogu primjenjivati instrumente raspodjele gubitaka i pozicija na ugovore sa subjektima iz trećih zemalja, u pravila poslovanja središnje druge ugovorne strane trebalo bi uključiti priznavanje te mogućnosti.
- (62) Sanacijska tijela trebala bi imati sve potrebne zakonske ovlasti koje se pri primjeni instrumenata sanacije mogu izvršavati u različitim kombinacijama. Te bi ovlasti trebale uključivati ovlast prijenosa vlasničkih instrumenata, imovine, prava ili obveza propadajuće središnje druge ugovorne strane na drugi subjekt, na primjer drugu središnju drugu ugovornu stranu ili prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu, ovlast otpisa ili poništenja vlasničkih instrumenata, otpisa ili konverzije obveza propadajuće središnje druge ugovorne strane, ovlast otpisa varijacijskog iznosa nadoknade, ovlast izvršavanja nepodmirenih obveza trećih strana u pogledu središnje druge ugovorne strane, uključujući pozive na gotovinsku uplatu i raspodjelu pozicija, ovlast djelomičnog ili potpunog raskida ugovora središnje druge ugovorne strane, ovlast smjene uprave i ovlast izricanja privremenog moratorija na isplatu potraživanja. Središnja druga ugovorna strana i članovi njezina odbora i višeg rukovodstva trebali bi se, na temelju građanskog ili kaznenog prava države članice, smatrati odgovornima za propast središnje druge ugovorne strane.

²² Uredba (EU) br 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o zlouporabi tržišta (Uredba o zlouporabi tržišta) te stavljanju izvan snage Direktive 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i direktiva Komisije 2003/124/EZ, 2003/125/EZ i 2004/72/EZ (SL L 173, 12.6.2014., str. 1.).

- (63) Okvir za sanaciju trebao bi uključivati postupovne zahtjeve kako bi se osiguralo primjereno obavješćivanje o mjerama sanacije i njihovo objavljivanje. Međutim, s obzirom na to da postoji vjerojatnost da su informacije dostupne sanacijskim tijelima i njihovim stručnim savjetnicima tijekom postupka sanacije osjetljive prirode, te bi informacije prije objavljivanja odluke o sanaciji trebale podlijegati učinkovitom režimu povjerljivosti. U obzir se mora uzeti činjenica da informacije o sadržaju i detaljima planova oporavka i sanacije te rezultatima procjena tih planova mogu imati dalekosežne posljedice, posebno informacije o dotičnim društvima. Za svaku informaciju koja se dostavi u vezi s odlukom prije nego li je ona donesena, bilo o tome jesu li uvjeti za sanaciju ispunjeni, o primjeni pojedinog instrumenta ili bilo koje mjere tijekom postupka, mora se pretpostaviti da utječe na javne i privatne interese koji su mjerama obuhvaćeni. Međutim, negativni učinci na središnju drugu ugovornu stranu mogu biti uzrokovani i samom informacijom o tome da sanacijsko tijelo ispituje tu središnju drugu ugovornu stranu. Stoga je potrebno osigurati da postoje primjereni mehanizmi za čuvanje povjerljivosti takvih informacija, kao što su sadržaj i detalji planova oporavka i sanacije te rezultati bilo koje procjene provedene u tom kontekstu.
- (64) Sanacijska tijela trebala bi imati dodatne ovlasti kako bi osigurala djelotvoran prijenos vlasničkih ili dužničkih instrumenata te imovine, prava i obveza. Uz primjenu mjera zaštite, te bi ovlasti trebale uključivati ovlast ukidanja prava trećih strana iz prenesenih instrumenata ili imovine te ovlast izvršenja ugovora i osiguravanja nastavka primjene aranžmana na primatelje prenesene imovine i vlasničkih instrumenata. Međutim, prava zaposlenika da raskinu ugovor o radu ne bi smjela biti ugrožena. Pravo jedne od strana da raskine ugovor sa središnjom drugom ugovornom stranom u sanaciji ili s njezinim subjektom grupe iz drugih razloga osim sanacije propadajuće središnje druge ugovorne strane također ne bi smjelo biti ugroženo. Sanacijska tijela trebala bi imati dodatnu ovlast da od preostalog dijela središnje druge ugovorne strane koji se likvidira u redovnom postupku u slučaju insolventnosti zatraži pružanje usluga koje su nužne da bi se omogućilo poslovanje središnje druge ugovorne strane na koju je imovina, ugovori ili vlasnički instrumenti prenesena primjenom instrumenta prodaje poslovanja ili instrumenta prijelazne središnje druge ugovorne strane.
- (65) U skladu s člankom 47. Povelje stranke na koje se to odnosi imaju pravo na pravično postupanje i na djelotvoran pravni lijek za mjere koje na njih utječu. Stoga bi odluke koje donose sanacijska tijela trebale biti podložne pravu na podnošenje žalbe.
- (66) Mjerama sanacije koje provode nacionalna sanacijska tijela mogu se propisati ekonomske procjene i značajno diskrecijsko pravo. Nacionalna sanacijska tijela imaju posebna stručna znanja potrebna za provedbu takvih procjena i utvrđivanje primjerene upotrebe diskrecijskog prava. Stoga je važno osigurati da nacionalni sudovi koriste ekonomske procjene koje u tom kontekstu provedu nacionalna sanacijska tijela kao osnovu pri preispitivanju navedenih mjera za upravljanje krizom.
- (67) Kako bi se obuhvatile iznimno hitne situacije i s obzirom na to da bi suspenzija odluka sanacijskih tijela mogla onemogućiti nastavak obavljanja ključnih funkcija, nužno je osigurati da podnošenje žalbe ne bi smjelo uzrokovati automatsku suspenziju učinaka pobijane odluke te da bi odluka sanacijskog tijela trebala biti odmah izvršiva.
- (68) Osim toga, kada je to potrebno kako bi se zaštitile treće strane koje su u dobroj vjeri stekle imovinu, ugovore, prava i obveze središnje druge ugovorne strane u sanaciji na temelju izvršenja sanacijskih ovlasti tijela i kako bi se osigurala stabilnost financijskih

tržišta, pravo na podnošenje žalbe ne bi smjelo utjecati ni na koji naknadni upravni akt ili transakciju zaključenu na temelju poništene odluke. U takvim slučajevima, pravni lijekovi protiv nezakonitih odluka trebali bi stoga biti ograničeni na dodjelu naknade za štetu koju su pretrpjele pogođene osobe.

- (69) S obzirom na to da se može zahtijevati da se hitno provedu mjere sanacije zbog ozbiljnih rizika za financijsku stabilnost u državi članici i Uniji, svaki postupak u skladu s nacionalnim pravom koji se odnosi na zahtjev za prethodno sudsko odobrenje mjere za upravljanje krizom i sudsko razmatranje takvog zahtjeva trebao bi biti žuran. Time se ne dovodi u pitanje pravo zainteresiranih strana da u ograničenom roku sudu podnesu zahtjev za poništenje odluke nakon što sanacijsko tijelo provede mjere za upravljanje krizom.
- (70) Kako bi se osigurala učinkovita sanacija i izbjegao sukob jurisdikcija, redovni postupak u slučaju insolventnosti za propadajuću središnju drugu ugovornu stranu ne bi se smio pokrenuti niti odvijati dok sanacijsko tijelo izvršava svoje sanacijske ovlasti ili primjenjuje instrumente sanacije, osim na inicijativu sanacijskog tijela ili uz njegovu suglasnost. Korisno je i potrebno u ograničenom roku suspendirati određene ugovorne obveze kako bi sanacijsko tijelo imalo vremena primijeniti instrumente sanacije. To se ipak ne bi trebalo primijeniti na obveze propadajuće središnje druge ugovorne strane prema sustavu određenom u skladu s Direktivom 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²³, ostalim središnjim drugim ugovornim stranama i središnjim bankama. Direktivom 98/26/EZ smanjuje se rizik povezan sa sudjelovanjem u platnim sustavima i sustavima za namiru, posebno smanjenjem poremećaja sustava u slučaju insolventnosti sudionika u takvom sustavu. Kako bi se osiguralo da se navedene zaštite primjereno primjenjuju u kriznim situacijama, istodobno osiguravajući primjerenu sigurnost operaterima platnih sustava i sustava vrijednosnih papira te ostalim sudionicima na tržištu, mjera za sprječavanje krize ili mjera sanacije ne bi se sama po sebi trebala smatrati postupkom u slučaju insolventnosti u smislu Direktive 98/26/EZ, pod uvjetom da se bitne obveze na temelju ugovoru i dalje izvršavaju. Međutim, time se ne dovodi se u pitanje djelovanje sustava određenog na temelju Direktive 98/26/EZ ili pravo na sigurnost kolaterala zajamčeno istom Direktivom.
- (71) Kako bi se osiguralo da sanacijska tijela pri prijenosu imovine i obveza na kupca iz privatnog sektora ili prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu imaju primjeren rok za određivanje ugovora koje je potrebno prenijeti, moglo bi biti primjerenom uvesti razmjerna ograničenja za prava drugih ugovornih strana na zatvaranje, ubrzavanje ili raskid financijskih ugovora na neki drugi način prije nego što prijenos nastupi. Takvo bi ograničenje bilo potrebno kako bi se tijelima osigurao točan uvid u bilancu propadajuće središnje druge ugovorne strane bez izmjena vrijednosti i opsega koje bi uključivalo često ostvarivanje prava raskida. Kako bi se ograničenje ugovornih prava drugih ugovornih strana svelo na najmanju moguću mjeru, ograničenje prava raskida trebalo bi se primjenjivati samo u odnosu na mjeru za sprječavanje krize ili mjeru sanacije, uključujući svaki događaj izravno povezano s primjenom te mjere, a prava na raskid proizašla iz nekog drugog neispunjavanja obveza, uključujući neplaćanje ili neisplatu iznosa nadoknade, trebala bi se zadržati.

²³ Direktiva 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o konačnosti namire u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira (SL L 166, 11. 6. 1998., str. 45).

- (72) Kako se legitimne odredbe o tržištu kapitala ne bi ugrozile u slučaju prijenosa dijela, no ne i cijele imovine, ugovora, prava i obveza propadajuće središnje druge ugovorne strane, primjereno je uključiti mjere zaštite, prema potrebi, radi sprječavanja razdvajanja povezanih obveza, prava i ugovora. Takvo ograničenje odabranih praksi u odnosu na povezane ugovore i povezani kolateral trebalo bi se odnositi i na ugovore s istom drugom ugovornom stranom obuhvaćene sporazumima o osiguranju, ugovorima o financijskom kolateralu s prijenosom prava vlasništva, sporazumima o prijebu, sporazumima o konačnom netiranju i strukturiranim financijskim sporazumima. Ako se primjenjuje mjera zaštite, sanacijska tijela trebala bi nastojati prenijeti sve povezane ugovore u okviru zaštićenog aranžmana ili ih sve ostaviti u preostalom dijelu propadajuće središnje druge ugovorne strane. Tim mjerama zaštite trebalo bi se osigurati da se u što je moguće manjoj mjeri utječe na tretman pokrivenih izloženosti na temelju sporazuma o netiranju za potrebe Direktive 2013/36/EZ.
- (73) Središnje druge ugovorne strane iz EU-a pružaju usluge članovima sustava poravnanja i klijentima iz trećih zemalja, a središnje druge ugovorne strane iz trećih zemalja pružaju usluge članovima sustava poravnanja i klijentima iz EU-a. Za učinkovitu sanaciju središnjih drugih ugovornih strana koje posluju na međunarodnoj razini potrebna je suradnja tijela država članica i trećih zemalja. U tu svrhu ESMA bi trebala izdati smjernice o relevantnom sadržaju sporazuma o suradnji koje treba sklopiti s tijelima trećih zemalja. Tim sporazumima o suradnji trebalo bi se osigurati učinkovito planiranje, odlučivanje i koordinacija u pogledu središnjih drugih ugovornih strana koje posluju na međunarodnoj razini. Nacionalna sanacijska tijela trebala bi priznati i provesti postupke sanacije u trećim zemljama u određenim okolnostima. Suradnja bi se trebala odnositi na podružnice iz Unije ili središnje druge ugovorne strane iz trećih zemalja i njihove članove sustava poravnanja i klijente.
- (74) Kako bi se osiguralo dosljedno usklađivanje i odgovarajuća zaštita sudionika na tržištu cijele Unije, Komisija bi trebala donijeti nacrt regulatornih tehničkih standarda koje je izradila ESMA s pomoću delegiranih akata u skladu s člankom 290. UFEU-a i člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010, kojima se određuje sadržaj pisanih dogovora i postupaka za rad sanacijskih kolegija, sadržaj planova sanacije i elemenata relevantnih za provedbu vrednovanja.
- (75) Komisija bi trebala imati mogućnost suspenzije svih obveza poravnanja utvrđenih na temelju članka 5. Uredbe (EU) br. 648/2012 na zahtjev sanacijskog tijela središnje druge ugovorne strane u sanaciji ili nadležnog tijela člana sustava poravnanja središnje druge ugovorne strane u sanaciji te nakon što ESMA donese neobvezujuće mišljenje za određene kategorije OTC izvedenica koje je poravnala središnja druga ugovorna strana u sanaciji. Odluku o suspenziji trebalo bi donijeti samo ako je potrebna radi očuvanja financijske stabilnosti i povjerenja u tržište, posebno radi izbjegavanja učinaka širenja zaraze i sprječavanja izlaganja drugih ugovornih strana i ulagatelja visokom i nesigurnom riziku. Kako bi donijela tu odluku, Komisija bi u obzir trebala uzeti ciljeve sanacije i kriterije navedene u Uredbi (EU) br. 648/2012 za uvođenje obveze poravnanja za OTC izvedenice za koje se traži suspenzija. Suspenzija bi trebala biti privremena s mogućnošću obnove. Slično tome, uloga odbora za rizike središnje druge ugovorne strane, kako je navedeno u članku 28. Uredbe (EU) br. 648/2012, trebala bi se poboljšati kako bi se središnja druga ugovorna strana dodatno potaknula na razborito upravljanje svojim rizicima i poboljšanje otpornosti. Članovima odbora za rizike trebalo bi se omogućiti da obavijeste nadležno tijelo kada središnja druga ugovorna strana ne slijedi savjete odbora za rizike, a predstavnici

članova sustava poravnanja i kljenata u odboru za rizike trebali bi moći upotrebljavati informacije za nadzor njihove izloženosti središnjoj drugoj ugovornoj strani u skladu s mjerama zaštite povjerljivosti. Konačno, sanacijska tijela središnjih drugih ugovornih strana trebala bi imati pristup svim potrebnim informacijama u trgovinskim repozitorijima. Uredbu (EU) br. 648/2012 i Uredbu (EU) 2365/2015 Europskog parlamenta i Vijeća²⁴ trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.

- (76) Kako bi se osiguralo da su sanacijska tijela središnjih drugih ugovornih strana zastupljena na svim relevantnim forumima te da ESMA iskoristi cjelokupno stručno znanje potrebno za izvršavanje zadaća povezanih s oporavkom i sanacijom središnjih drugih ugovornih strana, Uredbu (EU) br. 1095/2010 trebalo bi izmijeniti kako bi nacionalna sanacijska tijela središnje druge ugovorne strane bila obuhvaćena koncept nadležnih tijela u smislu te Uredbe.
- (77) Da bi pripremila odluke povezane sa zadaćama koje su joj dodijeljene, uključujući izradu nacrtu tehničkih standarda o *ex ante* i *ex post* vrednovanju te o sanacijskim kolegijima i planovima sanacije, izradu smjernica o uvjetima sanacije i obvezujućem posredovanju te osigurala cjelovitu uključenost EBA-e i njezinih članova u pripremu tih odluka, ESMA bi trebala uspostaviti interni sanacijski odbor u koji bi kao promatrače pozvala nadležna tijela u okviru EBA-e.
- (78) Ovom Uredbom poštuju se temeljna prava te prava, slobode i načela koja su priznata u Povelji, a osobito pravo na vlasništvo, pravo na djelotvoran pravni lijek i na pošteno suđenje te pravo na obranu.
- (79) Pri donošenju odluka ili mjera u skladu s ovom Uredbom, nadležna tijela i sanacijska tijela trebala bi uvijek uzimati u obzir učinak svojih odluka i mjera na financijsku stabilnost u drugim državama članicama i gospodarsko stanje u drugim državama članicama te bi trebala uzeti u obzir značaj svih članova sustava poravnanja za financijski sektor i gospodarstvo države članice u kojoj je taj član sustava poravnanja ima poslovni nastan.
- (80) Budući da cilj ove Uredbe, to jest usklađivanje pravila i postupaka sanacije središnjih drugih ugovornih strana, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog učinka propasti bilo koje središnje druge ugovorne strane u cijeloj Uniji na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (81) Kako bi se izbjegle neusklađenosti odredaba koje se odnose na oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana i pravnog okvira kojim se uređuje oporavak i sanacija kreditnih institucija i investicijskih društava, primjereno je primjenu ove Uredbe odgoditi do datuma kada država članice moraju početi primjenjivati mjere kojima se prenose odredbe [UP: *unos upućivanje na Direktivu o izmjeni Direktive 2014/59/EU*],

DONIJELI SU OVU UREDBU:

²⁴ Uredba (EU) 2015/2365 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o transparentnosti transakcija financiranja vrijednosnih papira i ponovne uporabe te o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 337, 23.12.2015., str. 1.).

GLAVA I.

PREDMET I DEFINICIJE

Članak 1. *Predmet*

Ovom se Uredbom utvrđuju pravila i postupci koji se odnose na oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana koje imaju odobrenje za rad u skladu s Uredbom (EU) br. 648/2012 i pravila koja se odnose na dogovore s trećim zemljama u području oporavka i sanacije središnjih drugih ugovornih strana.

Članak 2. *Definicije*

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

- (1) „središnja druga ugovorna strana” znači središnja druga ugovorna strana kako je definirana u članku 2. točki 1. Uredbe (EU) br. 648/2012;
- (2) „sanacijski kolegij” znači kolegij uspostavljen u skladu s člankom 4.;
- (3) „sanacijsko tijelo” znači tijelo koje je imenovala država članica u skladu s člankom 3.;
- (4) „instrument sanacije” znači instrument sanacije naveden u članku 27. stavku 1.;
- (5) „sanacijska ovlast” znači ovlast navedena u članku 48.;
- (6) „ciljevi sanacije” znači ciljevi sanacije utvrđeni u članku 21.;
- (7) „nadležno tijelo” znači tijelo koje je odredila država članica u skladu s člankom 22. Uredbe (EU) br. 648/2012;
- (8) „plan sanacije” znači plan sanacije središnje druge ugovorne strane sastavljen u skladu s člankom 13.;
- (9) „mjera sanacije” znači odluka o pokretanju sanacije središnje druge ugovorne strane u skladu s člankom 22., primjena instrumenta sanacije ili izvršavanje jedne ili više sanacijskih ovlasti;
- (10) „član sustava poravnanja” znači član sustava poravnanja kako je definiran u članku 2. točki 14. Uredbe (EU) br. 648/2012;
- (11) „matično društvo” znači matično društvo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 15. podtočki (a) Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (12) „središnja druga ugovorna strana treće zemlje” znači središnja druga ugovorna strana sa sjedištem u trećoj zemlji;

- (13) „sporazum o prijebiju” znači sporazum prema kojem se dva potraživanja ili više njih ili dvije obveze ili više njih koje međusobno duguju središnja druga ugovorna strana u sanaciji i druga ugovorna strana mogu međusobno prebiti;
- (14) „infrastruktura financijskog tržišta” znači središnja druga ugovorna strana, središnji depozitorij vrijednosnih papira, trgovinski depozitorij, platni sustav ili bilo koji drugi sustav koji je definirala i odredila država članica u skladu s člankom 2. točkom (a) Direktive 98/26/EZ;
- (15) „klijent” znači klijent kako je definiran u članku 2. točki 15. Uredbe (EU) br. 648/2012;
- (16) „povezana središnja druga ugovorna strana” znači središnja druga ugovorna strana s kojom je sklopljen ugovor o međudjelovanju u skladu s glavom V. Uredbe (EU) br. 648/2012;
- (17) „sudionici sustava poravnanja” znači članovi sustava poravnanja i klijenti;
- (18) „plan oporavka” znači plan oporavka koji sastavlja i ažurira središnja druga ugovorna strana u skladu s člankom 9.;
- (19) „odbor” znači upravni ili nadzorni odbor, ili oboje, osnovan u skladu s nacionalnim propisima o trgovačkim društvima u skladu s člankom 27. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 648/2012;
- (20) „kolegij” znači kolegij naveden u članku 18. stavku 1. Uredbe (EU) br. 648/2012;
- (21) „kapital” znači upisani kapital u smislu članka 22. Direktive Vijeća 86/635/EEC²⁵ uključujući vlasničke instrumente ako je uplaćen, plus povezani računi premija na dionice, te ako u potpunosti apsorbira gubitke iz redovnog poslovanja i, u slučaju stečaja ili likvidacije, raspoređuje se nakon svih ostalih potraživanja;
- (22) „redoslijed pokrića nepodmirenih obveza” znači redoslijed pokrića nepodmirenih obveza u skladu s člankom 45. Uredbe (EU) br. 648/2012;
- (23) „ključne funkcije” znači aktivnosti, usluge ili djelatnosti koje se pružaju trećim stranama nepovezanim sa središnjom drugom ugovornom stranom čije bi obustavljanje vjerojatno dovelo do prekida usluga bitnih za realno gospodarstvo ili poremetilo financijsku stabilnost u jednoj ili više država članica zbog veličine, tržišnog udjela, vanjske i unutarnje međusobne povezanosti, složenosti ili prekograničnih aktivnosti središnje druge ugovorne strane ili grupe posebno s obzirom na zamjenjivost tih aktivnosti, usluga ili djelatnosti;
- (24) „grupa” znači matično društvo i njegova društva kćeri;
- (25) „povezana infrastruktura financijskog tržišta” znači povezana središnja druga ugovorna strana ili neka druga infrastruktura financijskog tržišta s kojom središnja druga ugovorna strana ima ugovorni aranžman;

²⁵ Direktiva Vijeća 86/635/EEZ od 8. prosinca 1986. o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim financijskim izvještajima banaka i drugih financijskih institucija (SL L 372, 31.12.1986., str. 1.).

- (26) „izvanredne javne financijske potpore” znači državne potpore u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a ili bilo koje druge javne financijske potpore na nadnacionalnoj razini koje bi, da su predviđene na nacionalnoj razini, predstavljale državne potpore koje se dodjeljuju u cilju očuvanja ili ponovne uspostave održivosti, likvidnosti ili solventnosti središnje druge ugovorne strane ili grupe kojoj pripada takva središnja druga ugovorna strana;
- (27) „financijski ugovori” znači ugovori i sporazumi kako je definirano u članku 2. stavku 1. podstavku 100. Direktive 2014/59/EU;
- (28) „redovni postupak u slučaju insolventnosti” znači svi postupci u slučaju insolventnosti koji dovode do djelomične ili potpune prodaje imovine dužnika i imenovanja likvidatora ili upravitelja, koji se prema nacionalnom pravu uobičajeno primjenjuju na središnje druge ugovorne strane bilo da se primjenjuju samo na te institucije ili se općenito primjenjuju na svaku fizičku ili pravnu osobu;
- (29) „vlasnički instrumenti” znači dionice, drugi instrumenti koji daju pravo na vlasništvo, instrumenti koji se mogu konvertirati u dionice ili koji daju pravo na stjecanje dionica ili drugih vlasničkih instrumenata te instrumenti koji predstavljaju pravo na dionice ili druge vlasničke instrumente;
- (30) „imenovano nacionalno makrobonitetno tijelo” znači tijelo kojem je povjerena provedba makrobonitetne politike iz Preporuke B1 Preporuke Europskog odbora za sistemsku riziku (ESRB) od 22. prosinca 2011. o makrobonitetnim ovlastima nacionalnih tijela (ESRB/2011/3);
- (31) „jamstveni fond” znači jamstveni fond koji održava središnja druga ugovorna strana u skladu s člankom 42. Uredbe (EU) br. 648/2012;
- (32) „unaprijed financirana sredstva” znači sredstva koja relevantna pravna osoba drži i koja su joj besplatno dostupna;
- (33) „više rukovodstvo” znači osoba ili osobe koje stvarno upravljaju poslovanjem središnje druge ugovorne strane i izvršni član ili članovi odbora;
- (34) „trgovinski repozitorij” znači trgovinski repozitorij kako je definiran u članku 2. točki 2. Uredbe (EU) br. 648/2012 ili u članku 3. točki 1. Uredbe (EU) 2015/2365 Europskog parlamenta i Vijeća²⁶;
- (35) „okvir Unije za državne potpore” znači okvir utvrđen člancima 107., 108. i 109. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) te uredbama i svim aktima Unije, uključujući smjernice, komunikacije i obavijesti sastavljene ili donesene u skladu s člankom 108. stavkom 4. ili člankom 109. UFEU-a;
- (36) „dužnički instrumenti” znači obveznice ili drugi oblici neosiguranog prenosivog duga, instrumenti koji stvaraju ili priznaju dug te instrumenti koji daju pravo na stjecanje dužničkih instrumenata;

²⁶ Uredba (EU) 2015/2365 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o transparentnosti transakcija financiranja vrijednosnih papira i ponovne uporabe te o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 337, 23.12.2015., str. 1.).

- (37) „poziv na gotovinsku uplatu za sanaciju” znači zahtjev da članovi sustava poravnaja osiguraju gotovinska sredstva središnjoj drugoj ugovornoj strani, uz unaprijed financirana sredstva, na temelju zakonskih ovlasti dostupnih sanacijskom tijelu u skladu s člankom 31.;
- (38) „poziv na gotovinsku uplatu” znači zahtjevi da članovi sustava poravnaja osiguraju gotovinska sredstva središnjoj drugoj ugovornoj strani, uz unaprijed financirana sredstva, na temelju ugovornih aranžmana utvrđenih pravilima poslovanja središnje druge ugovorne strane;
- (39) „ovlasti za prijenos” znači ovlasti definirane u članku 48. stavku 1. točki (c) ili (d) za prijenos dionica, ostalih vlasničkih instrumenata, dužničkih instrumenata, imovine, prava ili obveza ili bilo koje kombinacije tih stavki od središnje druge ugovorne strane u sanaciji na primatelja;
- (40) „izvedenica” znači izvedenica kako je definirana u članku 2. točki 5. Uredbe (EU) br. 648/2012;
- (41) „sporazum o netiranju” znači sporazum na temelju kojeg se niz potraživanja ili obveza može preoblikovati u jedno neto potraživanje, uključujući sporazume o konačnom netiranju prema kojima se prilikom nastanka događaja izvršenja (bez obzira na to kako i kojim propisom je taj događaj definiran) obveze strana ubrzavaju tako da odmah postaju dospjele ili prestaju te su u svakom slučaju pretvorene u jedno neto potraživanje ili su njime zamijenjene, uključujući „odredbe o konačnom netiranju” kako je definirano u članku 2. stavku 1. točki (n) podtočki i. Direktive 2002/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²⁷ i „saldiranje” kako je definirano u članku 2. točki (k) Direktive 98/26/EZ;
- (42) „mjera za sprječavanje krize” znači izvršavanje ovlasti kojom se od središnje druge ugovorne strane zahtijeva da poduzme mjere za uklanjanje nedostataka u njezinu planu oporavka u skladu s člankom 10. stavcima 8. i 9., izvršavanje ovlasti za rješavanje ili uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije u skladu s člankom 17. ili primjena mjera rane intervencije u skladu s člankom 19.;
- (43) „pravo raskida” znači pravo na raskid ugovora, pravo na prijevremeno ispunjenje, konačno netiranje, prijeboj ili netiranje obveze ili bilo koja slična odredba kojom se suspendira, mijenja ili poništava obveza ugovorne strane ili odredba kojom se sprječava nastanak obveze iz ugovora koja bi inače nastala;
- (44) „ugovor o financijskom kolateralu s pravom prijenosa vlasništva” znači ugovor o financijskom kolateralu s pravom prijenosa vlasništva kako je definiran u članku 2. stavku 1. točki (b) Direktive 2002/47/EZ;
- (45) „pokrivene obveznice” znači instrument iz članka 52. stavka 4. Direktive 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²⁸;

²⁷ Direktiva 2002/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. lipnja 2002. o financijskom kolateralu (SL L 168, 27.6.2002., str. 43.).

²⁸ Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 302, 17.11.2009., str. 32.).

- (46) „sanacijski postupak u trećoj zemlji” znači postupanje u skladu s pravom treće zemlje za upravljanje propašću središnje druge ugovorne strane treće zemlje koje je, u smislu ciljeva i predviđenih rezultata, usporedivo s mjerama sanacije u okviru ove Uredbe;
- (47) „relevantna nacionalna tijela” znači sanacijska tijela, nadležna tijela ili nadležna ministarstva imenovana u skladu s ovom Uredbom ili na temelju članka 3. Direktive 2014/59/EU ili druga tijela u državama članicama s ovlastima u pogledu imovine, prava i obveza središnjih drugih ugovornih strana treće zemlje koje pružaju usluge poravnanja u svojim jurisdikcijama;
- (48) „relevantno tijelo treće zemlje” znači tijelo treće zemlje odgovorno za obavljanje funkcija usporedivih s funkcijama sanacijskih ili nadležnih tijela u skladu s ovom Uredbom.

GLAVA II.

TIJELA, SANACIJSKI KOLEGIJI I POSTUPCI

ODJELJAK I.

SANACIJSKA TIJELA, SANACIJSKI KOLEGIJI I UKLJUČENOST EUROPSKIH NADZORNIH TIJELA

Članak 3.

Imenovanje sanacijskih tijela i nadležnih ministarstava

1. Svaka država članica imenuje jedno ili više sanacijskih tijela koja su ovlaštena primjenjivati instrumente sanacije i izvršavati sanacijske ovlasti kako je utvrđeno ovom Uredbom.

Sanacijska tijela jesu nacionalne središnje banke, nadležna ministarstva, tijela javne uprave ili druga tijela kojima su povjerene ovlasti javne uprave.
2. Sanacijska tijela imaju stručno znanje, sredstva i operativnu sposobnost za primjenu mjera sanacije te izvršavanje svojih ovlasti brzinom i fleksibilnošću potrebnima za ostvarivanje ciljeva sanacije.
3. Ako su sanacijskom tijelu imenovanom u skladu sa stavkom 1. povjerene druge funkcije, države članice osiguravaju operativnu neovisnost tog sanacijskog tijela i uspostavljaju sve potrebne mehanizme kako bi se izbjegli sukobi interesa između funkcija povjerenih sanacijskom tijelu u skladu s ovom Uredbom i svi ostalih funkcija povjerenih tom tijelu.
4. Osoblje uključeno u obavljanje funkcija povjerenih sanacijskom tijelu u skladu s ovom Uredbom strukturno je odvojeno od osoblja koje je uključeno u obavljanje drugih funkcija tog tijela i podliježe posebnim linijama izvješćivanja.

Sanacijsko tijelo donosi i objavljuje interna pravila kojima se osigurava strukturna odvojenost iz prvog podstavka, uključujući pravila o poslovnoj tajni i razmjeni informacija između različitih područja funkcija.
5. Svaka država članica imenuje jedno ministarstvo koje je nadležno za izvršavanje funkcija povjerenih nadležnom ministarstvu u skladu s ovom Uredbom.
6. Ako sanacijsko tijelo u državi članici nije nadležno ministarstvo, sanacijsko tijelo obavješćuje nadležno ministarstvo o odlukama donesenima u skladu s ovom Uredbom.
7. Ako odluke iz stavka 6. imaju izravan fiskalni učinak ili posljedice za sustav, sanacijsko tijelo ishođuje odobrenje nadležnog ministarstva prije njihove provedbe osim ako je drukčije utvrđeno nacionalnim pravom.
8. Države članice obavješćuju Komisiju i Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala (ESMA) o sanacijskim tijelima imenovanima u skladu sa stavkom 1.

9. Ako država članica imenuje više od jednog sanacijskog tijela u skladu sa stavkom 1., obavijest iz stavka 8. uključuje sljedeće:
- (a) razloge kojima se obrazlaže imenovanje većeg broja tijela;
 - (b) raspodjela funkcija i odgovornosti među tim tijelima;
 - (c) način na koji se osigurava koordinacija među njima;
 - (d) sanacijsko tijelo koje je imenovano kao tijelo za kontakt za potrebe suradnje i koordinacije s relevantnim tijelima drugih država članica.
10. ESMA objavljuje popis sanacijskih tijela i tijela za kontakt o kojima je obaviještena u skladu sa stavkom 8.

*Članak 4.
Sanacijski kolegiji*

1. Sanacijsko tijelo osniva, upravlja i predsjedava sanacijskim kolegijem u cilju obavljanja zadaća iz članka 13., 16. i 17. te u cilju osiguravanja suradnje i koordinacije sa sanacijskim tijelima treće zemlje.

Sanacijski kolegiji pružaju sanacijskim tijelima i ostalim relevantnim tijelima okvir za izvršavanje sljedećih zadaća:

- (a) razmjena informacija relevantnih za izradu planova sanacije, za primjenu pripremnih i preventivnih mjera te za sanaciju;
 - (b) izrada planova sanacije u skladu s člankom 13.;
 - (c) procjena mogućnosti sanacije središnjih drugih ugovornih strana u skladu s člankom 16.;
 - (d) utvrđivanje, rješavanje i uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije središnjih drugih ugovornih strana u skladu s člankom 17.;
 - (e) koordinacija javne komunikacije o strategijama i programima sanacije.
2. Članovi sanacijskog kolegija jesu sljedeća tijela:
- (a) sanacijsko tijelo središnje druge ugovorne strane;
 - (b) nadležno tijelo središnje druge ugovorne strane;
 - (c) nadležna tijela i sanacijska tijela članova sustava poravnanja iz članka 18. stavka 2. točke (c) Uredbe (EU) br. 648/2012;
 - (d) nadležna tijela iz članka 18. stavka 2. točke (d) Uredbe (EU) br. 648/2012;
 - (e) nadležna tijela i sanacijska tijela središnjih drugih ugovornih strana iz članka 18. stavka 2. točke (e) Uredbe (EU) br. 648/2012;
 - (f) nadležna tijela iz članka 18. stavka 2. točke (f) Uredbe (EU) br. 648/2012;

- (g) članovi ESSB-a iz članka 18. stavka 2. točke (g) Uredbe (EU) br. 648/2012;
- (h) središnje banke iz članka 18. stavka 2. točke (h) Uredbe (EU) br. 648/2012;
- (i) nadležno tijelo matičnog društva ako se primjenjuje članak 8. stavak 4.;
- (j) nadležno ministarstvo ako sanacijsko tijelo iz točke (a) nije nadležno ministarstvo;
- (k) ESMA;
- (l) Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo (EBA).

3. ESMA i EBA nemaju glasačka prava u sanacijskim kolegijima.

4. Nadležna i sanacijska tijela članova sustava poravnanja s poslovnim nastanom u trećim zemljama i nadležna i sanacijska tijela središnjih drugih ugovornih strana treće zemlje s kojima je središnja druga ugovorna strana sklopila ugovore o međudjelovanju mogu biti pozvana da kao promatrači sudjeluju u sanacijskom kolegiju. Njihovo sudjelovanje ovisi o tome podliježu li ta tijela zahtjevima povjerljivosti koji su, prema mišljenju predsjedatelja kolegija, jednakovrijedni onima utvrđenima člankom 71.

Sudjelovanje tijela treće zemlje u sanacijskom kolegiju ograničeno je na raspravu o pitanjima prekogranične provedbe, uključujući sljedeće:

- (a) djelotvorna i koordinirana provedba mjera sanacije, osobito u skladu s člancima 53. i 75.;
- (b) utvrđivanje i uklanjanje mogućih prepreka djelotvornoj mjeri sanacije koje mogu proizlaziti iz neusklađenih propisa kojima se uređuju sporazumi o kolateralu, netiranju i prijeboju i različitih ovlasti i strategija oporavka i sanacije;
- (c) utvrđivanje i koordiniranje potrebe za zahtjevima za novo licenciranje, priznavanje ili izdavanje odobrenja za rad, uzimajući u obzir potrebu da se mjere sanacije provedu pravovremeno;
- (d) moguća suspenzija obveze poravnanja za relevantnu kategoriju imovine na koju utječe sanacija središnje druge ugovorne strane u skladu s člankom 6.a Uredbe (EU) br. 648/2012 ili bilo kojom drugom jednakovrijednom odredbom nacionalnog prava dotične treće zemlje;
- (e) mogući utjecaj različitih vremenskih zona na mjerodavni završetak radnog vremena u pogledu završetka trgovanja.

5. Predsjedatelj sanacijskog kolegija odgovoran je za sljedeće zadaće:

- (a) utvrđivanje pisanih dogovora i postupaka za rad sanacijskog kolegija nakon savjetovanja s ostalim članovima sanacijskog kolegija;
- (b) koordiniranje svih aktivnosti sanacijskog kolegija;

- (c) sazivanje i predsjedanje svim sastancima sanacijskog kolegija;
 - (d) cjelovito izvješćivanje svih članova sanacijskog kolegija, prije organizacije sastanaka sanacijskog kolegija, o glavnim pitanjima o kojima će se raspravljati na tim sastancima i o točkama koje treba razmotriti za potrebe tih rasprava;
 - (e) odlučivanje o tome hoće li se sanacijska tijela treće zemlje pozvati da prisustvuju određenim sastancima sanacijskog kolegija u skladu sa stavkom 4. te o kojim je tijelima riječ;
 - (f) koordiniranje pravovremene razmjene svih relevantnih informacija među članovima sanacijskog kolegija;
 - (g) pravovremeno izvješćivanje svih članova sanacijskog kolegija o odlukama i ishodima tih sastanaka.
6. Kako bi se osigurao dosljedan i usklađen rad sanacijskih kolegija u Uniji, ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se određuje sadržaj pisanih dogovora i postupaka za rad sanacijskih kolegija iz stavka 1.

Za potrebe izrade regulatornih standarda iz prvog podstavka ESMA uzima u obzir relevantne odredbe Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 876/2013²⁹, odjeljka 1. poglavlja 6. Delegirane uredbe Komisije (EU) –/2016 o dopuni Direktive 2014/59/EU u pogledu regulatornih tehničkih standarda donesenih na temelju članka 88. stavka 7. Direktive 2014/59/EU³⁰.

ESMA dostavlja Komisiji navedeni nacrt regulatornih tehničkih standarda do [UP: unijeti datum: 12 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe].

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz stavka 6. u skladu s postupkom utvrđenim člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 5. Sanacijski odbor ESMA-e

1. ESMA osniva sanacijski odbor u skladu s člankom 41. Uredbe (EU) br. 1095/2010 za potrebe pripreme odluka povjerenih ESMA-i ovom Uredbom, osim odluka koje se donose u skladu s člankom 12. ove Uredbe.

Sanacijski odbor promiče izradu i koordinaciju planova sanacije i izrađuje metode za sanaciju središnjih drugih ugovornih strana koje propadaju.

²⁹ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 876/2013 od 28. svibnja 2013. o dopuni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća u odnosu na regulatorne tehničke standarde o kolegijima za središnje druge ugovorne strane (SL L 244, 13.9.2013., str. 19.)

³⁰ Delegirana uredba Komisije (EU) ... od 23. ožujka 2016. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju sadržaj planova oporavka, planova sanacije i planova sanacije grupe, minimalni kriteriji koje nadležno tijelo treba procijeniti u pogledu planova oporavka i planova oporavka grupe, uvjeti za financijsku potporu grupe, zahtjevi za neovisne procjenitelje, ugovorno priznavanje ovlasti otpisa i konverzije, postupci i sadržaj zahtjeva u pogledu obavješćivanja i obavijesti o suspenziji te operativno funkcioniranje sanacijskih kolegija C(2016) 1691 final [*Napomena Uredu za publikacije – molimo unijeti broj delegirane uredbe*]

2. Sanacijski odbor čine tijela imenovana u skladu s člankom 3. stavkom 1. ove Uredbe.
Tijela iz članka 4. stavka 2. točaka i. i iv. Uredbe (EU) br. 1093/2010 pozivaju se da sudjeluju u sanacijskim odborima kao promatrači.
3. Za potrebe ove Uredbe ESMA surađuje s Europskim nadzornim tijelom za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje (EIOPA) i EBA-om u okviru Zajedničkog odbora europskih nadzornih tijela uspostavljenog člankom 54. Uredbe (EU) br. 1093/2010, člankom 54. Uredbe (EU) br. 1094/2010 i člankom 54. Uredbe (EU) br. 1095/2010.
4. Za potrebe ove Uredbe ESMA osigurava strukturnu podjelu između sanacijskog odbora i drugih funkcija navedenih u Uredbi (EU) br. 1095/2010.

*Članak 6.
Suradnja između tijela*

1. Nadležna tijela i sanacijska tijela usko surađuju u izradi, planiranju i primjeni odluka o sanaciji.
2. Nadležna tijela i sanacijska tijela za potrebe ove Uredbe surađuju s ESMA-om u skladu s Uredbom (EU) br. 1095/2010.

Nadležna tijela i sanacijska tijela dostavljaju ESMA-i bez odgode sve informacije koje su joj potrebne za izvršavanje njenih dužnosti u skladu s člankom 35. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

**ODJELJAK II.
DONOŠENJE ODLUKA I POSTUPCI**

*Članak 7.
Opća načela o odlučivanju*

Pri donošenju odluka i provedbi mjera u skladu s ovom Uredbom nadležna tijela, sanacijska tijela i ESMA uzimaju u obzir sva sljedeća načela:

- (a) da je osigurana razmjernost svake odluke ili mjere u odnosu na pojedinačnu središnju drugu ugovornu stranu uzimajući u obzir barem sljedeće čimbenike:
 - i. pravni oblik središnje druge ugovorne strane;
 - ii. vrstu, veličinu i složenost poslovanja središnje druge ugovorne strane;
 - iii. strukturu članstva u sustavu poravnanja središnje druge ugovorne strane;
 - iv. dioničarsku strukturu središnje druge ugovorne strane;

- v. povezanost središnje druge ugovorne strane s ostalim infrastrukturama financijskog tržišta, ostalim financijskim institucijama i financijskim sustavom općenito;
 - vii. stvarne i moguće posljedice kršenja iz članka 19. stavka 1. i članka 22. stavka 2.
- (b) da se osigura nužnost učinkovitog odlučivanja i što nižih troškova pri provedbi mjera rane intervencije ili sanacije;
 - (c) da se pravovremeno donose odluke i provode mjere s dužnom žurnošću kad je to potrebno;
 - (d) da sanacijska tijela, nadležna tijela i druga tijela međusobno surađuju kako bi se osiguralo da se usklađeno i učinkovito donose odluke i provode mjere;
 - (e) da se jasno utvrde uloga i dužnosti relevantnih tijela u svakoj državi članici;
 - (f) da se uzmu u obzir interesi država članica u kojima središnja druga ugovorna strana pruža usluge i u kojima njezini članovi sustava poravnanja, njihovi klijenti i sve povezane središnje druge ugovorne strane imaju poslovni nastan te osobito učinak svake odluke, mjere ili nedjelovanja na financijsku stabilnost ili fiskalna sredstva tih država članica i Unije u cjelini;
 - (g) da se uzmu u obzir ciljevi usklađivanja interesa raznih sudionika sustava poravnanja, pogođenih vjerovnika i pogođenih imatelja u uključenim državama članicama i izbjegavanja nepravednog prejudiciranja ili nepravedne zaštite interesa određenih dionika u nekim državama članicama, uključujući izbjegavanje nepravedne raspodjele opterećenja među državama članicama;
 - (h) da svaka obveza na temelju ove Uredbe u pogledu savjetovanja s određenim tijelom prije donošenja bilo koje odluke ili mjere podrazumijeva barem obvezu savjetovanja o onim dijelovima predložene odluke ili mjere koja imaju ili će vjerojatno imati:
 - i. učinak na članove sustava poravnanja, klijente ili povezane infrastrukture financijskog tržišta;
 - ii. učinak na financijsku stabilnost države članice u kojoj članovi sustava poravnanja, klijenti ili povezane infrastrukture financijskog tržišta imaju poslovni nastan ili se nalaze;
 - (i) da se poštuju planovi sanacije iz članka 13. osim ako je odstupanje od tih planova potrebno kako bi se bolje ostvarili ciljevi sanacije;
 - (j) da se osigura transparentnost kad god postoji vjerojatnost da će predložena odluka ili mjera imati posljedice za financijsku stabilnost ili fiskalna sredstva bilo koje relevantne države članice;
 - (k) da se oni koordiniraju i surađuju što je više moguće i u cilju smanjenja ukupnog troška sanacije;

- (l) da se smanje negativni ekonomski i socijalni učinci bilo koje odluke u svim državama članicama i trećim zemljama u kojima središnja druga ugovorna strana pruža usluge, uključujući negativne učinke na financijsku stabilnost.

Članak 8.
Razmjena informacija

1. Sanacijska tijela i nadležna tijela jedna drugima na zahtjev dostavljaju sve informacije relevantne za izvršavanje njihovih zadaća u skladu s ovom Uredbom.
2. Sanacijska tijela otkrivaju povjerljive informacije koje je dostavilo tijelo treće zemlje samo ako je to tijelo dalo prethodnu suglasnost.

Sanacijska tijela dostavljaju nadležnom ministarstvu sve informacije koje se odnose na odluke ili mjere za koje je potrebno obavijestiti nadležno ministarstvo, savjetovati se s njime ili ishoditi njegovu suglasnost.

GLAVA III. IZRADA

POGLAVLJE I. Planiranje oporavka i sanacije

ODJELJAK 1. PLANIRANJE OPORAVKA

Članak 9. Planovi oporavka

1. Središnje druge ugovorne strane sastavljaju i ažuriraju plan oporavka kojim utvrđuje mjere koje moraju poduzeti radi poboljšanja svojeg financijskog položaja nakon njegova značajnog pogoršanja ili rizika kršenja svojih bonitetnih zahtjeva u skladu s Uredbom (EU) br. 648/2012.
2. Plan oporavka uključuje okvir pokazatelja kojima se određuju okolnosti u kojima mogu biti poduzete mjere iz plana sanacije. Pokazatelji mogu biti kvalitativni ili kvantitativni ovisno o financijskom položaju središnje druge ugovorne strane.

Središnje druge ugovorne strane uspostavljaju odgovarajuće mehanizme za redovito praćenje pokazatelja.
3. Središnjim drugim ugovornim stranama ne smije se onemogućiti, ako je opravdano, da donesu odluku o sljedećem:
 - (a) provedbi mjera predviđenih njihovim planom oporavka unatoč činjenici da nisu ispunjeni relevantni pokazatelji;
 - (b) neprovedbi mjera predviđenih njihovim planom oporavka unatoč činjenici da su ispunjeni relevantni pokazatelji.
4. Nadležno tijelo obavješćuje se bez odgode o svakoj odluci donesenoj u skladu sa stavkom 3. i njezinu obrazloženju. Ako namjerava aktivirati svoj plan oporavka, središnja druga ugovorna strana izvješćuje nadležno tijelo o vrsti i razmjeru problema koje je utvrdila navodeći sve relevantne okolnosti i mjere oporavka ili druge mjere koje namjerava poduzeti kako bi se situacija riješila.

Ako nadležno tijelo smatra da bi mjera oporavka koju središnja druga ugovorna strana namjerava poduzeti mogla uzrokovati značajne negativne učinke na financijski sustav, ono može od središnje druge ugovorne strane zatražiti da ne poduzme tu mjeru.
5. Nadležno tijelo odmah obavješćuje sanacijsko tijelo o svakoj obavijesti koju je primilo u skladu sa stavkom 4. prvim podstavkom i svakom naknadnom napatku nadležnog tijela u skladu sa stavkom 4. drugim podstavkom.
6. Središnje druge ugovorne strane ažuriraju svoje planove oporavka najmanje jednom godišnje i nakon promjene njihove pravne ili organizacijske strukture, poslovne ili

financijske situacije, koja bi mogla bitno utjecati na te planove ili na drugi način uzrokovati potrebu da se planovi izmijene. Nadležna tijela mogu zahtijevati da središnje druge ugovorne strane češće ažuriraju svoje planove oporavka.

7. Planovi oporavka sastavljaju se u skladu s odjeljkom A Priloga. Nadležna tijela mogu zahtijevati da središnje druge ugovorne strane u svoje planove oporavka uključe dodatne informacije.
8. Odbor središnje druge ugovorne strane procjenjuje, uzimajući u obzir savjet odbora za rizike u skladu s člankom 28. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 648/2012, i odobrava plan oporavka prije nego što ga dostavi nadležnom tijelu.
9. Planovi oporavka smatraju se dijelom pravila poslovanja središnje druge ugovorne strane i središnje druge ugovorne strane osiguravaju da su mjere utvrđene planovima oporavka u svakom trenutku izvršive.

Članak 10. Procjena planova oporavka

1. Središnje druge ugovorne strane ili, u slučaju primjene članka 11., njihova matična društva podnose svoje planove oporavka nadležnom tijelu na odobrenje.
2. Nadležno tijelo bez odgode dostavlja svaki plan kolegiju i sanacijskom tijelu.
U roku od šest mjeseci od podnošenja svakog plana i u koordinaciji s kolegijem u skladu s postupkom iz članka 12. nadležna tijela preispituju plan oporavka i procjenjuju u kojoj mjeri ispunjava zahtjeve iz članka 9.
3. Pri procjeni plana oporavka nadležno tijelo uzima u obzir strukturu kapitala središnje druge ugovorne strane, njezina redoslijeda pokrića nepodmirenih obveza, razinu složenosti organizacijske strukture i profil rizičnosti središnje druge ugovorne strane, te učinak koji bi provedba plana oporavka imala na članove sustava poravnanja, njihove klijente, financijska tržišta kojima središnja druga ugovorna strana pruža usluge te na financijski sustav u cjelini.
4. Sanacijsko tijelo ispituje plan oporavka kako bi utvrdilo sve mjere koje bi mogle negativno utjecati na mogućnost sanacije središnje druge ugovorne strane. Sanacijsko tijelo u tom pogledu sastavlja preporuke za nadležno tijelo.
5. Ako nadležno tijelo odluči da neće djelovati na temelju preporuka sanacijskog tijela u skladu sa stavkom 4., ono tu odluku u potpunosti obrazlaže sanacijskom tijelu.
6. Ako se nadležno tijelo usuglasi s preporukama sanacijskog tijela, ili ako smatra da u planu postoje bitni nedostaci ili bitne prepreke provedbi plana, ono o tome obavješćuje središnju drugu ugovornu stranu ili njezino matično društvo te omogućuje središnjoj drugoj ugovornoj strani da iznese svoja mišljenja.

7. Uzimajući u obzir mišljenja središnje druge ugovorne strane, nadležno tijelo može zatražiti da središnja druga ugovorna strana ili matično društvo podnesu, u roku od dva mjeseca koji se uz odobrenje nadležnog tijela može produžiti za jedan mjesec, revidirani plan u kojemu se navodi na koji se način uklanjaju ti nedostaci ili prepreke. Revidirani plan procjenjuje se u skladu sa stavkom 2. drugim podstavkom.
8. Ako nadležno tijelo smatra da nedostaci i prepreke nisu prikladno uklonjeni u okviru revidiranog plana ili, ako središnja druga ugovorna strana ili matično društvo nisu podnijeli revidirani plan, nadležno tijelo zahtijeva da središnja druga ugovorna strana ili matično društvo u određenoj mjeri izmijene plan.
9. Ako nije moguće prikladno ukloniti nedostatke ili prepreke u okviru određenih izmjena plana, nadležno tijelo zahtijeva da središnja druga ugovorna strana ili matično društvo unutar razumnog roka utvrde izmjene koje mogu uvesti u svoje poslovanje kako bi se uklonili nedostaci ili prepreke provedbi plana oporavka.
Ako središnja druga ugovorna strana ili matično društvo ne utvrde takve izmjene unutar roka koji je odredilo nadležno tijelo ili ako nadležno tijelo smatra da se predloženim mjerama ne bi prikladno uklonili nedostaci ili prepreke provedbi plana, nadležno tijelo zahtijeva da središnja druga ugovorna strana ili matično društvo poduzmu bilo koju od sljedećih mjera, uzimajući u obzir ozbiljnost nedostataka i prepreka i učinak mjera na poslovanje središnje druge ugovorne strane:
 - (a) smanjiti profil rizičnosti središnje druge ugovorne strane;
 - (b) poboljšati sposobnost središnje druge ugovorne strane da se pravovremeno dokapitalizira kako bi ispunila svoje bonitetne zahtjeve;
 - (c) preispitati strategiju i strukturu središnje druge ugovorne strane;
 - (d) izmijeniti redoslijed pokrića nepodmirenih obveza, mjera sanacije i ostalih aranžmana raspodjele gubitaka kako bi se poboljšala mogućnost sanacije i otpornost ključnih funkcija;
 - (e) izmijeniti upravljačku strukturu središnje druge ugovorne strane.
10. Zahtjev iz stavka 9. drugog podstavka mora se obrazložiti te se u pisanom obliku dostavlja središnjoj drugoj ugovornoj strani.

Članak 11.

Planovi oporavka za središnje druge ugovorne strane koje pripadaju grupi

1. Ako je matično društvo grupe kojoj pripada središnja druga ugovorna strana institucija kako je definirana člankom 2. stavkom 1. točkom 23. Direktive 2014/59/EU ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (c) ili (d) te Direktive, nadležno tijelo kako se navodi u članku 2. stavku 1. točki 21. te Direktive zahtijeva da matično društvo podnese plan oporavka grupe u skladu s tom Direktivom. To nadležno tijelo podnosi plan oporavka grupe nadležnom tijelu središnje druge ugovorne strane.

Ako matično društvo grupe kojoj pripada središnja druga ugovorna strana nije institucija ili subjekt iz prvog podstavka i, prema potrebi, kako bi se ispunili kriteriji

iz odjeljka A Priloga, nadležna tijela mogu, nakon savjetovanja s kolegijem i u skladu s postupkom iz članka 10. ove Uredbe, zahtijevati da matično društvo plan oporavka središnje druge ugovorne strane podnese kao dio plana oporavka grupe. Taj se zahtjev mora obrazložiti te se u pisanom obliku dostavlja središnjoj drugoj ugovornoj strani i njezinom matičnom društvu.

2. Ako matično društvo podnese plan oporavka u skladu sa stavkom 1., odredbe o oporavku središnje druge ugovorne strane čine zaseban dio tog plana oporavka i u skladu su sa zahtjevima iz ove Uredbe te se od središnje druge ugovorne strane ne zahtijeva da izradi pojedinačni plan oporavka.
3. Nadležno tijelo središnje druge ugovorne strane procjenjuje, u skladu s člankom 10., odredbe o oporavku središnje druge ugovorne strane, i ako je primjenjivo, savjetuje se s nadležnim tijelom grupe.

Članak 12.

Postupak koordinacije za planove oporavka

1. Kolegij donosi zajedničku odluku o svim sljedećim pitanjima:
 - (a) preispitivanju i procjeni plana oporavka;
 - (b) primjeni mjera iz članku 9. stavaka 6., 7., 8. i 9.;
 - (c) trebaju li plan oporavka sastaviti matična društva u skladu s člankom 11. stavkom 1.
2. Kolegij donosi zajedničku odluku o pitanjima iz točaka (a) i (b) u roku od četiri mjeseca od datuma kad je nadležno tijelo dostavilo plan oporavka.

Kolegij donosi zajedničku odluku o pitanjima iz točke (c) u roku od četiri mjeseca od datuma kad je nadležno tijelo odlučilo od matičnog društva zatražiti da izradi plan grupe.

Na zahtjev nadležnog tijela ESMA može kolegiju pomoći u donošenju zajedničke odluke u skladu s člankom 31. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1095/2010.

3. Ako kolegij nije donio zajedničku odluku o pitanjima iz stavka 1. točaka (a) i (b) u roku od četiri mjeseca od datuma podnošenja plana oporavka, nadležno tijelo središnje druge ugovorne strane donosi svoju odluku.

Nadležno tijelo središnje druge ugovorne strane donosi odluku iz prvog podstavka uzimajući u obzir mišljenja ostalih članova kolegija koja se iznesena u tom četveromjesečnom roku. Nadležno tijelo središnje druge ugovorne strane o toj odluci u pisanom obliku obavješćuje središnju drugu ugovornu stranu, prema potrebi njezino matično društvo i ostale članove kolegija.
4. Ako je do kraja četveromjesečnog roka bilo koji član kolegija ESMA-i uputio, u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1095/2010, napomene u vezi s procjenom planova oporavka i provedbom mjera u skladu s člankom 10. stavkom 9. točkama (a), (b) i (d) ove Uredbe, nadležno tijelo središnje druge ugovorne strane čeka odluku koju

donosi ESMA u skladu s člankom 19. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1095/2010 i donosi odluku u skladu s odlukom ESMA-e.

5. Četveromjesečni rok smatra se razdobljem mirenja u smislu Uredbe (EU) br. 1095/2010. ESMA donosi odluku u roku od mjesec dana od datuma upućivanja napomena. Napomene se ne upućuju ESMA-i nakon isteka četveromjesečnog roka ili nakon što je donesena zajednička odluka. Ako ESMA ne donese odluku u roku od mjesec dana, primjenjuje se odluka nadležnog tijela središnje druge ugovorne strane.

ODJELJAK 2.

PLANIRANJE SANACIJE

Članak 13.

Planovi sanacije

1. Sanacijsko tijelo sastavlja plan sanacije za svaku središnju drugu ugovornu stranu nakon savjetovanja s nadležnim tijelom i u koordinaciji sa sanacijskim kolegijem u skladu s postupkom iz članka 15.
2. Planom sanacije predviđaju se mjere sanacije koje sanacijsko tijelo može poduzeti ako središnja druga ugovorna strana ispunjava uvjete za sanaciju iz članka 22.
3. U planu sanacije u obzir se uzima barem sljedeće:
 - (a) propast središnje druge ugovorne strane zbog:
 - i. neispunjavanja obveza jednog ili više njezinih članova;
 - ii. drugih razloga uključujući gubitke uzrokovane aktivnostima ulaganja ili problemima s poslovanjem;
 - iii. opće financijske nestabilnosti ili događanja na razini cijelog sustava;
 - (b) učinak koji bi provedba plana sanacije mogla imati na članove sustava poravnanja i njihove klijente, među ostalim ako bi se mjere oporavka ili sanacije mogle primijeniti na članove sustava poravnanja u skladu s Direktivom 2014/59/EU, na bilo koje povezane infrastrukture financijskog tržišta, financijska tržišta kojima središnja druga ugovorna strana pruža usluge i financijski sustav u cjelini;
 - (c) način i okolnosti na temelju kojih se središnja druga ugovorna strana može prijaviti za uporabu instrumenata središnje banke i određivanje imovine koja bi se mogla smatrati kolateralom.
4. Plan sanacije ne podrazumijeva ništa od sljedećeg:
 - (a) izvanrednu javnu financijsku potporu;
 - (b) hitnu likvidnosnu pomoć središnje banke;

- (c) likvidnosnu pomoć središnje banke dodijeljenu u nestandardnim uvjetima u pogledu kolateralizacije, rokova dospijeca ili kamata.
5. Sanacijska tijela preispituju planove sanacije i prema potrebi ih ažuriraju najmanje jednom godišnje te u svakom slučaju nakon promjena pravne ili organizacijske strukture središnje druge ugovorne strane, njezina poslovanja ili financijskog položaja ili bilo koje druge promjene koja bi mogla bitno utjecati na učinkovitost plana.
- Središnje druge ugovorne strane i nadležna tijela o svakoj takvoj promjeni odmah obavješćuju sanacijska tijela.
6. U planovima sanacije navode se okolnosti i različiti scenariji za primjenu instrumenata sanacije i izvršavanje sanacijskih ovlasti. Plan sanacije uključuje sljedeće, što se kvantificira kad god je to prikladno i moguće:
- (a) sažetak ključnih elemenata plana;
 - (b) sažetak bitnih promjena središnje druge ugovorne strane koje su se dogodile nakon zadnjeg ažuriranja plana sanacije;
 - (c) prikaz načina na koji bi se ključne funkcije središnje druge ugovorne strane mogle pravno i ekonomski odvojiti od ostalih funkcija, ako je to potrebno, kako bi se osigurao kontinuitet u slučaju propasti središnje druge ugovorne strane;
 - (d) procjenu vremenskog okvira za provedbu svakog bitnog aspekta plana;
 - (e) detaljan opis procjene mogućnosti sanacije provedene u skladu s člankom 16.;
 - (f) opis svih mjera propisanih u skladu s člankom 17. za rješavanje ili uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije utvrđenih procjenom provedenom u skladu s člankom 16.;
 - (g) opis postupaka određivanja vrijednosti i utrživosti ključnih funkcija i imovine središnje druge ugovorne strane;
 - (h) detaljan opis aranžmana kojima se osigurava da su informacije propisane člankom 14. ažurne i u svakom trenutku na raspolaganju sanacijskim tijelima;
 - (i) objašnjenje načina na koje bi se mogle financirati mjere sanacije, a da se pritom ne uzimaju u obzir elementi iz stavka 4.;
 - (j) detaljan opis različitih sanacijskih strategija koje bi se mogle primijeniti s obzirom na različite moguće scenarije i njihove povezane vremenske okvire;
 - (k) opis ključnih međuovisnosti između središnje druge ugovorne strane i ostalih sudionika na tržištu;
 - (l) opis različitih mogućnosti kojima se osigurava:
 - i. pristup isplatama i klirinškim uslugama te ostalim infrastrukturama;

- ii. pravovremena namira dospjelih obveza prema sudionicima sustava poravnanja i svim povezanim infrastrukturama financijskog tržišta;
 - iii. pristup sudionika sustava poravnanja računima vrijednosnih papira ili gotovinskim računima koje vodi središnja druga ugovorna strana i kolateralu u vrijednosnim papirima ili gotovinskom kolateralu koji polaže i drži središnja druga ugovorna strana i koji je dug prema tim sudionicima;
 - iv. nastavak funkcioniranja veza između središnje druge ugovorne strane i ostalih infrastruktura financijskog tržišta;
 - v. prenosivost pozicija sudionika sustava poravnanja;
 - vi. zadržavanje licencija, odobrenja za rad, priznavanja i pravnih imenovanja središnje druge ugovorne strane, što je potrebno za neprekidno obavljanje ključnih funkcija središnje druge ugovorne strane, među ostalim njezino priznavanje za potrebe primjene relevantnih propisa o konačnosti namire i sudjelovanja u drugim infrastrukturama financijskog tržišta ili veza s njima;
- (m) analizu učinka plana na zaposlenike središnje druge ugovorne strane, uključujući procjenu svih povezanih troškova i opis predviđenih postupaka za savjetovanje s osobljem tijekom postupka sanacije, uzimajući u obzir nacionalne propise i sustave za dijalog sa socijalnim partnerima;
- (n) plan komunikacije s medijima i javnošću;
- (o) opis bitnih radnji i sustava kojima se osigurava neprekidno funkcioniranje operativnih procesa središnje druge ugovorne strane.

Dotična središnja druga ugovorna strana obavješćuje se o informacijama iz stavka 6. točke (a). Središnja druga ugovorna strana može svoje mišljenje u pisanom obliku iznijeti sanacijskom tijelu. To se mišljenje uključuje u plan.

7. Sanacijska tijela mogu zahtijevati da im središnja druga ugovorna strana dostavi detaljnu evidenciju o ugovorima u kojima je stranka u skladu s člankom 29. Uredbe (EU) br. 648/2012. Sanacijska tijela mogu odrediti rok za dostavu te evidencije te za različite vrste ugovora mogu odrediti različite rokove.
8. Nakon savjetovanja s ESRB-om i uzimajući u obzir relevantne odredbe Delegirane uredbe Komisije (EU) –/2016 o dopuni Direktive 2014/59/EU u pogledu regulatornih tehničkih standarda donesenih na temelju članka 10. stavka 9. Direktive 2014/59/EU, ESMA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuje sadržaj plana sanacije u skladu sa stavkom 6.

ESMA dostavlja Komisiji navedeni nacrt regulatornih tehničkih standarda do [UP: *unijeti datum: 12 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe*].

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s postupkom utvrđenim člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 14.

Obveza središnje druge ugovorne strane u pogledu suradnje i dostave informacija

Središnje druge ugovorne strane surađuju, u mjeri u kojoj je to potrebno, u izradi planova sanacije i dostavljaju sanacijskim tijelima, izravno ili putem nadležnog tijela, sve informacije potrebne za izradu i provedbu tih planova, među ostalim informacije i analizu navedene u odjeljku B Priloga.

Nadležna tijela dostavljaju sanacijskim tijelima sve informacije iz prvog podstavka kojima već raspoložu.

Članak 15.

Postupak koordinacije za planove sanacije

1. Sanacijski kolegij donosi zajedničku odluku o planu sanacije i svim njegovim izmjenama u roku od četiri mjeseca od datuma kad je sanacijsko tijelo dostavilo taj plan kako se navodi u stavku 2.
2. Sanacijsko tijelo dostavlja sanacijskom kolegiju nacrt plana sanacije, informacije koje su mu dostavljene u skladu s člankom 14. i sve dodatne informacije koje su relevantne sanacijskom kolegiju.

Sanacijsko tijelo osigurava da se ESMA-i dostave sve informacije koje su relevantne za njezinu ulogu u skladu s ovim člankom.

3. Sanacijsko tijelo može odlučiti da će u izradu i preispitivanje plana sanacije uključiti tijela treće zemlje pod uvjetom da ispunjuju zahtjeve povjerljivosti utvrđene člankom 71. ta da su iz jurisdikcija u kojima poslovni nastan ima bilo koji sljedeći subjekt:
 - i. matično društvo središnje druge ugovorne strane, ako je primjenjivo;
 - ii. značajni članovi sustava poravnanja središnje druge ugovorne strane;
 - iii. društva kćeri središnje druge ugovorne strane, ako je primjenjivo;
 - iv. ostali pružatelji ključnih usluga središnjoj drugoj ugovornoj strani.
4. Na zahtjev sanacijskog tijela ESMA može sanacijskom kolegiju pomoći u donošenju zajedničke odluke u skladu s člankom 31. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1095/2010.
5. Ako kolegij nije donio zajedničku odluku u roku od četiri mjeseca od datuma podnošenja plana sanacije, sanacijsko tijelo donosi vlastitu odluku o planu sanacije. Sanacijsko tijelo donosi svoju odluku uzimajući u obzir mišljenja koja su u tom četveromjesečnom roku iznijeli drugi članovi kolegija. Sanacijsko tijelo o toj odluci u pisanom obliku obavješćuje središnju drugu ugovornu stranu, prema potrebi njezino matično društvo i ostale članove kolegija.
6. Ako je do kraja četveromjesečnog roka bilo koji član sanacijskog kolegija ESMA-i uputio, u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1095/2010, napomene u vezi s procjenom plana sanacije, sanacijsko tijelo središnje druge ugovorne strane čeka

odluku koju ESMA može donijeti u skladu s člankom 19. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1095/2010 i donosi svoju odluku u skladu s odlukom ESMA-e.

Četveromjesečni rok smatra se razdobljem mirenja u smislu Uredbe (EU) br. 1095/2010. ESMA donosi odluku u roku od mjesec dana od datuma upućivanja napomena. Napomene se ne upućuju ESMA-i nakon isteka četveromjesečnog roka ili nakon što je donesena zajednička odluka. Ako ESMA ne donese odluku u roku od mjesec dana, primjenjuje se odluka sanacijskog tijela.

7. Ako je zajednička odluka donesena u skladu sa stavkom 1. i bilo koje sanacijsko tijelo smatra da predmet neslaganja negativno utječe na fiskalne odgovornosti njegove države članice, sanacijsko tijelo središnje druge ugovorne strane započinje ponovnu procjenu plana sanacije.

POGLAVLJE II. ***Mogućnost sanacije***

Članak 16.

Procjena mogućnosti sanacije

1. Sanacijsko tijelo procjenjuje, u suradnji sa sanacijskim kolegijem u skladu s člankom 17., mjeru u kojoj je moguća sanacija središnje druge ugovorne strane pri čemu se ne podrazumijeva sljedeće:
 - (a) izvanredna javna financijska potpora;
 - (b) hitna likvidnosna pomoć središnje banke;
 - (c) likvidnosna pomoć središnje banke dodijeljena u nestandardnim uvjetima u pogledu kolateralizacije, rokova dospijeca ili kamata.
2. Smatra se da je sanacija središnje druge ugovorne strane moguća ako sanacijsko tijelo smatra da je izvediva i vjerodostojna likvidacija koja se provodi u redovnom postupku u slučaju insolventnosti ili sanacija koja se provodi primjenom instrumenata sanacije i izvršavanjem sanacijskih ovlasti, pri čemu se osigurava kontinuitet obavljanja ključnih funkcija središnje druge ugovorne strane i izbjegava što je više moguće bilo koji značajan negativni učinak na financijski sustav.

U negativne učinke iz prvog podstavka ubrajaju se opća financijska nestabilnost ili događanja na razini sustava u bilo kojoj državi članici.

Sanacijsko tijelo pravovremeno obavješćuju ESMA-u ako smatra da sanacija središnje druge ugovorne strane nije moguća.

3. Na zahtjev sanacijskog tijela središnja druga ugovorna strana dokazuje da:
 - (a) ne postoje prepreke smanjenju vrijednosti vlasničkih instrumenata na temelju izvršavanja sanacijskih ovlasti, neovisno o tome jesu li u potpunosti iskorišteni preostali ugovorni aranžmani ili druge mjere iz plana sanacije središnje druge ugovorne strane;

- (b) ugovori središnje druge ugovorne strane s članovima sustava poravnanja ili trećim stranama ne omogućuju tim članovima sustava poravnanja ili trećim stranama da uspješno pobiju izvršavanje sanacijskih ovlasti sanacijskog tijela ili da izbjegnu da se na njih primijene te ovlasti.
4. Za potrebe procjene mogućnosti sanacije iz stavka 1., sanacijsko tijelo ispituju, prema potrebi, predmete navedene u odjeljku C Priloga.
 5. Sanacijsko tijelo procjenjuje mogućnost sanacije istovremeno s izradom i ažuriranjem plana sanacije u skladu s člankom 13.

Članak 17.

Rješavanje ili uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije

1. Ako sanacijsko tijelo i sanacijski kolegij na temelju procjene iz članka 16. zakluče da postoje bitne prepreke mogućnosti sanacije središnje druge ugovorne strane, sanacijsko tijelo izrađuje i podnosi, u suradnji s nadležnim tijelom, izvješće središnjoj drugoj ugovornoj strani i sanacijskom kolegiju.

U izvješću iz prvog podstavka analiziraju se bitne prepreke djelotvornoj primjeni instrumenata sanacije i izvršavanju sanacijskih ovlasti u pogledu središnje druge ugovorne strane, uzima se u obzir učinak na poslovni model središnje druge ugovorne strane i preporučuju se ciljane mjere za uklanjanje tih prepreka.

2. Zahtjev da sanacijski kolegiji donesu zajedničku odluku o planovima sanacije iz članka 15. suspendira se na temelju izvješća iz stavka 1. dok sanacijsko tijelo ne prihvati mjere za uklanjanje bitnih prepreka mogućnosti sanacije u skladu sa stavkom 3. ovog članka ili dok se ne donesu alternativne mjere u skladu sa stavkom 4. ovog članka.
3. U roku od četiri mjeseca od primitka izvješća podnesenog u skladu sa stavkom 1., središnja druga ugovorna strana predlaže sanacijskom tijelu moguće mjere za rješavanje ili uklanjanje bitnih prepreka navedenih u izvješću. Sanacijsko tijelo o svakoj mjeri koju predloži središnja druga ugovorna strana obavješćuje sanacijski kolegij. Sanacijsko tijelo i sanacijski kolegij procjenjuju, u skladu s člankom 18. stavkom 1. točkom (b), rješavaju li se ili uklanjaju te prepreke djelotvorno.
4. Ako sanacijsko tijelo i sanacijski kolegij zakluče da mjere koje je središnja druga ugovorna strana predložila u skladu sa stavkom 3. nisu djelotvorne za smanjenje ili uklanjanje prepreka utvrđenih u izvješću, sanacijsko tijelo određuje alternativne mjere o kojima obavješćuje sanacijski kolegij za potrebe donošenja zajedničke odluke u skladu s člankom 18.

Alternativnim mjerama iz prvog podstavka uzima se u obzir sljedeće:

- (a) prijetnja financijskoj stabilnosti tih prepreka mogućnosti sanacije središnje druge ugovorne strane;
- (b) učinak alternativnih mjera na određenu središnju drugu ugovornu stranu, njezine članove sustava poravnanja i njihove klijente, sve povezane infrastrukture financijskog tržišta i unutarnje tržište.

Za potrebe drugog podstavka točke (b) sanacijsko tijelo savjetuje se s nadležnim tijelom i sanacijskim kolegijem te prema potrebi s imenovanim nacionalnim makrobonitetnim tijelom.

5. U skladu s člankom 18. sanacijsko tijelo obavješćuje u pisanom obliku središnju drugu ugovornu stranu, izravno ili neizravno putem nadležnog tijela, o alternativnim mjerama koje treba poduzeti kako bi se ostvario cilj uklanjanja prepreka mogućnosti sanacije. Sanacijsko tijelo obrazlaže zašto se mjerama koje je predložila središnja druga ugovorna strana ne bi mogle ukloniti prepreke mogućnosti sanacije i na koji bi način alternativne mjere mogle biti djelotvorne za uklanjanje tih prepreka.
6. Središnja druga ugovorna strana u roku od mjesec dana predlaže plan za provedbu alternativnih mjera.
7. Za potrebe stavka 4. sanacijsko tijelo može:
 - (a) zahtijevati da središnja druga ugovorna strana revidira ili sastavi sporazum o uslugama, unutar grupe ili s trećim stranama, kojim je obuhvaćeno pružanje ključnih funkcija;
 - (b) zahtijevati da središnja druga ugovorna strana ograniči najveće pojedinačne i ukupne nepokrivene izloženosti;
 - (c) zahtijevati da središnja druga ugovorna strana izmijeni način na koji prikuplja i drži iznose nadoknada u skladu s člankom 41. Uredbe (EU) br. 648/2012;
 - (d) zahtijevati da središnja druga ugovorna strana izmijeni sastav i broj jamstvenih fondova u skladu s člankom 42. Uredbe (EU) br. 648/2012;
 - (e) odrediti središnjoj drugoj ugovornoj strani posebne ili redovne zahtjeve za dostavu dodatnih informacija;
 - (f) zahtijevati da središnja druga ugovorna strana proda određenu imovinu;
 - (g) zahtijevati da središnja druga ugovorna strana ograniči ili ukine posebne postojeće ili predložene aktivnosti;
 - (h) zahtijevati da središnja druga ugovorna strana izmijeni svoj plan oporavka;
 - (i) ograničiti ili spriječiti razvoj novih ili postojećih linija poslovanja ili pružanje novih ili postojećih usluga;
 - (j) zahtijevati izmjene pravnih ili operativnih struktura središnje druge ugovorne strane ili bilo kojeg subjekta grupe, izravno ili neizravno pod njezinim nadzorom, kako bi se osigurala mogućnost pravnog i operativnog razdvajanja ključnih funkcija od ostalih funkcija primjenom instrumenata sanacije;
 - (k) zahtijevati da središnja druga ugovorna strana osnuje matični financijski holding u državi članici ili matični financijski holding u Uniji;
 - (l) zahtijevati da središnja druga ugovorna strana ili bilo koji subjekt, izravno ili neizravno pod njezinom kontrolom koji pruža financijsku potporu središnjoj

drugoj ugovornoj strani, izdaju obveze koje se mogu otpisati ili konvertirati ili da izdvoje druga sredstva kojima bi se povećao kapacitet pokrića gubitaka, dokapitalizacije i nadopune unaprijed financiranih sredstava;

- (m) zahtijevati da središnja druga ugovorna strana ili bilo koji subjekt, izravno ili neizravno pod njezinom kontrolom koji pruža financijsku potporu središnjoj drugoj ugovornoj strani, poduzmu druge mjere kojima će se omogućiti da se kapitalom, drugim obvezama i ugovorima mogu pokriti gubici, dokapitalizirati središnja druga ugovorna strana ili nadopuniti unaprijed financirana sredstva, među ostalim osobito nastojati da se ponovno dogovore sve obveze koje su izdane ili da se revidiraju ugovorne odredbe u cilju da se osigura da se svaka odluka sanacijskog tijela o otpisu, konverziji ili restrukturiranju te obveze, instrumenta ili ugovora može izvršiti na temelju prava jurisdikcije kojom se uređuje ta obveza ili instrument;
- (n) ako je središnja druga ugovorna strana društvo kći, koordinirati s relevantnim tijelima kako bi se od matičnog društva zahtijevalo da osnuje zaseban financijski holding koji kontrolira središnju drugu ugovornu stranu, ako je ta mjera potrebna da bi se omogućila sanacija središnje druge ugovorne strane i da bi se izbjegli negativni učinci koje bi primjena instrumenata sanacije i izvršavanje sanacijskih ovlasti mogli imati na ostale subjekte grupe.

Članak 18.

Postupak koordinacije za rješavanje ili uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije

1. Sanacijski kolegij donosi zajedničku odluku o:
 - (a) utvrđivanju bitnih prepreka mogućnosti sanacije u skladu s člankom 16. stavkom 1.;
 - (b) procjeni mjera koje je središnja druga ugovorna strana predložila u skladu s člankom 17. stavkom 3., ako je potrebno;
 - (c) alternativnim mjerama koje su propisane člankom 17. stavkom 4.

2. Zajednička odluka o utvrđivanju bitnih prepreka mogućnosti sanacije iz stavka 1. točke (a) donosi se u roku od četiri mjeseca od podnošenja izvješća iz članka 17. stavka 1. sanacijskom kolegiju.

Zajednička odluka iz stavka 1. točaka (b) i (c) donosi se u roku od četiri mjeseca otkad središnja druga ugovorna strana podnese predložene mjere za uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije.

Zajednička odluka iz stavka 1. mora se obrazložiti te sanacijsko tijelo o toj odluci u pisanom obliku obavješćuje središnju drugu ugovornu stranu i prema potrebi njezino matično društvo.

Na zahtjev sanacijskog tijela ESMA može sanacijskom kolegiju pomoći u donošenju zajedničke odluke u skladu s člankom 31. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1095/2010.

3. Ako kolegij nije donio zajedničku odluku u roku od četiri mjeseca od datuma podnošenja izvješća iz članka 17. stavka 1., sanacijsko tijelo donosi vlastitu odluku o odgovarajućim mjerama koje treba poduzeti u skladu s člankom 17. stavkom 5. Sanacijsko tijelo donosi svoju odluku nakon što je razmotrilo mišljenja koja su u tom četveromjesečnom roku iznijeli drugi članovi kolegija.

Sanacijsko tijelo o toj odluci u pisanom obliku obavješćuje središnju drugu ugovornu stranu, prema potrebi njezino matično društvo i ostale članove kolegija.

4. Ako je do kraja četveromjesečnog roka bilo koji član sanacijskog kolegija ESMA-i uputio, u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1095/2010, napomene iz članka 17. stavka 7. točaka (j), (k) ili (n), sanacijsko tijelo središnje druge ugovorne strane odgađa svoju odluku i čeka odluku koju ESMA može donijeti u skladu s člankom 19. stavkom 3. te Uredbe. U tom slučaju sanacijsko tijelo donosi svoju odluku u skladu s odlukom ESMA-e.

Četveromjesečni rok smatra se razdobljem mirenja u smislu Uredbe (EU) br. 1095/2010. ESMA donosi odluku u roku od mjesec dana od datuma upućivanja napomena. Napomene se ne upućuje ESMA-i nakon isteka četveromjesečnog roka ili nakon što je donesena zajednička odluka. Ako ESMA ne donese odluku u roku od mjesec dana, primjenjuje se odluka sanacijskog tijela.

GLAVA IV. RANA INTERVENCIJA

Članak 19.

Mjere rane intervencije

1. Ako središnja druga ugovorna strana krši ili bi u bliskoj budućnosti mogla kršiti bonitetne zahtjeve iz Uredbe (EU) br. 648/2012 ili ako nadležno tijelo utvrdi da postoje druge naznake nove krizne situacije koja bi mogla utjecati na poslovanje središnje druge ugovorne strane, nadležno tijelo može:
 - (a) zahtijevati od središnje druge ugovorne strane da u skladu s člankom 9. stavkom 6. ažurira plan oporavka ako su okolnosti koje su dovele do rane intervencije različite od pretpostavki iz prvotnog plana oporavka;
 - (b) zahtijevati od središnje druge ugovorne strane da provede jedan ili više aranžmana ili mjera iz plana oporavka u određenom roku. Ako je plan ažuriran u skladu s točkom (a), ti aranžmani ili mjere uključuju sve ažurirane aranžmane ili mjere;
 - (c) zahtijevati od središnje druge ugovorne strane da utvrdi uzroke kršenja ili mogućih kršenja iz stavka 1. te da izradi program djelovanja, uključujući primjerene mjere i rokove;
 - (d) zahtijevati od središnje druge ugovorne strane da sazove skupštinu svojih dioničara ili, ako središnja druga ugovorna strana ne ispuni taj zahtjev, sama sazove skupštinu. Nadležno tijelo u oba slučaja određuje dnevni red, uključujući odluke koje dioničari trebaju razmotriti radi donošenja;
 - (e) zahtijevati smjenu ili zamjenu jednog ili više članova odbora ili višeg rukovodstva ako se za te osobe utvrdi da nisu u stanju izvršavati svoje dužnosti u skladu s člankom 27. Uredbe (EU) 648/2012;
 - (f) zahtijevati promjene poslovne strategije središnje druge ugovorne strane;
 - (g) zahtijevati promjene pravnih ili operativnih struktura središnje druge ugovorne strane;
 - (h) prosljeđivati sanacijskom tijelu sve potrebne informacije kako bi se ažurirao plan sanacije središnje druge ugovorne strane radi pripreme moguće sanacije središnje druge ugovorne strane i vrednovanja njezine imovine i obveza u skladu s člankom 24., uključujući sve informacije potrebne za provedbu izravnog nadzora;
 - (i) zatraži, ako je to potrebno i u skladu sa stavkom 4., provedbu mjera oporavka središnje druge ugovorne strane;

- (j) zahtijevati od središnje druge ugovorne strane da se uzdrži od provedbe određenih mjera oporavka ako je nadležno tijelo utvrdilo da provedba tih mjera može imati negativne učinke na financijsku stabilnost;
 - (k) zahtijevati od središnje druge ugovorne strane da pravodobno nadopuni svoja financijska sredstva.
2. Nadležno tijelo za svaku od tih mjera određuje primjeren rok, a nakon provedbe tih mjera ocjenjuje njihovu učinkovitost.
 3. Nadležno tijelo može primijeniti mjere iz stavka 1. točaka (a) do (k) samo nakon što uzme u obzir učinak tih mjera u drugim državama članicama u kojima središnja druga ugovorna strana posluje ili pruža usluge, posebno ako je poslovanje središnje druge ugovorne strane ključno ili bitno za lokalna financijska tržišta, uključujući mjesta u kojima članovi sustava poravnana, povezana mjesta trgovanja ili infrastrukture financijskog tržišta imaju poslovni nastan.
 4. Nadležno tijelo može primijeniti mjere iz stavka 1. točke (i) samo ako je ta mjera u javnom interesu i potrebna za ostvarivanje bilo kojeg od sljedećih ciljeva:
 - (a) održavanje financijske stabilnosti Unije;
 - (b) održavanje kontinuiteta ključnih usluga središnje druge ugovorne strane;
 - (c) održavanje i poboljšanje financijske otpornosti središnje druge ugovorne strane.

Nadležno tijelo ne primjenjuje mjere iz stavka 1. točke (i) u vezi s mjerama koje uključuju prijenos vlasništva, prava ili obveza druge središnje druge ugovorne strane.

5. Ako je pokrenula svoj redosljed pokrića nepodmirenih obveza u skladu s člankom 45 Uredbe (EU) br. 648/2012, središnja druga ugovorna strana bez nepotrebnog odgađanja obavješćuje nadležno tijelo i obrazlaže odražava li taj događaj slabosti ili probleme te središnje druge ugovorne strane.
6. Ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 1., nadležno tijelo obavješćuje ESMA-u i sanacijsko tijelo te se savjetuje s kolegijem.

Nakon tih obavijesti i savjetovanja s kolegijem, nadležno tijelo odlučuje hoće li primijeniti bilo koju od mjera iz stavka 1. Nadležno tijelo o svojoj odluci u pogledu mjera koje treba poduzeti obavješćuje kolegij, sanacijsko tijelo i ESMA-u.

7. Sanacijsko tijelo nakon obavijesti iz stavka 6. prvog podstavka može od središnje druge ugovorne strane zahtijevati da stupi u kontakt s potencijalnim kupcima kako bi se pripremila za svoju sanaciju, podložno uvjetima iz članka 41. i odredbama o povjerljivosti utvrđenima člankom 71.

Članak 20.

Smjena višeg rukovodstva i odbora

U slučaju znatnog pogoršanja financijske situacije središnje druge ugovorne strane ili ako središnja druga ugovorna strana prekrši svoje pravne zahtjeve, uključujući svoja pravila poslovanja, a ostale mjere u skladu s člankom 19. nisu dovoljne za ispravljanje tog

pogoršanja, nadležno tijelo može zahtijevati smjenu svih ili dijela članova višeg rukovodstva ili odbora središnje druge ugovorne strane.

Novo više rukovodstvo ili odbor imenuju se u skladu s člankom 27. Uredbe (EU) br. 648/2012, a imenovanje podliježe odobrenju ili suglasnosti nadležnog tijela.

GLAVA V. SANACIJA

POGLAVLJE I. Ciljevi, uvjeti i opća načela

Članak 21. Ciljevi sanacije

1. Pri primjeni instrumenata sanacije i izvršavanju sanacijskih ovlasti sanacijska tijela uzimaju u obzir sve sljedeće ciljeve sanacije te odabiru instrumente primjerene prirodi i okolnostima pojedinog slučaja:
 - (a) osigurati kontinuitet ključnih funkcija središnje druge ugovorne strane, kako se navode u planu oporavka središnje druge ugovorne strane, a posebno:
 - i. pravovremenu namiru obveza središnje druge ugovorne strane prema njezinim članovima sustava poravnanja;
 - ii. omogućiti članovima sustava poravnanja stalan pristup računima vrijednosnih papira ili gotovinskim računima ili gotovinskim računima koje osigurava središnja druga ugovorna strana ili kolateralu u vrijednosnim papirima ili gotovini koji drži središnja druga ugovorna strana u ime tih članova sustava poravnanja;
 - (b) osigurati kontinuitet povezanosti s drugim infrastrukturama financijskog tržišta koja bi, u slučaju poremećaja, imala znatan negativni utjecaj na financijsku stabilnost ili pravodobno izvršavanje plaćanja, poravnanja, namire i evidentiranja;
 - (c) izbjeći znatan negativni učinak na financijski sustav, posebno sprječavanjem širenja financijskih poteškoća među financijskim institucijama te održavanjem tržišne discipline;
 - (d) štititi javna sredstva tako da se na najmanju moguću mjeru svede oslanjanje na izvanredne javne financijske potpore;
 - (e) svesti trošak sanacije pogođenim dioničarima na najmanju moguću mjeru i spriječiti uništenje vrijednosti središnje druge ugovorne strane.
2. Odbor i više rukovodstvo središnje druge ugovorne strane u sanaciji sanacijskom tijelu pružaju svu potrebnu pomoć za postizanje ciljeva sanacije.

Članak 22. Uvjeti za sanaciju

1. Sanacijska tijela provode mjere sanacije u vezi sa središnjom drugom ugovornom stranom ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) središnja druga ugovorna strana propada ili joj prijeti propast, što potvrđuje bilo koji od sljedećih subjekata:
 - i. nadležno tijelo, nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelom;
 - ii. sanacijsko tijelo nakon savjetovanja s nadležnim tijelom, ako sanacijsko tijelo raspolaže potrebnim instrumentima za donošenje tog zaključka;
- (b) nije razumno očekivati da bi druge alternativne mjere privatnog sektora ili nadzorne mjere, uključujući mjere rane intervencije, spriječile njezinu propast u razumnom roku; uzimajući u obzir sve relevantne okolnosti;
- (c) mjera sanacije u javnom je interesu i nužna radi ostvarivanja ciljeva sanacije ako se likvidacijom središnje druge ugovorne strane redovnim postupkom u slučaju insolventnosti ti ciljevi ne bi postigli u jednakoj mjeri.

Nadležno tijelo za potrebe točke (a) podtočke ii. bez odgode dostavlja sve relevantne informacije koje zatraži sanacijsko tijelo radi provedbe svoje procjene.

2. Za potrebe stavka 1. točke (a) smatra se da središnja druga ugovorna strana propada ili joj prijeti propast ako nastupi jedna ili više sljedećih okolnosti:

- (a) središnja druga ugovorna strana krši ili bi u bliskoj budućnosti mogla kršiti zahtjeve za izdavanje odobrenja za rad na način koji bi opravdao oduzimanje odobrenja za rad na temelju članka 20. Uredbe (EU) br. 648/2012;
- (b) središnja druga ugovorna strana nije u mogućnosti ili vjerojatno neće biti u mogućnosti osigurati obavljanje ključnih funkcija;
- (c) središnja druga ugovorna strana nije u mogućnosti ili vjerojatno neće biti u mogućnosti provedbom svojih mjera oporavka ponovno uspostaviti svoju održivost;
- (d) središnja druga ugovorna strana nije u mogućnosti ili vjerojatno neće biti u mogućnosti podmiriti svoja dospjela dugovanja ili druge obveze pri njihovu dospjeću;
- (e) središnja druga ugovorna strana traži izvanrednu javnu financijsku potporu.

Za potrebe točke (e) izvanredna javna financijska potpora ne uključuje javnu financijsku potporu koja ispunjava sve sljedeće uvjete:

- i. potpora ima oblik državnog jamstva za instrumente likvidnosti koje osigurava središnja banka u skladu s uvjetima središnjih banaka ili državnog jamstva za novoizdane obveze;
- ii. državna jamstva iz točke (i) ograničena su na solventne središnje druge ugovorne strane, a ovise o konačnom odobrenju na temelju okvira Unije za državne potpore, privremene su mjere opreza, razmjerne otklanjanju posljedica ozbiljne smetnje i ne koriste se

radi nadoknade gubitaka koje je središnja druga ugovorna strana pretrpjela ili postoji mogućnost da će ih u budućnosti pretrpjeti;

- iii. državna jamstva iz točke (i) potrebna su za otklanjanje posljedica ozbiljne smetnje u gospodarstvu države članice i očuvanje financijske stabilnosti.
3. Sanacijsko tijelo može poduzeti sanacijske mjere i ako smatra da središnja druga ugovorna strana primjenjuje ili namjerava primjenjivati mjere oporavka koje bi mogle spriječile propast središnje druge ugovorne strane, ali bi mogle uzrokovati znatne negativne učinke na financijski sustav.
 4. ESMA izdaje smjernice za poticanje konvergencije nadzornih i sanacijskih praksi u vezi s tumačenjem različitih okolnosti u kojima se smatra da središnja druga ugovorna strana propada ili da joj prijeti propast do *[UP: unijeti datum koji slijedi 12 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe]*.

ESMA pri izdavanju tih smjernica uzima u obzir smjernice izdane u skladu s člankom 32. stavkom 6. Direktive 2014/59/EU.

Članak 23. Opća načela o sanaciji

Sanacijsko tijelo provodi sve odgovarajuće mjere radi primjene instrumenata sanacije iz članka 27. i izvršavanja sanacijskih ovlasti iz članka 48., u skladu sa sljedećim načelima:

- (a) sve ugovorne obveze i drugi aranžmani u planu oporavka središnje druge ugovorne strane izvršavaju se djelomično ili potpuno, u mjeri u kojoj nisu iscrpljeni prije pokretanja sanacije, osim ako sanacijsko tijelo utvrdi da je primjena sanacijskih instrumenata ili izvršavanje sanacijskih ovlasti primjerenije za pravodobno ostvarivanje ciljeva sanacije;
- (b) dioničari središnje druge ugovorne strane u sanaciji snose prve gubitke nakon izvršavanja svih obveza i aranžmana iz točke (a) u skladu s tom točkom;
- (c) vjerovnici središnje druge ugovorne strane u sanaciji snose gubitke nakon dioničara u skladu s redoslijedom prvenstva njihovih potraživanja u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti, osim ako je izričito navedeno drukčije u ovoj Uredbi;
- (d) prema vjerovnicima središnje druge ugovorne strane iste kategorije postupa se jednako;
- (e) nijedan od vjerovnika središnje druge ugovorne strane ne snosi gubitke koji su viši od gubitaka koje bi pretrpjeli u bilo kojoj od sljedećih okolnosti:
 - i. sanacijsko tijelo nije poduzelo nikakvu sanacijsku mjeru na temelju članka 21. nakon nastanka statusa neispunjavanja obveza jednog člana sustava poravnjanja ili više njih, nego vjerovnik podliježe mogućim nepodmirenim obvezama u skladu s pravilima poslovanja središnje druge ugovorne strane;

- ii. središnja druga ugovorna strana likvidirana je u redovnom postupku u slučaju insolventnosti, pri čemu se nijedan član sustava poravnjanja ne nalazi u statusu neispunjavanja obveza;
- (f) smjenjuje se odbor i više rukovodstvo središnje druge ugovorne strane u sanaciji, osim ako sanacijsko tijelo smatra da je potpuno ili djelomično zadržavanje odbora i višeg rukovodstva nužno za postizanje ciljeva sanacije;
- (g) sanacijska tijela predstavnike zaposlenika obavješćuju i s njima se savjetuju u skladu sa svojim nacionalnim zakonima ili praksom;
- (h) Ako je središnja druga ugovorna strana dio grupe, sanacijska tijela uzimaju u obzir učinak na ostale subjekte grupe i na grupu u cjelini.

POGLAVLJE II.

Vrednovanje

Članak 24.

Ciljevi vrednovanja

1. Sanacijska tijela osiguravaju da se sve sanacijske mjere provode na temelju poštenog, opreznog i realističnog vrednovanja imovine, prava i obveza središnje druge ugovorne strane.
2. Prije nego pokrene sanaciju središnje druge ugovorne strane, sanacijsko tijelo osigurava provedbu prvog vrednovanja kojim se utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za sanaciju u skladu s člankom 22. stavkom 1.
3. Nakon odluke da pokrene sanaciju središnje druge ugovorne strane, sanacijsko tijelo osigurava provedbu drugog vrednovanja radi sljedećeg:
 - (a) pružanja informacija radi donošenja odluke o odgovarajućoj mjeri sanacije koju je potrebno poduzeti;
 - (b) osiguravanja da su bilo koji gubici imovine te prava središnje druge ugovorne strane u potpunosti utvrđeni u trenutku kada se primjenjuju instrumenti sanacije;
 - (c) pružanja informacija radi donošenja odluke o mjeri u kojoj se provodi poništenje ili razvodnjavanje vlasničkih instrumenata te radi donošenja odluke o vrijednosti i broju vlasničkih instrumenata koji su izdani ili preneseni kao posljedica izvršavanja sanacijskih ovlasti;
 - (d) pružanja informacija radi donošenja odluke o mjeri u kojoj se otpisuju ili konvertiraju neosigurane obveze, uključujući dužničke instrumente;
 - (e) ako se primjenjuju instrumenti za raspodjelu gubitaka i pozicija, pružanja informacija radi donošenja odluke o mjeri u kojoj se na potraživanja pogođenih vjerovnika primjenjuju gubici, nepodmirenim obvezama ili pozicijama u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu;
 - (f) ako se primjenjuje instrument prijelazne središnje druge ugovorne strane, pružanja informacija radi donošenja odluke o imovini, pravima i obvezama ili

vlasničkim instrumentima koji se mogu prenijeti na prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu te radi donošenja odluke o vrijednosti svih naknada koje je potrebno platiti središnjoj drugoj ugovornoj strani u sanaciji ili, ovisno o slučaju, imateljima vlasničkih instrumenata;

- (g) ako se primjenjuje instrument prodaje poslovanja, pružanja informacija radi donošenja odluke o imovini, pravima i obvezama ili vlasničkim instrumentima koji se mogu prenijeti na trećeg kupca te pružanja informacija sanacijskom tijelu kako bi moglo odrediti što čini komercijalne uvjete za potrebe članka 40.;

Za potrebe točke (d), vrednovanjem se uzimaju u obzir svi gubitci za koje bi se osiguralo pokriće izvršavanjem svih nepodmirenih obveza članova sustava poravnanja ili ostalih trećih osoba prema središnjoj drugoj ugovornoj strani i razina konverzije koja se treba primijeniti na dužničke instrumente.

- 4. Na vrednovanja iz stavaka 2 i 3. može se podnijeti žalba u skladu s člankom 72. samo zajedno s odlukom o primjeni instrumenta sanacije ili izvršavanja sanacijske ovlasti.

*Članak 25.
Zahtjevi za vrednovanje*

- 1. Sanacijsko tijelo osigurava da vrednovanjâ iz članka 24. provodi:
 - (a) osoba koja je neovisna od bilo kojeg javnog tijela i središnje druge ugovorne strane;
 - (b) sanacijsko tijelo, ako vrednovanja ne može provesti osoba iz točke (a).
- 2. Vrednovanja iz članka 24. smatraju se konačnima ako ih je provela osoba iz stavka 1. točke (a) te ako su ispunjeni svi zahtjevi utvrđeni u ovom članku.
- 3. Ne dovodeći u pitanje okvir Unije za državne potpore, konačno vrednovanje temelji se na opreznim pretpostavkama i ne pretpostavlja moguće pružanje izvanrednih javnih financijskih potpora, hitnu likvidnosnu pomoć središnje banke ili bilo kakvu likvidnosnu pomoć središnje banke dodijeljenu u okviru nestandardne kolateralizacije, roka dospijeca ili kamatnih uvjeta središnjoj drugoj ugovornoj strani od onog trenutka kada se poduzmu mjere sanacije. Vrednovanjem se uzima u obzir i mogući povrat svih razumnih izdataka središnje druge ugovorne strane u sanaciji u skladu s člankom 27. stavkom 9.
- 4. Konačno vrednovanje dopunjuje se sljedećim informacijama kojima raspolaže središnja druga ugovorna strana:
 - (a) ažuriranom bilancom i izvješćem o financijskom položaju središnje druge ugovorne strane, uključujući preostala dostupna unaprijed financirana sredstva i nepodmirene financijske obveze;
 - (b) evidencijom poravnanih ugovora iz članka 29. Uredbe (EU) br. 648/2012;
 - (c) svim informacijama o tržišnim i knjigovodstvenim vrijednostima njezine imovine, obveza i pozicija, uključujući relevantna potraživanja i nepodmirene obveze koji se duguju ili trebaju platiti središnjoj drugoj ugovornoj strani.

5. U konačnom vrednovanju navodi se potpodjela vjerovnika u razrede u skladu s razinom prioriteta potraživanja prema mjerodavnom zakonodavstvu o insolventnosti. U njemu se navodi i procjena očekivanog postupanja prema svakom razredu dioničara i vjerovnika u slučaju primjene načela iz članka 23. točke (e).

Procjena iz prvog podstavka ne dovodi u pitanje vrednovanje iz članka 61.

6. Uzimajući u obzir sve regulatorne tehničke standarde izrađene u skladu s člankom 36. stavcima 14. i 15. Direktive 2014/59/EU, ESMA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se određuju:

- (a) okolnosti u kojima se osoba smatra neovisnom i od sanacijskog tijela i od središnje druge ugovorne strane za potrebe stavka 1. ovog članka;
- (b) metodologija za ocjenjivanje vrijednosti imovine i obveza središnje druge ugovorne strane;
- (c) odvajanje vrednovanjâ iz članaka 24. i 61.

ESMA dostavlja Komisiji navedeni nacrt regulatornih tehničkih standarda do *[PO: unijeti datum: u roku od 12 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe]*.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s postupkom utvrđenim člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 26.

Privremeno vrednovanje

1. Vrednovanja iz članka 24 koja ne ispunjavaju zahtjeve utvrđene člankom 25. stavkom 2. smatraju se privremenim vrednovanjima.

Privremena vrednovanja uključuju zaštitni sloj za dodatne gubitke i primjereno opravdanje tog zaštitnog sloja.

2. Ako sanacijska tijela poduzmu mjeru sanacije na temelju privremenog vrednovanja, ona osiguravaju provedbu konačnog vrednovanja u najkraćem mogućem roku.

Sanacijsko tijelo osigurava da se na temelju konačnog vrednovanja iz prvog podstavka:

- (a) omogućuje potpuno priznavanje svih gubitaka središnje druge ugovorne strane u njezinim poslovnim knjigama;
- (b) pružaju informacije za odluku o povratu otpisanih potraživanja vjerovnika ili povećanju vrijednosti plaćenih naknada, u skladu sa stavkom 3.

3. Ako je procjena neto vrijednosti imovine središnje druge ugovorne strane iz konačnog vrednovanja viša od procjene neto vrijednost imovine središnje druge ugovorne strane iz privremenog vrednovanja, sanacijsko tijelo može:

- (a) povećati vrijednost potraživanja pogođenih vjerovnika koja su otpisana ili restrukturirana;
 - (b) zahtijevati od prijelazne središnje druge ugovorne strane da izvrši daljnju uplatu naknada u pogledu imovine, prava i obveza središnje druge ugovorne strane u sanaciji ili, ovisno o slučaju, u pogledu vlasničkih instrumenata, vlasnicima tih instrumenata.
4. Uzimajući u obzir sve regulatorne tehničke standarde izrađene u skladu s člankom 36. stavkom 15. Direktive 2014/59/EU, ESMA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se određuje, za potrebe stavka 1. ovog članka, metodologija izračuna zaštitnog sloja za dodatne gubitke koje treba uvrstiti u privremena vrednovanja.

ESMA dostavlja Komisiji navedeni nacrt regulatornih tehničkih standarda do [*PO: unijeti datum: u roku od 12 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe*].

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s postupkom utvrđenim člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

POGLAVLJE III.

Instrumenti sanacije

ODJELJAK 1.

OPĆA NAČELA

Članak 27.

Opće odredbe o instrumentima sanacije

1. Sanacijska tijela provode mjere sanacije iz članka 21. primjenom bilo kojeg od sljedećih instrumenata sanacije pojedinačno ili u bilo kojoj kombinaciji:
 - (a) instrumenti za raspodjelu gubitaka i pozicija;
 - (b) instrument za otpis i konverziju;
 - (c) instrument prodaje poslovanja;
 - (d) instrument prijelazne središnje druge ugovorne strane;
 - (e) svi drugi instrumenti sanacije u skladu s člancima 21. i 23.
2. Sanacijsko tijelo u slučaju sistemske krize može osigurati i izvanredne javne financijske potpore putem vladinih instrumenata za stabilizaciju u skladu s člancima 45., 46. i 47., ovisno o prethodnom i konačnom odobrenju na temelju okvira Unije za državne potpore.
3. Sanacijsko tijelo prije primjene instrumenata iz stavka 1. izvršava sljedeće:
 - (a) sva postojeća i nepodmirena prava središnje druge ugovorne strane, uključujući sve ugovorne obveze članova sustava poravnanja da ispune zahtjeve za poziv

na gotovinsku uplatu, da osiguraju dodatna sredstva središnjoj drugoj ugovornoj strani ili da preuzmu pozicije članova sustava poravnanja koji ne ispunjavaju svoje obveze, putem aukcija ili na drugi način utvrđen pravilima poslovanja središnje druge ugovorne strane;

- (b) sve postojeće i nepodmirene ugovorne obveze ugovornih stranaka koje nisu članovi sustava poravnanja u pogledu bilo kakvog oblika financijske potpore.

Sanacijsko tijelo ugovorne obveze iz točaka (a) i (b) može izvršiti djelomično ako te ugovorne obveze nije moguće izvršiti u potpunosti u razumnom roku.

4. Odstupajući od stavka 3., sanacijsko tijelo može odustati od izvršavanja odgovarajućih postojećih i nepodmirenih ugovornih obveza djelomično ili u potpunosti kako bi se izbjegli znatni negativni učinci na financijski sustav ili njihovo veliko širenje ili ako je upotreba instrumenata iz stavka 1. primjerenija za pravodobno ostvarivanje ciljeva sanacije.
5. Sanacijsko tijelo zahtijeva od središnje druge ugovorne strane da izda vlasničke instrumente koje upisuju svi članovi sustava poravnanja koji ispunjavaju svoje obveze ako se na te članove sustava poravnanja koji ispunjavaju svoje obveze primjenjuju instrumenti za raspodjelu gubitaka i pozicija koji nisu u skladu s pravilima poslovanja središnje druge ugovorne strane, a članu sustava poravnanja koji ispunjava svoje obveze prouzročili su financijske gubitke. Broj vlasničkih instrumenata koji su izdani svakom pogođenom članu sustava poravnanja koji ispunjava svoje obveze razmjeran je njegovu gubitku te uzima u obzir sve nepodmirene ugovorne obveze člana sustava poravnanja prema središnjoj drugoj ugovornoj strani.

Broj vlasničkih instrumenata koje članovi sustava poravnanja koji ispunjavaju svoje obveze upisuju ili im se prenose temelji se na vrednovanju provedenom u skladu s člankom 24. stavkom 3.

6. Ako članovi sustava poravnanja zbog primjene instrumenta sanacije koji nije instrument za otpis i konverziju pretrpe gubitke, sanacijsko tijelo izvršava ovlast otpisa ili konverzije svih vlasničkih i dužničkih instrumenata ili drugih neosiguranih obveza neposredno prije ili zajedno s primjenom instrumenta sanacije.
7. Ako se primjenjuju samo instrumenti sanacije iz stavka 1. točaka (c) i (d), a prenosi se samo dio imovine, prava ili obveza središnje druge ugovorne strane u sanaciji u skladu s člancima 40. i 42., preostali dio te središnje druge ugovorne strane likvidira se u skladu s redovnim postupkom u slučaju insolventnosti.
8. Pravila nacionalnog zakonodavstva o insolventnosti koja se odnose na pobožnost i nemogućnost izvršenja pravnih akata koji su štetni za vjerovnike ne primjenjuju na prijenose imovine, prava ili obveza sa središnje druge ugovorne strane u sanaciji na koju se primjenjuju instrumenti sanacije ili državni instrumenti financijske stabilizacije.
9. Sanacijsko tijelo može izvršiti povrat svih razumnih izdataka nastalih u vezi s primjenom instrumenata sanacije ili sanacijskih ovlasti ili državnih instrumenata financijske stabilizacije, na jedan ili više sljedećih načina:

- (a) od središnje druge ugovorne strane u sanaciji, kao povlašteni vjerovnik;
 - (b) iz svih naknada koje je platio kupac ako se primjenjuje instrument prodaje poslovanja;
 - (c) iz svih prihoda koji su stečeni kao rezultat likvidacije prijelazne središnje druge ugovorne strane, kao povlašteni vjerovnik.
10. Ako primjenjuju instrumente sanacije, sanacijska tijela osiguravaju, na temelju vrednovanja koje ispunjava zahtjeve iz članka 25., potpunu raspodjelu gubitaka, nadopunu unaprijed financiranih sredstava središnje druge ugovorne strane ili prijelazne središnje druge ugovorne strane te dokapitalizaciju središnje druge ugovorne strane ili prijelazne središnje druge ugovorne strane.

ODJELJAK 2.

INSTRUMENTI ZA RASPODJELU GUBITAKA I POZICIJA

Članak 28.

Ciljevi i opseg primjene instrumenata za raspodjelu gubitaka i pozicija

1. Sanacijska tijela primjenjuju instrument za raspodjelu pozicija u skladu s člankom 29., a instrument za raspodjelu gubitaka u skladu s člancima 30. i 31.
2. Instrumenti iz stavka 1. primjenjuju se na sve ugovore o pružanju usluga poravnania i kolateralu koji se u vezi s tim uslugama predaje središnjoj drugoj ugovornoj strani.
3. Sanacijska tijela primjenjuju instrument za raspodjelu pozicija iz članka 29. kako bi ponovno uskladile knjigu trgovanja središnje druge ugovorne strane ili prijelazne središnje druge ugovorne strane.

Sanacijska tijela primjenjuju instrumente za raspodjelu gubitaka iz članaka 30. i 31. za bilo koju od sljedećih namjena:

- (a) pokrivanje gubitaka središnje druge ugovorne strane procijenjenih u skladu s člankom 27. stavkom 10.;
- (b) ponovna uspostava sposobnosti središnje druge ugovorne strane da ispunjava svoje obveze plaćanja u trenutku njihova dospijeca;
- (c) dokapitalizacija središnje druge ugovorne strane i nadopuna njezinih unaprijed financiranih financijskih sredstava u mjeri dostatnoj da ponovno može ispunjavati uvjete za dobivanje odobrenja za rad i za nastavak obavljanja svojih ključnih funkcija;
- (d) ostvarenje ishoda iz točaka (a), (b) i (c) u odnosu na prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu;
- (e) potpora prijenosu poslovanja središnje druge ugovorne strane primjenom instrumenta prodaje poslovanja solventnoj trećoj strani.

Članak 29.
Djelomičan ili potpuni raskid ugovora

1. Sanacijsko tijelo može raskinuti određene ili sve sljedeće ugovore:
 - (a) ugovore člana sustava poravnanja koji ne ispunjava svoje obveze;
 - (b) ugovore predmetne usluge poravnanja ili kategorije imovine;
 - (c) ugovore središnje druge ugovorne strane u sanaciji.
2. Sanacijsko tijelo može raskinuti ugovore iz stavka 1. točke (a) samo ako nije proveden prijenos imovine i pozicija koji proizlaze iz tih ugovora u smislu članka 48. stavaka 5. i 6. Uredbe (EU) br. 648/2012.
3. Sanacijsko tijelo obavješćuje sve odgovarajuće članove sustava poravnanja o datumu raskida bilo kojeg ugovora iz stavka 1.
4. Sanacijsko tijelo prije raskida bilo kojeg ugovora iz stavka 1. poduzima sljedeće korake:
 - (a) zahtijeva od središnje druge ugovorne strane u sanaciji da vrednuje svaki ugovor i ažurira salda računa svakog člana sustava poravnanja;
 - (b) utvrđuje neto obveze prema svakom članu sustava poravnanja odnosno neto obveze svakog člana sustava poravnanja, uzimajući u obzir sav dospjeli, ali neplaćeni varijacijski iznos nadoknade, uključujući varijacijski iznos nadoknade na temelju vrednovanja ugovorâ iz točke (a);
 - (c) obavješćuje svakog člana sustava poravnanja o utvrđenim neto iznosima i u skladu s tim ih naplaćuje.
5. Ako član sustava poravnanja koji ispunjava svoje obveze ne može platiti neto iznos utvrđen u skladu sa stavkom 4., sanacijsko tijelo može zahtijevati da središnja druga ugovorna strana promijeni status člana sustava poravnanja koji ispunjava svoje obveze u status neispunjavanja obveza i upotrijebi njegovu inicijalnu maržu i doprinose iz jamstvenog fonda u skladu s člankom 45. Uredbe (EU) br. 648/2012.
6. Ako je sanacijsko tijelo raskinulo jedan ili više ugovora vrste koja se navodi u stavku 1. točkama (a), (b) i (c), ono sprječava da središnja druga ugovorna strana poravna bilo koji novi ugovor iste vrste kao i raskinuti ugovor.

Sanacijsko tijelo može središnjoj drugoj ugovornoj strani dopustiti da nastavi poravnanje tih vrsta ugovora samo ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

 - (a) središnja druga ugovorna strana ispunjava zahtjeve Uredbe (EU) br. 648/2012;
 - (b) sanacijsko tijelo izdaje i objavljuje obavijest o tome na način predviđen člankom 70. stavkom 3.

Članak 30.

Smanjenje vrijednosti dobitaka koje je središnja druga ugovorna strana dužna platiti članovima sustava poravnanja koji ispunjavaju svoje obveze

1. Sanacijsko tijelo može smanjiti vrijednost obveza plaćanja koje je središnja druga ugovorna strana dužna isplatiti članovima sustava poravnanja koji ispunjavaju svoje obveze ako se te obveze temelje na dobitcima ostvarenima u skladu s postupcima središnje druge ugovorne strane za isplatu varijacijskog iznosa nadoknade ili ekonomski jednakovrijednog plaćanja.
2. Sanacijsko tijelo izračunava sva smanjenja obveza plaćanja iz stavka 1. primjenom pravednog mehanizma raspodjele utvrđenog vrednovanjem provedenim u skladu s člankom 24. stavkom 3. i o kojem se članovi sustava poravnanja obavješćuju čim započne primjena instrumenta sanacije. Ukupni neto dobitci koje treba smanjiti za svakog člana sustava poravnanja razmjerni su iznosima koje je središnja druga ugovorna strana dužna platiti.
3. Smanjenje vrijednosti dobitaka za koje postoji obveza plaćanja stupa na snagu i odmah postaje obvezujuće za središnju drugu ugovornu stranu i pogođene članove sustava poravnanja od trenutka kada sanacijsko tijelo poduzme mjere sanacije.
4. Član sustava poravnanja koji ispunjava svoje obveze ni u jednom naknadnom postupku protiv središnje druge ugovorne strane ili njezinih subjekata sljednika nema pravo na potraživanja proizišla iz smanjenja obveza plaćanja iz stavka 1.
5. Ako sanacijsko tijelo samo djelomično smanji vrijednost dobitaka za koje postoji obveza plaćanja, član sustava poravnanja koji ispunjava svoje obveze i dalje ima pravo na isplatu preostalog nepodmirenog iznosa obveze.

Članak 31.

Sanacijski zahtjev za gotovinsku uplatu

1. Sanacijsko tijelo može od člana sustava poravnanja koji ispunjava svoje obveze zahtijevati plaćanje doprinosa u gotovini središnjoj drugoj ugovornoj strani do iznosa jednakog njihovu doprinosu u jamstveni fond središnje druge ugovorne strane.
Ako središnja druga ugovorna strana upravlja s više jamstvenih fondova, iznos doprinosa u gotovini iz prvog podstavka odnosi se na doprinos člana sustava poravnanja jamstvenom fondu ili jamstvenim fondovima pogođenih usluga poravnanja ili kategorija imovine.
Sanacijsko tijelo može provesti sanacijski zahtjev za gotovinsku uplatu bez obzira na to jesu li iscrpljene sve ugovorne obveze kojima se članovima sustava poravnanja koji ispunjavaju svoje obveze nalažu doprinosi u gotovini.
Sanacijsko tijelo određuje iznos doprinosa u gotovini svakog člana sustava poravnanja koji ispunjava svoje obveze razmjerno doprinosu tog člana sustava poravnanja jamstvenom fondu.
2. Ako član sustava poravnanja koji ispunjava svoje obveze ne plati zatraženi iznos, sanacijsko tijelo može zahtijevati da središnja druga ugovorna strana promijeni status

tog člana sustava poravnanja u status neispunjavanja obveza i upotrijebi njegovu inicijalnu maržu i doprinose iz jamstvenog fonda u skladu s člankom 45. Uredbe (EU) br. 648/2012.

ODJELJAK 3.

OTPIS I KONVERZIJA VLASNIČKIH INSTRUMENATA I DUŽNIČKIH INSTRUMENATA ILI DRUGIH NEOSIGURANIH OBVEZA

Članak 32.

Zahtjev za otpis i konverziju vlasničkih instrumenata i dužničkih instrumenata ili drugih neosiguranih obveza

1. Sanacijsko tijelo primjenjuje instrument za otpis i konverziju u skladu s člankom 33. u odnosu na vlasničke instrumente i dužničke instrumente koje je izdala središnja druga ugovorna strana u sanaciji ili druge neosigurane obveze radi apsorpiranja gubitaka, dokapitalizacije te središnje druge ugovorne strane ili prijelazne središnje druge ugovorne strane odnosno kao potporu primjeni instrumenta prodaje poslovanja.

Sanacijsko tijelo primjenjuje instrument za otpis i konverziju u skladu s člankom 33. i u odnosu na vlasničke instrumente i dužničke instrumente koje je izdalo matično društvo središnje druge ugovorne strane u sanaciji ako se vlasnički instrumenti koje je izdalo matično društvo upotrebljavaju za ispunjavanje kapitalnih zahtjeva središnje druge ugovorne strane u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 648/2012 ili se ti vlasnički instrumenti ili dužnički instrumenti izdaju radi financiranja središnje druge ugovorne strane i u potpunosti apsorpiraju gubitke ili predstavljaju podređena potraživanja u redovnim postupcima u slučaju insolventnosti.

2. Sanacijsko tijelo na temelju vrednovanja provedenog u skladu s člankom 24. stavkom 3. utvrđuje sljedeće:
 - (a) iznos koji se mora otpisati od vrijednosti vlasničkih instrumenata i dužničkih instrumenata ili drugih neosiguranih obveza uzimajući u obzir sve gubitke koji će se apsorpirati izvršavanjem svih nepodmirenih obveza članova sustava poravnanja ili ostalih trećih osoba prema središnjoj drugoj ugovornoj strani;
 - (b) iznos po kojem se dužnički instrumenti ili druge neosigurane obveze moraju konvertirati u vlasničke instrumente kako bi se ponovno ispunili bonitetni zahtjevi središnje druge ugovorne strane ili prijelazne središnje druge ugovorne strane.

Članak 33.

Odredbe o otpisu ili konverziji vlasničkih instrumenata i dužničkih instrumenata ili drugih neosiguranih obveza

1. Sanacijsko tijelo primjenjuje instrument za otpis i konverziju u skladu s redoslijedom prvenstva potraživanja u redovnim postupcima u slučaju insolventnosti.

2. Sanacijsko tijelo prije smanjenja ili konverzije glavnice dužničkih instrumenata ili drugih neosiguranih obveza smanjuje zamišljeni iznos vlasničkih instrumenata razmjerno gubitcima i prema potrebi do njihove cjelokupne vrijednosti.

Ako središnja druga ugovorna strana nakon smanjenja vlasničkih instrumenata zadrži pozitivnu neto vrijednost u skladu s vrednovanjem provedenim na temelju članka 24. stavka 3., sanacijsko tijelo poništiti će ili razvodniti te vlasničke instrumente, ovisno o slučaju.

3. Sanacijsko tijelo smanjuje, konvertira ili smanjuje i konvertira glavnice dužničkih instrumenata ili drugih neosiguranih obveza u mjeri potrebnoj da se ostvare ciljevi sanacije, a prema potrebi i do cjelokupne vrijednosti tih instrumenata ili obveza.

4. Sanacijsko tijelo ne primjenjuje instrumente za otpis i konverziju za sljedeće obveze:

- (a) obveze prema zaposlenicima, u pogledu obračunatih a neisplaćenih plaća, mirovinskih davanja ili ostalih fiksnih primanja, osim varijabilne komponente primitaka koja nije uređena zakonom ili kolektivnim ugovorom;
- (b) obveze prema komercijalnim ili trgovačkim vjerovnicima, koje nastaju na temelju prodaje robe ili pružanja usluga središnjoj drugoj ugovornoj strani koje su ključne za svakodnevno funkcioniranje njezina poslovanja, uključujući IT usluge, komunalne usluge te usluge najma, popravaka i održavanja poslovnih prostora;
- (c) obveza prema poreznim tijelima i tijelima nadležnima za socijalno osiguranje, pod uvjetom da te se obveze prema mjerodavnom zakonodavstvu o insolventnosti smatraju povlaštenim obvezama;
- (d) obveze prema sustavima ili upraviteljima sustava uspostavljenima u skladu s Direktivom 98/26/EZ.

5. Ako se smanji zamišljeni iznos vlasničkog instrumenta ili glavnice dužničkog instrumenta ili drugih neosiguranih obveza, primjenjuju se sljedeći uvjeti:

- (a) smanjenje je trajno;
- (b) imatelj instrumenta nema pravo na potraživanja u vezi s tim smanjenjem, osim već obračunatih obveza, obveza u vezi s naknadom štete do kojih može doći zbog pravnog lijeka kojim se pobija zakonitost tog smanjenja i potraživanja temeljenih na vlasničkim instrumentima izdanima ili prenesenima na temelju stavka 6.;
- (c) ako je smanjenje samo djelomično, sporazum kojim je stvorena prvotna obveza i dalje se primjenjuje u odnosu na preostali iznos podložno svim nužnim promjenama uvjeta tog sporazuma zbog navedenog smanjenja.

Odredbe točke (a) ne sprječavaju sanacijska tijela da primjene mehanizam povećanja vrijednosti kako bi se imateljima dužničkih instrumenata ili drugih neosiguranih obveza, a zatim i imateljima vlasničkih instrumenata, nadoknadila sredstva u slučajevima kada razina otpisa temeljena na privremenom vrednovanju premašuje potrebne iznose u usporedbi s konačnim vrednovanjem iz članka 26. stavka 2.

6. Sanacijsko tijelo pri konverziji dužničkih instrumenata ili drugih neosiguranih obveza na temelju stavka 3. može zahtijevati da središnje druge ugovorne strane ili njihova matična društva izdaju ili prenesu vlasničke instrumente imateljima dužničkih instrumenata ili drugih neosiguranih obveza.
7. Sanacijsko tijelo konvertira samo one dužničke instrumente ili druge neosigurane obveze na temelju stavka 3. ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) sanacijsko tijelo dobilo je suglasnost nadležnog tijela matičnog društva u slučajevima kada je matično društvo obvezno izdati vlasničke instrumente;
 - (b) vlasnički instrumenti izdaju se prije nego središnja druga ugovorna strana izda vlasničke instrumente u svrhu osiguravanja regulatornog kapitala od strane države ili državnog subjekta;
 - (c) stopa konverzije predstavlja odgovarajuću naknadu pogođenim imateljima duga, sukladno načinu na koji se s njima postupa u redovnom postupku u slučaju insolventnosti.

Nakon bilo koje konverzije dužničkih instrumenata ili drugih neosiguranih obveza u vlasničke instrumente bez odgode se za potonje instrumente upisuje kapital ili se oni prenose.

8. Sanacijsko tijelo za potrebe stavka 7., u kontekstu razvoja i održavanja plana sanacije središnje druge ugovorne strane te u okviru ovlasti radi rješavanja ili uklanjanja prepreka za mogućnost sanacije središnje druge ugovorne strane, središnjoj drugoj ugovornoj strani omogućuje da u bilo kojem trenutku može izdati potreban broj vlasničkih instrumenata.

Članak 34.

Učinak otpisa i konverzije

Sanacijsko tijelo dovršava ili zahtijeva dovršavanje svih administrativnih i postupovnih zadaća potrebnih za primjenu instrumenta za otpis i konverziju, među ostalima sljedeće:

- (a) izmjena svih relevantnih registara;
- (b) skidanje ili brisanje vlasničkih instrumenata ili dužničkih instrumenata iz burzovne kotacije;
- (c) kotaciju ili uvrštavanje novih vlasničkih instrumenata u trgovanje;
- (d) ponovnu kotaciju ili uvrštavanje dužničkih instrumenata koji su otpisani bez zahtjeva za izdavanje prospekta u skladu s Direktivom 2003/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća³¹.

³¹ Direktiva 2003/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o prospektu koji je potrebno objaviti prilikom javne ponude vrijednosnih papira ili prilikom uvrštavanja u trgovanje te o izmjeni Direktive 2001/34/EZ (SL L 345, 31.12.2003., str. 64.).

Članak 35.

Otklanjanje postupovnih prepreka za otpis i konverziju

Ako se primjenjuje članak 32. stavak 1. drugi podstavak, nadležno tijelo od središnjih drugih ugovornih strana ili njihovih matičnih društava zahtijeva da uvijek imaju dostatan iznos vlasničkih instrumenata kojima se osigurava da te središnje druge ugovorne strane ili njihova matična društva mogu izdati dovoljno novih vlasničkih instrumenata te da postoji mogućnost učinkovitog izdavanja vlasničkih instrumenata ili njihove konverzije.

Sanacijsko tijelo primjenjuje instrument za otpis i konverziju bez obzira na bilo koje odredbe osnivačkih instrumenata ili statuta središnje druge ugovorne strane, uključujući prava prvokupa za dioničare ili zahtjeve za suglasnost dioničara za povećanje kapitala.

Članak 36.

Podnošenje plana reorganizacije poslovanja

1. Središnja druga ugovorna strana u roku od mjesec dana nakon primjene instrumenata iz članka 32. izrađuje i sanacijskom tijelu dostavlja plan reorganizacije poslovanja u skladu s člankom 37. Ako je primjenjiv okvir Unije za državne potpore, taj je plan sukladan s planom restrukturiranja koji središnja druga ugovorna strana mora predati Komisiji u skladu s tim okvirom.

Ako je to potrebno radi ostvarivanja ciljeva sanacije, sanacijsko tijelo može produljiti razdoblje iz prvog podstavka na najviše dva mjeseca.

2. Ako se o planu restrukturiranja treba obavijestiti u sklopu okvira Unije za državne potpore, podnošenje plana reorganizacije poslovanja ne dovodi u pitanje rok za podnošenje tog plana restrukturiranja utvrđen okvirom Unije za državne potpore.
3. Sanacijsko tijelo podnosi plan reorganizacije poslovanja i sve revizije tog plana u skladu s člankom 38. nadležnom tijelu i sanacijskom kolegiju.

Članak 37.

Sadržaj plana reorganizacije poslovanja

1. U planu reorganizacije poslovanja iz članka 36. navode se mjere za ponovnu uspostavu dugoročne održivosti središnje druge ugovorne strane ili dijela njezina poslovanja u razumnom roku. Te se mjere temelje na realističnim pretpostavkama u vezi s gospodarskim i financijskim uvjetima na tržištu pod kojima će središnja druga ugovorna strana poslovati.

U planu reorganizacije poslovanja uzima se u obzir trenutno stanje i mogući izgledi financijskih tržišta i odražavaju pretpostavke o najboljem i najgorem razvoju događaja, uključujući kombinaciju događaja, kako bi se utvrdile glavne slabosti središnje druge ugovorne strane. Pretpostavke se uspoređuju s odgovarajućim referentnim vrijednostima na razini cijelog sektora.

2. Plan reorganizacije poslovanja uključuje barem sljedeće elemente:

- (a) detaljnu analizu čimbenika i okolnosti koji su prouzročili propast ili vjerojatnu propast središnje druge ugovorne strane;
 - (b) opis mjera koje treba donijeti s ciljem ponovne uspostave dugoročne održivosti središnje druge ugovorne strane;
 - (c) vremenski raspored provedbe tih mjera.
3. Mjere za ponovnu uspostavu dugoročne održivosti središnje druge ugovorne strane mogu obuhvaćati:
- (a) reorganizaciju i restrukturiranje poslovanja središnje druge ugovorne strane;
 - (b) promjene operativnih sustava i infrastrukture središnje druge ugovorne strane;
 - (c) prodaju imovine ili poslovnih djelatnosti.

Članak 38.

Procjena i donošenje plana reorganizacije poslovanja

1. U roku od mjesec dana nakon što središnja druga ugovorna strana u skladu s člankom 36. stavkom 1. podnese plan reorganizacije poslovanja, sanacijsko tijelo i nadležno tijelo procjenjuju može li se mjerama predviđenima tim planom pouzdano ponovno uspostaviti dugoročna održivost središnje druge ugovorne strane.
- Ako sanacijsko tijelo i nadležno tijelo smatraju da će se planom ponovno uspostaviti dugoročna održivost središnje druge ugovorne strane, sanacijsko tijelo ga odobrava.
2. Ako sanacijsko tijelo i nadležno tijelo nisu uvjereni da će se mjerama predviđenima tim planom ponovno uspostaviti dugoročna održivost središnje druge ugovorne strane, sanacijsko tijelo obavješćuje središnju drugu ugovornu stranu o razlozima za zabrinutost te od nje zahtijeva da u roku od dva tjedna od obavijesti dostavi svoj izmijenjeni plan kojim se te zabrinutosti rješavaju.
3. Sanacijsko tijelo i nadležno tijelo ocjenjuju ponovno dostavljeni plan te u roku od tjedan dana od primitka tog plana obavješćuju središnju drugu ugovornu stranu jesu li razlozi za zabrinutost primjereno riješeni odnosno jesu li potrebne dodatne izmjene.

Članak 39.

Provedba i praćenje plana reorganizacije poslovanja

1. Središnja druga ugovorna strana provodi plan reorganizacije poslovanja i u skladu sa zahtjevom sanacijskom tijelu i nadležnom tijelu dostavlja izvješće te ih najmanje svakih šest mjeseci izvješćuje o napretku u provedbi plana.
2. Sanacijsko tijelo, u dogovoru s nadležnim tijelom, može od središnje druge ugovorne strane zahtijevati izmjenu plana ako je to nužno za ostvarenje cilja iz članka 37. stavka 1.

Središnja druga ugovorna strana sanacijskom tijelu dostavlja izmjenu iz prvog podstavka radi procjene u skladu s člankom 38. stavkom 3.

ODJELJAK 4. **INSTRUMENT PRODAJE POSLOVANJA**

Članak 40. *Instrument prodaje poslovanja*

1. Sanacijsko tijelo kupcu koji nije prijelazna središnja druga ugovorna strana može prenijeti:

(a) vlasničke instrumente koje je izdala središnja druga ugovorna strana u sanaciji;

(b) svu imovinu, prava ili obveze središnje druge ugovorne strane u sanaciji.

Za prijenos iz prvog podstavka nije potrebna suglasnost dioničara središnje druge ugovorne strane ili bilo koje treće strane osim kupca, kao ni usklađenost s bilo kojim postupovnim zahtjevima iz propisa o trgovačkim društvima ili vrijednosnim papirima, osim onih iz članka 41.

2. Prijenos u skladu sa stavkom 1. odvija se pod tržišnim uvjetima, uzimajući u obzir okolnosti te u skladu s okvirom Unije za državne potpore.

Za potrebe prvog podstavka sanacijsko tijelo poduzima sve razumne korake kako bi osigurala tržišne uvjete prijenosa koji su u skladu s vrednovanjem izvršenim u okviru članka 24. stavka 3.

3. Ako nije drugačije predviđeno ovom Uredbom, bilo kakva naknada koju je platio kupac ide u korist:

(a) vlasnika vlasničkih instrumenata ako je prodaja poslovanja izvršena prijenosom vlasničkih instrumenata koje je izdala središnja druga ugovorna strana s imatelja takvih instrumenata na kupca;

(b) središnje druge ugovorne strane ako je prodaja poslovanja izvršena prijenosom nekih dijelova ili cjelokupne imovine ili obveza središnje druge ugovorne strane na kupca.

(c) članova sustava poravnjanja koji ispunjavaju svoje obveze koji su prije sanacije pretrpjeli gubitke.

Raspodjela svih naknada koje je platio kupac provodi se u skladu s redosljedom pokrića nepodmirenih obveza središnje druge ugovorne strane kako je predviđeno člancima 43. i 45. Uredbe (EU) br. 648/2012 te u skladu s redosljedom prvenstva potraživanja u redovnim postupcima u slučaju insolventnosti.

4. Sanacijsko tijelo može više puta izvršavati ovlast za prijenos iz stavka 1. kako bi osiguralo dodatne prijenose vlasničkih instrumenata koje je izdala određena središnja druga ugovorna strana ili, prema potrebi, njezine imovine, prava ili obveza.

5. Sanacijsko tijelo može, uz suglasnost kupca, prenijeti imovinu, prava ili obveze koji su prenesene kupcu natrag na središnju drugu ugovornu stranu odnosno vlasničke instrumente izvornim vlasnicima.

Ako sanacijsko tijelo upotrijebi ovlast za prijenos iz prvog podstavka, središnja druga ugovorna strana ili izvorni vlasnici preuzimaju svu takvu imovinu, prava, obveze ili vlasničke instrumente.

6. Svi prijenosi u skladu sa stavkom 1. provode se bez obzira na to je li kupac ovlašten pružati usluge i provoditi aktivnosti koje su proizišle iz tog stjecanja.

Ako kupac nije ovlašten pružati usluge i provoditi aktivnosti koje su proizišle iz tog stjecanja, sanacijsko tijelo, nakon savjetovanja s nadležnim tijelom, provodi primjerenu dubinsku analizu kupca i osigurava da kupac što je prije moguće zatraži odobrenje za rad, a najkasnije u roku od mjesec dana od primjene instrumenta prodaje poslovanja. Nadležno tijelo osigurava da se svi zahtjevi za odobrenje razmatraju pravovremeno.

7. Ako prijenos vlasničkih instrumenata iz stavka 1. dovede do stjecanja ili povećanja kvalificiranog udjela iz članka 31. stavka 2. Uredbe (EU) br. 648/2012, nadležno tijelo provodi procjenu iz tog članka u roku kojim se ne odlaže primjena instrumenta prodaje poslovanja niti sprječava da se mjerama sanacije ostvare odgovarajući ciljevi sanacije.

8. Ako nadležno tijelo nije dovršilo procjenu iz stavka 7. do datuma na koji prijenos vlasničkih instrumenata proizvodi učinke, primjenjuje se sljedeće:

- (a) prijenos vlasničkih instrumenata ima neodgodivi pravni učinak od datuma njihova prijenosa;
- (b) tijekom razdoblja procjene i tijekom razdoblja prodaje iz točke (f), glasačka prava kupca na temelju takvih vlasničkih instrumenata suspendiraju se i dodjeljuju se isključivo sanacijskom tijelu, koje ih nema obvezu koristiti i koje ne snosi nikakvu odgovornost za njihovo korištenje ili nekorisćenje;
- (c) tijekom razdoblja procjene i tijekom razdoblja prodaje iz točke (f), na taj se prijenos ne primjenjuju nikakve sankcije ili mjere u slučaju kršenja uvjeta za preuzimanje ili prodaju kvalificiranih udjela predviđene člankom 12. Uredbe (EU) br. 648/2012/EU;
- (d) nadležno tijelo odmah po dovršetku svoje procjene o njezinim rezultatima pismenim putem obavješćuje sanacijsko tijelo i kupca u skladu s člankom 32. Uredbe (EU) br. 648/2012;
- (e) ako se nadležno tijelo ne protivi prijenosu, smatra se da glasačka prava na temelju takvih vlasničkih instrumenata u potpunosti pripadaju kupcu od obavješćivanja iz točke (d);
- (f) ako se nadležno tijelo protivi prijenosu vlasničkih instrumenata, i dalje se primjenjuje točka (b), a sanacijsko tijelo, uzevši u obzir tržišne uvjete; može odrediti razdoblje prodaje u kojem kupac treba prodati te vlasničke instrumente.

9. Za potrebe izvršavanja svojeg prava na pružanje usluga u skladu s Uredbom (EU) br. 648/2012, kupac se smatra nastavkom središnje druge ugovorne strane u sanaciji i može nastaviti koristiti sva takva prava koja je koristila središnja druga ugovorna strana u sanaciji u odnosu na prenesenu imovinu, prava ili obveze.
10. Kupcu iz stavka 1. ne smije se onemogućiti da se koristi pravima središnje druge ugovorne strane u pogledu članstva i pristupa platnom sustavu i sustavu namire ili drugoj infrastrukturi financijskog tržišta, pod uvjetom da ispunjava kriterije za članstvo ili sudjelovanje u takvim sustavima ili infrastrukturi.

Ako ne ispunjava kriterije iz prvog podstavka, kupac može nastaviti koristiti prava članstva središnje druge ugovorne strane i pristupati tim sustavima i infrastrukturama u razdoblju koje odredi sanacijsko tijelo. To razdoblje iznosi najviše 12 mjeseci.
11. Kupcu se neće uskratiti pristup sustavima za plaćanje i namire ili bilo kojoj drugoj infrastrukturi financijskog tržišta na temelju toga što kupac ne posjeduje rejting agencije za procjenu kreditnog rejtinga ili ako je taj rejting ispod razine rejtinga koja je potrebna za pristup tim sustavima ili infrastrukturama.
12. Ako nije drugačije predviđeno ovom Uredbom, dioničari, vjerovnici, članovi sustava poravnanja i klijenti središnje druge ugovorne strane u sanaciji i ostale treće strane čija imovina, prava ili obveze nisu preneseni nemaju nikakva prava u odnosu na prenesenu imovinu, prava ili obveze.

Članak 41.

Instrument prodaje poslovanja: postupovni zahtjevi

1. Ako primjenjuje instrument prodaje poslovanja u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu, sanacijsko tijelo oglašava ili ugovara oglašavanje dostupnosti imovine, prava ili vlasničkih instrumenata za koje se planira prijenos. Paketi prava, imovine i obveza mogu se odvojeno stavljati na tržište.
2. Ne dovodeći u pitanje okvir Unije za državne potpore, stavljanje na tržište iz stavka 1. prema potrebi se provodi u skladu sa sljedećim kriterijima:
 - (a) maksimalno transparentno i bez bitno pogrešnog prikazivanja imovine, prava, obveza ili drugih vlasničkih instrumenata središnje druge ugovorne strane, uzimajući u obzir okolnosti i posebno potrebu za očuvanjem financijske stabilnosti;
 - (b) bez davanja neopravdane prednosti ili diskriminacije potencijalnih kupca;
 - (c) slobodno od sukoba interesa;
 - (d) uzimajući u obzir potrebu za hitnom provedbom mjere sanacije;
 - (e) nastojeći povećati što je više moguće prodajnu cijenu obuhvaćenih vlasničkih instrumenata, imovine, prava ili obveza.

Kriteriji iz prvog podstavka ne sprječavaju sanacijsko tijelo da nudi prodaju točno određenim potencijalnim kupcima.

3. Odstupajući od stavka 1., sanacijsko tijelo može prodavati imovinu, prava, obveze ili vlasničke instrumente bez poštovanja kriterija iz stavka 2. ako bi se poštovanjem tih kriterija vjerojatno naštetilo jednom ili više ciljeva sanacije.

ODJELJAK 5.

INSTRUMENT PRIJELAZNE SREDIŠNJE DRUGE UGOVORNE STRANE

Članak 42.

Instrument prijelazne središnje druge ugovorne strane

1. Sanacijsko tijelo može prijelaznoj središnjoj drugoj ugovornoj strani prenijeti sljedeće:
 - (a) vlasničke instrumente koje je izdala središnja druga ugovorna strana u sanaciji;
 - (b) svu imovinu, prava ili obveze središnje druge ugovorne strane u sanaciji.Prijenos iz prvog podstavka moguć je i bez suglasnosti dioničara središnje druge ugovorne strane u sanaciji ili bilo koje treće strane osim prijelazne središnje druge ugovorne strane i bez usklađenosti s bilo kojim postupovnim zahtjevima iz propisa o trgovačkim društvima ili vrijednosnim papirima, osim onih iz članka 43.
2. Prijelazna središnja druga ugovorna strana pravna je osoba koja ispunjava sve sljedeće zahtjeve:
 - (a) pod kontrolom je sanacijskog tijela i u potpunom je ili djelomičnom vlasništvu jednog ili više javnih tijela, što može uključivati sanacijsko tijelo;
 - (b) osnovana je u svrhu primitka i držanja dijela ili svih vlasničkih instrumenata koje je izdala središnja druga ugovorna strana u sanaciji ili dijelova ili sve imovine, prava i obveza središnje druge ugovorne strane u cilju održavanja ključnih funkcija središnje druge ugovorne strane i kasnije prodaje središnje druge ugovorne strane.
3. Pri primjeni instrumenta prijelazne središnje druge ugovorne strane sanacijsko tijelo osigurava da ukupna vrijednost obveza prenesenih na prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu ne prelazi ukupnu vrijednost prava i imovine prenesenih sa središnje druge ugovorne strane u sanaciji.
4. Osim ako je drukčije predviđeno u ovoj Uredbi, bilo kakva naknada koju je platila prijelazna središnja druga ugovorna strana ide u korist:
 - (a) vlasnika vlasničkih instrumenata, ako je prijenos na prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu izvršen prijenosom vlasničkih instrumenata koje je izdala središnja druga ugovorna strana u sanaciji s imatelja tih instrumenata na prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu;
 - (b) središnje druge ugovorne strane u sanaciji ako je prijenos na prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu izvršen prijenosom dijela ili cjelokupne imovine ili obveza te središnje druge ugovorne strane na prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu.

5. Sanacijsko tijelo može izvršiti ovlast za prijenos iz stavka 1. više puta kako bi osiguralo dodatne prijenose vlasničkih instrumenata koje je izdala središnja druga ugovorna strana ili njezine imovine, prava ili obveza.
6. Sanacijsko tijelo može prava, obveze ili imovinu koji su preneseni na prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu prenijeti natrag na središnju drugu ugovornu stranu u sanaciji, ili vlasničke instrumente natrag na izvorne vlasnike, ako je taj prijenos izričito naveden u instrumentu kojim je izvršen prijenos iz stavka 1.

Ako sanacijsko tijelo koristi ovlast za prijenos iz prvog podstavka, središnja druga ugovorna strana u sanaciji ili izvorni vlasnici obvezni su preuzeti svu takvu imovinu, prava ili obveze, ili vlasničke instrumente, pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti iz prvog podstavka ovog stavka ili iz stavka 7.
7. Ako posebni vlasnički instrumenti, imovina, prava ili obveze ne pripadaju u kategorije vlasničkih instrumenata, imovine, prava ili obveza navedenih u instrumentu kojim je izvršen prijenos, odnosno ne ispunjavaju uvjete za njihov prijenos, sanacijsko ih tijelo može prenijeti s prijelazne središnje druge ugovorne strane natrag na središnju drugu ugovornu stranu u sanaciji ili na izvorne vlasnike.
8. Prijenos iz stavaka 6. i 7. može se izvršiti bilo kada i mora biti u skladu sa svim drugim uvjetima koji su navedeni u instrumentu kojim je izvršen prijenos za odgovarajuću svrhu.
9. Sanacijsko tijelo može prenijeti vlasničke instrumente ili imovinu, prava ili obveze iz prijelazne središnje druge ugovorne strane na treću stranu.
10. Za potrebe ostvarivanja svojeg prava na pružanje usluga u skladu s Uredbom (EU) br. 648/2012, prijelazna središnja druga ugovorna strana smatra se nastavkom poslovanja središnje druge ugovorne strane u sanaciji i može nastaviti ostvarivati sva takva prava koja je ostvarivala središnja druga ugovorna strana u sanaciji u odnosu na prenesenu imovinu, prava ili obveze.

U svim ostalim slučajevima sanacijska tijela mogu zatražiti da se prijelazna središnja druga ugovorna strana smatra nastavkom poslovanja središnje druge ugovorne strane u sanaciji i da može nastaviti ostvarivati sva prava koja je ostvarivala središnja druga ugovorna strana u sanaciji u odnosu na prenesenu imovinu, prava ili obveze.
11. Prijelazna središnja druga ugovorna strana ne smije biti spriječena u ostvarivanju prava članstva i pristupa sustavima za plaćanje i namiru ili bilo kojoj drugoj infrastrukturi financijskog tržišta središnje druge ugovorne strane u sanaciji pod uvjetom da ispunjava kriterije za članstvo i sudjelovanje u tim sustavima i infrastrukturama.

Ako prijelazna središnja druga ugovorna strana ne ispunjava kriterije iz prvog podstavka, prijelazna središnja druga ugovorna strana može nastaviti ostvarivati prava članstva središnje druge ugovorne strane i pristupati tim sustavima i infrastrukturama u razdoblju koje odredi sanacijsko tijelo. To razdoblje iznosi najviše 12 mjeseci.
12. Prijelaznoj središnjoj drugoj ugovornoj strani ne smije se uskratiti pristup sustavima za plaćanje i namiru ili bilo kojoj drugoj infrastrukturi financijskog tržišta na temelju

toga što prijelazna središnja druga ugovorna strana ne posjeduje rejting agencije za kreditni rejting ili što je taj rejting ispod razina rejtinga koje su potrebne za pristup tim sustavima ili infrastrukturama.

13. Dioničari ili vjerovnici središnje druge ugovorne strane u sanaciji i druge treće strane čija se imovina, prava ili obveze ne prenose na prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu nemaju nikakva potraživanja na ili u vezi s imovinom, pravima ili obvezama koji su preneseni na prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu, ili prema njezinu odboru ili višem rukovodstvu.
14. Prijelazna središnja druga ugovorna strana nema nikakvu dužnost ili odgovornost prema dioničarima ili vjerovnicima središnje druge ugovorne strane u sanaciji, a odbor ili više rukovodstvo prijelazne središnje druge ugovorne strane nema nikakvu odgovornost prema tim dioničarima ili vjerovnicima zbog svojeg djelovanja ili propusta tijekom obavljanja svojih dužnosti, osim ako je djelovanje ili propust posljedica grube nepažnje ili teške povrede radne dužnosti u skladu s mjerodavnim nacionalnim pravom.

Članak 43.

Prijelazna središnja druga ugovorna strana: postupovni zahtjevi

1. Prijelazna središnja druga ugovorna strana ispunjava sve sljedeće zahtjeve:
 - (a) prijelazna središnja druga ugovorna strana traži odobrenje sanacijskog tijela za sve navedeno:
 - i. pravila o osnivanju prijelazne središnje druge ugovorne strane;
 - ii. članove odbora prijelazne središnje druge ugovorne strane, ako te članove nije izravno imenovalo sanacijsko tijelo;
 - iii. odgovornosti i naknade članova odbora prijelazne središnje druge ugovorne strane, ako te naknade i odgovornosti nije odredilo sanacijsko tijelo;
 - iv. strategiju i profil rizičnosti prijelazne središnje druge ugovorne strane;
 - (b) prijelazna središnja druga ugovorna strana ovlaštena je za pružanje usluga ili provedbu aktivnosti koje proizlaze iz prijenosa iz članka 42. stavka 1. u skladu s Uredbom (EU) br. 648/2012.

Ako prijelazna središnja druga ugovorna strana nema odobrenje potrebno u skladu sa stavkom 1. točkom (b), sanacijsko tijelo traži odobrenje nadležnog tijela za provođenje prijenosa iz članka 42. stavka 1. Ako nadležno tijelo odobri taj prijenos, tada navodi razdoblje u kojem je prijelazna središnja druga ugovorna strana izuzeta od ispunjavanja zahtjeva iz Uredbe (EU) br. 648/2012. To razdoblje iznosi najviše 12 mjeseci.

2. Podložno mogućim ograničenjima nametnutima na temelju propisa Unije ili nacionalnih propisa o tržišnom natjecanju, uprava prijelazne središnje druge ugovorne strane upravlja prijelaznom središnjom drugom ugovornom stranom u cilju očuvanja pristupa dionika ključnim funkcijama prijelazne središnje druge ugovorne

strane i prodaje prijelazne središnje druge ugovorne strane ili bilo koje njezine imovine, prava ili obveza, jednom ili više kupaca iz privatnog sektora. Ta se prodaja odvija kad su tržišni uvjeti odgovarajući i u roku navedenom u stavku 5. i, prema potrebi, stavku 6. ovog članka.

3. Sanacijsko tijelo obustavlja poslovanje prijelazne središnje druge ugovorne strane u bilo kojem od sljedećih slučajeva:
 - (a) ispunjeni su ciljevi sanacije;
 - (b) prijelazna središnja druga ugovorna strana spaja se s drugim subjektom;
 - (c) prijelazna središnja druga ugovorna strana više ne ispunjava zahtjeve iz članka 42. stavka 2.;
 - (d) prijelazna središnja druga ugovorna strana ili gotovo sva njezina imovina, prava ili obveze prodani su u skladu sa stavkom 4.;
 - (e) razdoblje navedeno u stavku 5. je isteklo;
 - (f) ugovori čije se poravnanje obavlja posredstvom prijelazne središnje druge ugovorne strane namireni su, istekli su ili su zatvoreni i stoga su prava i obveze središnje druge ugovorne strane u odnosu na te ugovore u potpunosti izvršene.
4. Prije prodaje prijelazne središnje druge ugovorne strane ili njezine imovine, prava ili obveza, sanacijsko tijelo oglašava dostupnost elemenata koji se namjeravaju prodati i osigurava da se oni stave na tržište na otvoren i transparentan način te da nisu bitno pogrešno prikazani.

Sanacijsko tijelo provodi prodaju iz prvog podstavka pod komercijalnim uvjetima i ne daje neopravdanu prednost potencijalnim kupcima niti ih diskriminira.
5. Sanacijsko tijelo obustavlja poslovanje prijelazne središnje druge ugovorne strane dvije godine nakon datuma posljednjeg prijenosa sa središnje druge ugovorne strane u sanaciji.

Ako sanacijsko tijelo obustavlja poslovanje prijelazne središnje druge ugovorne strane, ono od nadležnog tijela zahtijeva oduzimanje odobrenja prijelaznoj središnjoj drugoj ugovornoj strani.
6. Sanacijsko tijelo može produljiti razdoblje iz stavka 5. na jedno ili više dodatnih jednogodišnjih razdoblja ako je produljenje nužno za obustavu poslovanja prijelazne središnje druge ugovorne strane iz stavka 3. točaka (a) do (d).

Odluka da se razdoblje iz stavka 5. produlji mora biti obrazložena i sadržavati detaljnu procjenu stanja prijelazne središnje druge ugovorne strane u odnosu na relevantne tržišne uvjete i prognozu tržišta.
7. Ako se poslovanje prijelazne središnje druge ugovorne strane prekine u okolnostima iz stavka 3. točke (d) ili (e), prijelazna središnja druga ugovorna strana likvidira se u redovnom postupku u slučaju insolventnosti.

Osim ako je drukčije predviđeno u ovoj Uredbi, svi prihodi nastali prekidom poslovanja prijelazne središnje druge ugovorne strane idu u korist njezinim dioničarima.

Ako se prijelazna središnja druga ugovorna strana upotrebljava za potrebe prijenosa imovine i obveza više od jedne središnje druge ugovorne strane u sanaciji, prihodi iz drugog podstavka raspodjeljuju se uzimajući u obzir imovinu i obveze koji su preneseni sa svake pojedine središnje druge ugovorne strane u sanaciji.

ODJELJAK 6.

DODATNI ARANŽMANI FINANCIRANJA

Članak 44.

Alternativna sredstva financiranja

Sanacijsko tijelo može sklopiti ugovore o zajmu ili dobiti druge oblike financijske potpore, uključujući u okviru unaprijed financiranih sredstava koja su dostupna u bilo kojem neiskorištenom jamstvenom fondu u središnjoj drugoj ugovornoj strani u sanaciji, kada je to potrebno kako bi se osigurala djelotvorna upotreba instrumenata sanacije.

ODJELJAK 7.

DRŽAVNI INSTRUMENTI STABILIZACIJE

Članak 45.

Državni instrumenti financijske stabilizacije

1. Sanacijsko tijelo može upotrebljavati državne instrumente stabilizacije u skladu s člancima 46. i 47. za potrebe sanacije središnje druge ugovorne strane ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) financijska potpora potrebna je za postizanje ciljeva sanacije;
 - (b) financijska potpora upotrebljava se kao zadnja mogućnost nakon što se u najvećoj mogućoj izvedivoj mjeri procijene i iskoriste ostali instrumenti sanacije istodobno održavajući financijsku stabilnost, kako je odredilo nadležno ministarstvo ili vlada nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelom;
 - (c) financijska potpora u skladu je s okvirom Unije za državne potpore;
 - (d) nadležno tijelo od sanacijskog tijela zahtijeva pružanje te financijske potpore.
2. Za primjenu državnih instrumenata financijske stabilizacije nadležna ministarstva ili vlade imaju relevantne sanacijske ovlasti iz članka 48. do 59. i osiguravaju primjenu članka 52., 54. i 70.
3. Smatra se da se državni instrumenti financijske stabilizacije primjenjuju kao zadnja mogućnost za potrebe stavka 1. točke (b), ako je ispunjen najmanje jedan od sljedećih uvjeta:
 - (a) ako nadležno ministarstvo ili vlada i sanacijsko tijelo nakon savjetovanja sa središnjom bankom i nadležnim tijelom utvrde da primjena instrumenata

sanacije ne bi bila dovoljna za izbjegavanje znatnih negativnih učinaka na financijski sustav;

- (b) ako nadležno ministarstvo ili vlada i sanacijsko tijelo utvrde da primjena instrumenata sanacije ne bi bila dovoljna za zaštitu javnog interesa u slučajevima u kojima je središnja druga ugovorna strana od središnje banke već dobila hitnu likvidnosnu pomoć;
- (c) u pogledu instrumenta privremenog javnog vlasništva, ako nadležno ministarstvo ili vlada nakon savjetovanja s nadležnim tijelom i sanacijskim tijelom utvrde da primjena instrumenata sanacije ne bi bila dovoljna za zaštitu javnog interesa u slučajevima u kojima je središnja druga ugovorna strana u okviru instrumenta potpora za vlasnički kapital već dobila javnu potporu za vlasnički kapital.

Članak 46.

Instrument javnih potpora za vlasnički kapital

1. Javna financijska potpora može se dodijeliti za dokapitalizaciju središnje druge ugovorne strane u zamjenu za vlasničke instrumente.
2. Središnjim drugim ugovornim stranama na koje se odnosi instrument javnih potpora za vlasnički kapital upravlja se na trgovinskoj i profesionalnoj osnovi.
3. Vlasnički instrumenti iz stavka 1. prodaju se privatnom kupcu čim to trgovinske i financijske okolnosti dopuste.

Članak 47.

Instrument privremenog javnog vlasništva

1. Središnja druga ugovorna strana može biti prenesena u privremeno javno vlasništvo s pomoću jednog ili više naloga za prijenos vlasničkih instrumenata koji je izvršila država članica, a primatelj prijena je jedan od sljedećeg:
 - (a) osoba koju je imenovala država članica;
 - (b) društvo u potpunom vlasništvu države članice.
2. Središnjim drugim ugovornim stranama na koje se primjenjuje instrument privremenog javnog vlasništva upravlja se na trgovinskoj i profesionalnoj osnovi te se prodaju privatnom kupcu čim to trgovinske i financijske okolnosti dopuste.

POGLAVLJE IV. Sanacijske ovlasti

Članak 48.

Opće ovlasti

1. Sanacijsko tijelo ima sve potrebne ovlasti za djelotvornu primjenu instrumenata sanacije, uključujući sve sljedeće ovlasti:
 - (a) ovlast da od bilo koje osobe zahtijeva da sanacijskom tijelu dostavi sve informacije potrebne za odlučivanje o mjeri sanacije i njezinoj pripremi,

uključujući ažurirane i dodatne informacije o tome, navedene u planu sanacije ili zatražene u okviru izravnih nadzora;

- (b) ovlast za preuzimanje kontrole nad središnjom drugom ugovornom stranom u sanaciji i izvršavanje svih prava i ovlasti koje imaju imatelji vlasničkih instrumenata i odbor središnje druge ugovorne strane;
- (c) ovlast za prijenos vlasničkih instrumenata koje je izdala središnja druga ugovorna strana u sanaciji;
- (d) ovlast za prijenos prava, imovine ili obveza središnje druge ugovorne strane u sanaciji na drugi subjekt, uz suglasnost tog subjekta;
- (e) ovlast za smanjivanje, uključujući smanjivanje na nulu, glavnice ili preostalog nepodmirenog dospjelog iznosa u vezi s dužničkim instrumentima ili drugim neosiguranim obvezama središnje druge ugovorne strane u sanaciji;
- (f) ovlast za konverziju dužničkih instrumenata ili drugih neosiguranih obveza središnje druge ugovorne strane u sanaciji u vlasničke instrumente te središnje druge ugovorne strane ili prijelazne središnje druge ugovorne strane na koju se prenose imovina, prava ili obveze središnje druge ugovorne strane u sanaciji;
- (g) ovlast za poništenje dužničkih instrumenata koje je izdala središnja druga ugovorna strana u sanaciji;
- (h) ovlast za smanjivanje, uključujući smanjivanje na nulu, nominalnog iznosa vlasničkih instrumenata središnje druge ugovorne strane u sanaciji i za poništenje tih vlasničkih instrumenata;
- (i) ovlast da od središnje druge ugovorne strane u sanaciji ili njezina matičnog društva zahtijeva izdavanje novih vlasničkih instrumenata, uključujući povlaštene dionice i uvjetovane konvertibilne instrumente;
- (j) u pogledu dužničkih instrumenata i drugih obveza središnje druge ugovorne strane, ovlast da mijenja ili prepravlja njihovo dospijeće, mijenja iznos kamata koje se plaćaju ili datum na koji kamata postaje naplativa, uključujući privremenu suspenziju plaćanja;
- (k) ovlast za zatvaranje i raskid financijskih ugovora;
- (l) ovlast da razriješi ili zamijeni odbor i više rukovodstvo središnje druge ugovorne strane u sanaciji;
- (m) ovlast da od nadležnog tijela zahtijeva pravodobnu procjenu kupca kvalificiranog udjela odstupajući od rokova utvrđenih u članku 31. Uredbe (EU) br. 648/2012;
- (n) ovlast za smanjivanje, uključujući smanjivanje na nulu, iznosa varijacijskog iznosa nadoknade zbog sudionika sustava poravnjanja središnje druge ugovorne strane u sanaciji;

- (o) ovlast za prijenos otvorenih pozicija i sve povezane imovine, uključujući relevantne ugovore o financijskom kolateralu u vrijednosnim papirima, sporazume o prijeboju i sporazume o netiranju, s računa člana sustava poravnanja koji ne ispunjava obveze na člana sustava poravnanja koji ispunjava obveze na način koji je u skladu s člankom 48. Uredbe (EU) br. 648/2012;
- (p) ovlast za provedbu svih postojećih i nepodmirenih ugovornih obveza sudionika središnje druge ugovorne strane u sanaciji;
- (q) ovlast za provedbu svih postojećih i nepodmirenih obveza matičnog društva središnje druge ugovorne strane uključujući pružanje financijske potpore središnjoj drugoj ugovornoj strani s pomoću jamstava ili kreditnih linija;
- (r) ovlast da se od članova sustava poravnanja zahtijeva da osiguraju dodatne doprinose u gotovini.

Sanacijska tijela mogu izvršavati ovlasti iz prvog podstavka pojedinačno ili u bilo kojoj kombinaciji.

2. Osim ako je drukčije predviđeno u ovoj Uredbi i okviru Unije za državne potpore, sanacijsko tijelo ne podliježe nijednom od sljedećih zahtjeva ako izvršava ovlasti iz stavka 1.:

- (a) zahtjevu za dobivanje odobrenja ili suglasnosti od bilo koje javne ili privatne osobe;
- (b) zahtjevima koji se odnose na prijenos financijskih instrumenata, prava, obveza ili imovine središnje druge ugovorne strane u sanaciji ili prijelazne središnje druge ugovorne strane;
- (c) zahtjevu za obavješćivanje bilo koje javne ili privatne osobe;
- (d) zahtjevu za objavu bilo kakve obavijesti ili prospekta;
- (e) zahtjevu za dostavu ili prijavu isprava bilo kojem drugom tijelu.

*Članak 49.
Dodatne ovlasti*

1. Ako se izvršava ovlast iz članka 48. stavka 1., sanacijsko tijelo može izvršavati i bilo koju od sljedećih dodatnih ovlasti:

- (a) podložno članku 65., osigurati da prijenos proizvodi učinak bez ikakvih obveza ili tereta koji utječu na prenesene financijske instrumente, prava, imovinu ili obveze;
- (b) ukinuti prava za stjecanje dodatnih vlasničkih instrumenata;
- (c) zahtijevati od nadležnog tijela da prekine ili suspendira uvrštenje za trgovanje na uređenom tržištu ili službenu kotaciju svih financijskih instrumenata koje je

izdala središnja druga ugovorna strana u skladu s Direktivom 2001/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća³²;

- (d) osigurati da se prema kupcu ili prijelaznoj središnjoj drugoj ugovornoj strani, u skladu s člankom 40. odnosno 42., u pogledu svih prava, obveza ili mjera koje provodi središnja druga ugovorna strana u sanaciji, postupa kao da je središnja druga ugovorna strana u sanaciji, uključujući sva prava ili obveze povezane sa sudjelovanjem u tržišnoj infrastrukturi;
- (e) zahtijevati od središnje druge ugovorne strane u sanaciji ili kupca ili prijelazne središnje druge ugovore strane, da prema potrebi jedno drugomu pružaju informacije i pomoć;
- (f) osigurati članu sustava poravnanja koji je primatelj bilo kakvih pozicija koje su mu raspodijeljene temeljem ovlasti iz članka 48. stavka 1. točaka (o) i (p) preuzimanje bilo kakvih prava ili obveza koje se odnose na sudjelovanje u središnjoj drugoj ugovornoj strani u vezi s tim pozicijama;
- (g) poništiti ili izmijeniti uvjete ugovora u kojemu je središnja druga ugovorna strana u sanaciji jedna od strana ili zamijeniti kupca ili prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu kao stranu umjesto središnje druge ugovorne strane u sanaciji;
- (h) promijeniti ili izmijeniti pravila poslovanja središnje druge ugovorne strane u sanaciji, uključujući u pogledu njezinih uvjeta sudjelovanja podložno članku 37.;
- (i) prenijeti članstvo člana sustava poravnanja sa središnje druge ugovorne strane u sanaciji na kupca središnje druge ugovorne strane ili prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu.

Bilo kakvo pravo na naknadu predviđeno ovom Uredbom ne smatra se obvezom ili teretom za potrebe točke (a) prvog podstavka.

2. Sanacijsko tijelo može omogućiti aranžmane o nastavku poslovanja koji su potrebni da se osigura djelotvornost mjere sanacije i toga da kupac ili prijelazna središnja druga ugovorna strana može upravljati prenesenim poslovanjem. Ti aranžmani o nastavku poslovanja mogu uključiti:

- (a) kontinuitet ugovora koje je sklopila središnja druga ugovorna strana u sanaciji, tako da kupac ili prijelazna središnja druga ugovorna strana preuzimaju prava i obveze središnje druge ugovorne strane u sanaciji u vezi sa svim financijskim instrumentima, pravima, imovinom ili obvezama koje su prenesene te zamijene središnju drugu ugovornu stranu u sanaciji, bilo izričito ili posredno, u svim relevantnim ugovornim dokumentima;
- (b) zamjena središnje druge ugovorne strane u sanaciji kupcem ili prijelaznom središnjom drugom ugovornom stranom u svim pravnim postupcima u vezi sa

³² Direktiva 2001/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. svibnja 2001. o uvrštenju vrijednosnih papira u službenu kotaciju burze te o informacijama koje treba objaviti o tim vrijednosnim papirima (SL L 184, 6.7.2001., str. 1.).

svim financijskim instrumentima, pravima, imovinom ili obvezama koje su prenesene.

3. Ovlasti iz stavka 1. točke (d) i stavka 2. točke (b) ne utječu na:
 - (a) pravo zaposlenika središnje druge ugovorne strane da otkaže ugovor o radu;
 - (b) podložno člancima 55., 56. i 57., ostvarivanje ugovornih prava stranke ugovora, uključujući pravo na raskid ugovora, ako je to navedeno u uvjetima ugovora zbog djelovanja ili propusta središnje druge ugovorne strane prije prijenosa, ili kupca ili prijelazne središnje druge ugovorne strane nakon prijenosa.

*Članak 50.
Posebna uprava*

1. Sanacijsko tijelo može imenovati posebnog upravitelja koji zamjenjuje odbor središnje druge ugovorne strane u sanaciji. Posebni upravitelj ima dovoljno dobar ugled i primjerenu stručnost u financijskim uslugama, upravljanju rizicima i uslugama poravnanja u skladu s člankom 27. stavkom 2. drugim podstavkom Uredbe (EU) br. 648/2012.
2. Posebni upravitelj ima sve ovlasti dioničara i odbora središnje druge ugovorne strane. Posebni upravitelj te ovlasti može izvršavati samo pod nadzorom sanacijskog tijela. Sanacijsko tijelo može ograničiti djelovanja posebnog upravitelja ili zahtijevati prethodnu suglasnost za određena djelovanja.

Sanacijsko tijelo objavljuje imenovanje iz stavka 1. i uvjete povezane s tim imenovanjem.
3. Posebni upravitelj imenuje se na najduže godinu dana. Sanacijsko tijelo može obnoviti to razdoblje ako je to potrebno za postizanje ciljeva sanacije.
4. Posebni upravitelj provodi sve potrebne mjere za promicanje ostvarenja ciljeva sanacije i provođenja mjera sanacije koje je poduzelo sanacijsko tijelo. U slučaju nedosljednosti ili sukoba, ta zakonska obveza ima prednost u odnosu na sve druge upraviteljske obveze u skladu sa statutom središnje druge ugovorne strane ili nacionalnim pravom.
5. Posebni upravitelj sastavlja izvješća za imenovano sanacijsko tijelo u redovnim intervalima koje odredi sanacijsko tijelo na početku i na kraju mandata. U tim izvješćima detaljno se opisuje financijska situacija središnje druge ugovorne strane i navode razlozi za poduzete mjere.
6. Sanacijsko tijelo u svakom trenutku može smijeniti posebnog upravitelja. U svakom ga slučaju smjenjuje u sljedećim slučajevima:
 - (a) ako posebni upravitelj ne izvršava svoje dužnosti u skladu s uvjetima koje je odredilo sanacijsko tijelo;
 - (b) ako bi se ciljevi sanacije bolje postigli smjenjivanjem ili zamjenom tog posebnog upravitelja;

(c) ako više nisu ispunjeni uvjeti za imenovanje.

7. Ako se nacionalnim zakonodavstvom o insolventnosti propisuje imenovanje uprave u slučaju insolventnosti, posebni upravitelj imenovan u skladu sa stavkom 2. može se imenovati i kao upravitelj u slučaju insolventnosti.

Članak 51.

Ovlast kojom se zahtijeva osiguravanje usluga i prostora

1. Sanacijsko tijelo može od središnje druge ugovorne strane u sanaciji ili bilo kojeg njezina subjekta grupe ili člana sustava poravnanja zahtijevati da osiguraju sve usluge ili prostore koji su potrebni kupcu ili prijelaznoj središnjoj drugoj ugovornoj strani kako bi djelotvorno upravljali poslovanjem koje je na njih preneseno.

Prvi podstavak primjenjuje se neovisno o tome je li za subjekt koji je u istoj grupi kao i središnja druga ugovorna strana ili jednog od članova sustava poravnanja središnje druge ugovorne strane pokrenut redovni postupak u slučaju insolventosti ili je sam u sanaciji.

2. Sanacijsko tijelo može izvršavati obveze koje su u skladu sa stavkom 1. subjektima koji pripadaju istoj grupi kao i središnja druga ugovorna strana u sanaciji ili jednom od članova sustava poravnanja odredila sanacijska tijela iz drugih država članica u kojima se te ovlasti izvršavaju.

3. Usluge i prostori iz stavka 1. ne uključuju nikakav oblik financijske potpore.

4. Usluge i prostori pruženi u skladu sa stavkom 1. pružaju se:

- (a) pod istim tržišnim uvjetima pod kojima su bili pruženi središnjoj drugoj ugovornoj strani neposredno prije provedbe mjere sanacije, ako postoji sporazum za tu svrhu;
- (b) pod prihvatljivim komercijalnim uvjetima, ako ne postoji sporazum za tu svrhu ili ako je taj sporazum istekao.

Članak 52.

Ovlast na temelju koje

druge države članice provode mjere sanacije ili mjere za sprečavanje krize

1. Ako se vlasnički instrumenti, imovina, prava ili obveze središnje druge ugovorne strane u sanaciji nalaze u državi članici koja nije država članica sanacijskog tijela ili su uređeni pravom države članice koja nije država članica sanacijskog tijela, svaki prijenos tih instrumenata, imovine, prava ili obveza proizvodi učinak u skladu s pravom te druge države članice.

2. Tijela druge relevantne države članice pružaju sanacijskom tijelu države članice svu potrebnu pomoć kako bi osigurala da se svi vlasnički instrumenti, imovina, prava ili obveze prenose na kupca ili prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu u skladu s mjerodavnim nacionalnim pravom.

3. Dioničari, vjerovnici i treće strane na koje utječe prijenos vlasničkih instrumenata, imovine, prava ili obveza iz stavka 1. nemaju pravo spriječiti, pobijati ili poništiti taj prijenos na temelju prava države članice kojim se uređuje taj prijenos.
4. Ako sanacijsko tijelo države članice primjenjuje instrumente sanacije iz članaka 28. ili 32. i ugovori, obveze, vlasnički instrumenti ili dužnički instrumenti središnje druge ugovorne strane u sanaciji uključuju instrumente, ugovore ili obveze koji su uređeni pravom druge države članice, ili obveze koje se duguju vjerovnicima i ugovori u pogledu sudionika sustava poravnjanja koji se nalaze u toj drugoj državi članici, relevantna tijela u toj drugoj državi članici osiguravaju da svaka mjera koja proizlazi iz tih instrumenata sanacije proizvodi učinak.

Za potrebe prvog podstavka, dioničari, vjerovnici i sudionici sustava poravnjanja koji su pogođeni tim instrumentima sanacije nemaju pravo pobijati smanjenje glavnice ili plativog iznosa instrumenta ili obveze ili njezinu konverziju ili restrukturiranje.

5. Sljedeća prava i zaštitne mjere utvrđuju se u skladu sa pravom države članice sanacijskog tijela:
 - (a) pravo dioničara, vjerovnika i trećih strana da u skladu s člankom 72. podnesu žalbu na prijenos vlasničkih instrumenata, imovine, prava ili obveza iz stavka 1. ovog članka;
 - (b) pravo pogođenih vjerovnika da u skladu s člankom 72. podnesu žalbu na smanjenje glavnice ili plativog iznosa ili konverziju ili restrukturiranje instrumenta, obveze ili ugovora obuhvaćenih stavkom 4. ovog članka.
 - (c) zaštitne mjere za djelomične prijenose, navedene u poglavlju V., u vezi s imovinom, pravima ili obvezama iz stavka 1. ovog članka.

Članak 53.

*Ovlast u odnosu na imovinu, ugovore, prava, obveze
i vlasničke instrumente osoba koje se nalaze u trećim zemljama ili su uređeni pravom trećih
zemalja*

1. Ako se mjera sanacije odnosi na imovinu ili ugovore osoba koje se nalaze u trećoj zemlji ili na vlasničke instrumente, prava ili obveze koji su uređeni pravom treće zemlje, sanacijsko tijelo može zahtijevati:
 - (a) da središnja druga ugovorna strana u sanaciji i primatelj te imovine, ugovora, vlasničkih instrumenata, prava ili obveza poduzmu sve potrebne mjere kako bi se osiguralo da mjera postane djelotvorna;
 - (b) da središnja druga ugovorna strana u sanaciji drži vlasničke instrumente, imovinu ili prava ili ispunjava obveze u ime primatelja dok mjera ne postane djelotvorna.
 - (c) da se opravdani troškovi koji su primatelju valjano nastali pri provedbi bilo koje mjere iz točaka (a) i (b) ovog stavka nadoknade na bilo koji od načina iz članka 27. stavka 9.

2. Za potrebe stavka 1. sanacijsko tijelo može od središnje druge ugovorne strane zahtijevati da osigura da se u njezine ugovore i druge sporazume s članovima sustava poravnanja i imateljima vlasničkih instrumenata i dužničkih instrumenata ili drugih obveza koji se nalaze u trećim zemljama uvrsti odredba kojom pristaju biti obvezani svakom mjerom u pogledu njihove imovine, ugovora, prava ili obveza koju poduzme sanacijsko tijelo, uključujući primjenu članaka 55., 56. i 57.
3. Ako mjera sanacije iz stavka 1. ne postane djelotvorna, ta se mjera smatra nevažećom u odnosu na dotične vlasničke instrumente, imovinu, prava ili obveze.

Članak 54.

Isključenje određenih ugovornih uvjeta pri ranoj intervenciji i sanaciji

1. Mjera za sprečavanje krize ili mjera sanacije poduzete u skladu s ovom Uredbom, ili bilo kakav događaj izravno povezan s primjenom te mjere, ne smatra se događajem izvršenja ili postupkom u slučaju insolventnosti u smislu Direktive 2002/47/EZ i Direktive 98/26/EZ, pod uvjetom da se bitne obveze iz ugovora, uključujući obveze plaćanja i isporuke te pružanje kolaterala, i dalje izvršavaju.

Za potrebe prvog podstavka, sanacijski postupci trećih zemalja koji se priznaju u skladu s člankom 75. ili ako sanacijsko tijelo tako odluči, smatraju se mjerom sanacije koja je poduzeta u skladu s ovom Uredbom.

2. Mjera za sprečavanje krize ili mjera sanacije iz stavka 1. ne primjenjuju se za sljedeće:
 - (a) ostvarivanje bilo kakva prava raskida, suspenzije, izmjene, netiranja ili prijeboja, uključujući u odnosu na ugovor kojeg je sklopio bilo koji subjekt grupe kojoj pripada središnja druga ugovorna strana, a koji uključuje odredbe o unakrsnom kolateralnom jamstvu ili obveze za koje jamči ili ih na drugi način osigurava bilo koji subjekt grupe;
 - (b) stjecanje posjeda, izvršavanje kontrole ili prisilne naplate bilo kakvog založnog prava nad bilo kojom imovinom dotične središnje druge ugovorne strane ili bilo kojeg subjekta grupe u odnosu na ugovor koji uključuje odredbe o unakrsnom kolateralnom jamstvu;
 - (c) utjecanje na bilo kakva ugovorna prava središnje druge ugovorne strane ili bilo kojeg subjekta grupe u odnosu na ugovor koji uključuje odredbe o unakrsnom kolateralnom jamstvu.

Članak 55.

Ovlast za suspenziju određenih obveza

1. Sanacijsko tijelo može suspendirati bilo koju obvezu plaćanja ili isporuke obje druge ugovorne strane bilo kojeg ugovora koji je sklopila središnja druga ugovorna strana u sanaciji od trenutka objave obavijesti o suspenziji u skladu s člankom 70. do kraja radnog dana nakon te objave.

Za potrebe prvog podstavka kraj radnog dana znači ponoć u državi članici sanacijskog tijela.

2. Ako bi obveza plaćanja ili isporuke dospijevala tijekom razdoblja suspenzije, obveza plaćanja ili isporuke dospijeva odmah nakon isteka razdoblja suspenzije.
3. Sanacijsko tijelo ne izvršava ovlast iz stavka 1. na obveze plaćanja i isporuke prema sustavima ili operaterima sustava određenima za potrebe Direktive 98/26/EZ, uključujući druge središnje druge ugovorne strane i prema središnjim bankama;

Članak 56.

Ovlast za ograničenje prisilne naplate založnih prava

1. Sanacijsko tijelo može spriječiti osigurane vjerovnike središnje druge ugovorne strane u sanaciji u provedbi prisilne naplate založnih prava povezanih s imovinom te središnje druge ugovorne strane u sanaciji od trenutka objave obavijesti o ograničenju u skladu s člankom 70. do kraja radnog dana nakon te objave.

Za potrebe prvog podstavka kraj radnog dana znači ponoć u državi članici sanacijskog tijela.

2. Sanacijsko tijelo ne izvršava ovlast iz stavka 1. u vezi s bilo kakvim založnim pravom sustava ili operatera sustava određenima za potrebe Direktive 98/26/EZ, uključujući središnje druge ugovorne strane, i središnje banke u vezi s imovinom, za koju središnja druga ugovorna strana u sanaciji jamči ili je osigurava maržom ili kolateralom.

Članak 57.

Ovlast za privremenu suspenziju prava raskida

1. Sanacijsko tijelo može suspendirati prava raskida svih stranaka u ugovornom odnosu sa središnjom drugom ugovornom stranom u sanaciji od trenutka objave obavijesti o raskidu u skladu s člankom 70. do kraja radnoga dana nakon te objave, pod uvjetom da se obveze plaćanja i isporuke te pružanje kolaterala i dalje izvršavaju.

Za potrebe prvog podstavka kraj radnog dana znači ponoć u državi članici sanacije.

2. Sanacijsko tijelo ne izvršava ovlast iz stavka 1. u vezi sa sustavima ili operaterima sustava određenima u svrhu Direktive 98/26/EZ, uključujući druge središnje druge ugovorne strane i središnje banke.
3. Ugovorna strana može ostvariti pravo raskida u skladu s tim ugovorom prije završetka razdoblja iz stavka 1. ako ta strana primi obavijest od sanacijskog tijela da se prava i obveze obuhvaćene ugovorom

(a) ne prenose na drugi subjekt;

(b) i da ne podliježu otpisu, konverziji ili primjeni instrumenta sanacije za raspodjelu gubitaka ili pozicija.

4. Ako nije dana obavijest iz stavka 3., prava raskida mogu se ostvariti nakon što istekne razdoblje suspenzije, podložno članku 54., na sljedeći način:

(a) ako su prava i obveze obuhvaćeni ugovorom preneseni na drugi subjekt, druga ugovorna strana može iskoristiti pravo raskida u skladu s odredbama tog

ugovora samo ako je subjekt primatelj prouzročio nastanak ili nastavak događaja izvršenja;

- (b) ako prava i obveze koji su obuhvaćeni ugovorom ostanu središnjoj drugoj strani u sanaciji te ako je sanacijsko tijelo primijenilo instrument sanacije za raspodjelu gubitaka ili pozicija na taj ugovor, druga ugovorna strana može ostvariti prava raskida u skladu s uvjetima tog ugovora nakon isteka suspenzije iz stavka 1.

Članak 58.

Ovlast za izvršavanje kontrole nad središnjom drugom ugovornom stranom

1. Sanacijsko tijelo može izvršavati kontrolu nad središnjom drugom ugovornom stranom u sanaciji u svrhu:
 - (a) upravljanja aktivnostima i uslugama središnje druge ugovorne strane, izvršavanja ovlasti svojih dioničara i odbora te savjetovanja odbora za rizike;
 - (b) upravljanja i raspolaganja imovinom i vlasništvom središnje druge ugovorne strane u sanaciji.

Kontrolu iz prvog podstavka može izravno izvršavati sanacijsko tijelo ili neizravno osoba ili osobe koje je ono imenovalo.

2. Ako sanacijsko tijelo izvršava kontrolu nad središnjom drugom ugovornom stranom, sanacijsko tijelo ne smatra se direktorom iz sjene ili *de facto* direktorom prema nacionalnom pravu.

Članak 59.

Izvršavanje ovlasti sanacijskih tijela

Podložno članku 72. sanacijska tijela provode mjere sanacije izvršnim nalogom u skladu s nacionalnim upravnim nadležnostima i postupcima.

POGLAVLJE V. Zaštitne mjere

Članak 60.

Načelo jednakog postupanja prema svim vjerovnicima

Ako sanacijsko tijelo primjenjuje jedan ili više instrumenata sanacije, ono osigurava da dioničari, vjerovnici i sudionici sustava poravnanja ne snose:

- (a) u slučaju nastanka statusa neispunjavanja obveza sudionika sustava poravnanja, veće gubitke nego što bi snosili da sanacijsko tijelo nije poduzelo mjeru sanacije u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu u trenutku kada je smatralo da su uvjeti za sanaciju u skladu s člankom 22. stavkom 1. ispunjeni i da su umjesto toga bili izloženi mogućim nepodmirenim obvezama u skladu s planom oporavka središnje

druge ugovorne strane ili drugim ugovornim aranžmanima iz njezinih pravila poslovanja;

- (b) u slučaju koji ne predstavlja nastanak statusa neispunjavanja obveza sudionika sustava poravnanja, veće gubitke nego što bi snosili da je likvidacija središnje druge ugovorne strane provedena u redovnom postupku u slučaju insolventnosti, među ostalim uzimajući u obzir njezine ugovorne aranžmane iz njezinih pravila poslovanja.

Članak 61.

Vrednovanje u svrhu primjene načela jednakog postupanja prema svim vjerovnicima

1. Za potrebe procjene usklađenosti s načelom jednakog postupanja prema svim vjerovnicima kako je utvrđeno u članku 60., tijelo za sanaciju osigurava provedbu neovisnog vrednovanja čim prije nakon provedbe mjere sanacije.
2. U procjeni iz stavka 1. navodi se:
 - (a) postupanje prema dioničarima, vjerovnicima i sudionicima sustava poravnanja kakvo bi bilo primijenjeno da sanacijsko tijelo nije poduzelo mjeru sanacije u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu u trenutku kada je smatralo da su uvjeti za sanaciju u skladu s člankom 22. stavkom 1. ispunjeni i da su oni umjesto toga bili izloženi mogućim nepodmirenim obvezama u skladu s planom oporavka središnje druge ugovorne strane ili drugim ugovornim aranžmanima iz njezinih pravila poslovanja ili da je likvidacija središnje druge ugovorne strane provedena u redovnom postupku u slučaju insolventnosti;
 - (b) stvarno postupanje prema dioničarima, vjerovnicima i sudionicima sustava poravnanja primijenjeno pri sanaciji središnje druge ugovorne strane;
 - (c) razlika između postupanja iz točke (a) i postupanja iz točke (b).
3. Za potrebe izračuna rezultata postupanja iz stavka 2., pri vrednovanju iz stavka 1. ne uzimaju se u obzir izvanredne javne financijske potpore dodijeljene središnjoj drugoj ugovornoj strani u sanaciji.
4. Vrednovanje iz stavka 1. razlikuje se od vrednovanja koje se provodi u skladu s člankom 24. stavkom 3.
5. ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuje metodologija za provođenje vrednovanja iz stavka 1. uzimajući u obzir regulatorne tehničke standarde izrađene u skladu s člankom 74. stavkom 4. Direktive 2014/59/EU.

ESMA taj nacrt regulatornih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do [*PO unosi datum 12 mjeseci nakon stupanja Uredbe na snagu*].

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s postupkom utvrđenim u člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 62.

Zaštitne mjere za dioničare, vjerovnike i sudionike sustava poravnanja

Ako su prema vrednovanju provedenom u skladu s člankom 61. dioničari, vjerovnici ili sudionici sustava poravnanja snosili veće gubitke nego što bi snosili da sanacijsko tijelo nije poduzelo mjeru sanacije u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu i da su umjesto toga bili izloženi mogućim nepodmirenim obvezama u skladu s planom oporavka središnje druge ugovorne strane ili drugim ugovornim aranžmanima iz njezinih pravila poslovanja ili da je likvidacija središnje druge ugovorne strane provedena u redovnom postupku u slučaju insolventnosti, ti dioničari, vjerovnici ili sudionici sustava poravnanja imaju pravo na isplatu razlike.

Članak 63.

Zaštitne mjere za druge ugovorne strane u djelomičnim prijenosima

Zaštite iz članaka 64., 65. i 66. primjenjuju se u sljedećim okolnostima:

- (a) ako sanacijsko tijelo na kupca prenosi dio, ali ne i svu imovinu, prava ili obveze središnje druge ugovorne strane u sanaciji ili prijelazne središnje druge ugovorne strane;
- (b) ako sanacijsko tijelo izvršava ovlasti iz članka 49. stavka 1. točke (g).

Članak 64.

Zaštita ugovora o financijskom kolateralu te sporazuma o prijeboju i netiranju

Sanacijsko tijelo osigurava da se primjenom instrumenta sanacije ne uzrokuje prijenos dijela, ali ne svih, prava i obveza iz ugovora o financijskom kolateralu s prijenosom prava vlasništva, sporazuma o prijeboju i sporazuma o netiranju između središnje druge ugovorne strane u sanaciji i drugih stranaka sporazuma ili izmjenu ili prekid prava i obveza iz tih sporazuma primjenom dodatnih ovlasti.

Sporazumi iz prvog podstavka uključuju sve sporazume u kojima stranke sporazuma imaju pravo na prijeboj ili netiranje tih prava i obveza.

Članak 65.

Zaštita sporazuma o osiguranju

Sanacijsko tijelo osigurava da se u odnosu na sporazume o osiguranju između središnje druge ugovorne strane u sanaciji i drugih stranaka sporazuma primjenom instrumenta sanacije ne uzrokuje bilo što od sljedećeg:

- (a) prijenos imovine kojom je obveza osigurana, osim ako se ta obveza i korist iz osiguranja također prenose;
- (b) prijenos osigurane obveze, osim ako se prenosi i korist iz osiguranja;
- (c) prijenos koristi iz osiguranja, osim ako se prenosi i osigurana obveza;

- (d) promjena ili raskid sporazuma o osiguranju primjenom dodatnih ovlasti, ako je učinak te promjene ili raskida takav da obveza više nije osigurana.

Članak 66.

Zaštita strukturiranih financijskih sporazuma i pokrivenih obveznica

Sanacijsko tijelo osigurava da se u odnosu na strukturirane financijske sporazume, uključujući pokrivenne obveznice, primjenom instrumenta sanacije ne uzrokuje bilo što od sljedećeg:

- (a) prijenos dijela, ali ne cijele imovine, prava i obveza, koji čine ili su sastavni dio strukturiranog financijskog sporazuma u kojemu je institucija u sanaciji jedna od stranaka;
- (b) unovčenje ili izmjenu, primjenom dodatnih ovlasti, imovine, prava i obveza koji čine ili su sastavni dio strukturiranog financijskog sporazuma u kojemu je institucija u sanaciji jedna od stranaka.

Za potrebe prvog podstavka, strukturirani financijski sporazumi uključuju sekuritizacije i instrumente koji se upotrebljavaju za zaštitu od rizika i sastavni su dio imovine za pokriće te koji su prema nacionalnom pravu osigurani na sličan način kao pokrivenne obveznice, na temelju kojih jedna stranka sporazuma, ili stečajni upravitelj, zastupnik ili ovlaštenik dobiva i drži jamstva.

Članak 67.

Djelomični prijenosi: zaštita sustava trgovanja, poravnanja i namire

1. Sanacijsko tijelo osigurava da se primjenom instrumenta sanacije ne utječe na rad i pravila sustava obuhvaćenih Direktivom 98/26/EZ, ako sanacijsko tijelo:
- (a) prenese na kupca dio, ali ne svu imovinu, sva prava ili sve obveze središnje druge ugovorne strane u sanaciji;
- (b) poništi ili izmijeni uvjete ugovora u kojemu je središnja druga ugovorna strana u sanaciji jedna od stranaka ili kao ugovornu stranku zamijeni kupca ili prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu.
2. Za potrebe stavka 1., sanacijsko tijelo osigurava da se primjenom instrumenta sanacije ne uzrokuje bilo što od sljedećeg:
- (a) opoziv naloga za prijenos u skladu s člankom 5. Direktive 98/26/EZ;
- (b) učinak na izvršivost naloga za prijenos i netiranje kako je propisano člancima 3. i 5. Direktive 98/26/EZ;
- (c) učinak na korištenje sredstava, vrijednosnih papira ili kreditnih linija kako je propisano člankom 4. Direktive 98/26/EZ;
- (d) utjecaj na zaštitu kolateralnog jamstva kako je propisano člankom 9. Direktive 98/26/EZ.

POGLAVLJE VI.

Postupovne obveze

Članak 68.

Obveze obavješćivanja

1. Središnja druga ugovorna strana obavješćuje nadležno tijelo ako smatra da propada ili da je vjerojatno da će propasti, kako je navedeno u članku 22. stavku 2.
2. Nadležno tijelo obavješćuje sanacijsko tijelo o svim obavijestima koje primi u skladu sa stavkom 1. te o svakoj mjeri oporavka ili drugim mjerama u skladu s glavom IV. koje središnja druga ugovorna strana poduzme na zahtjev nadležnog tijela.

Nadležno tijelo obavješćuje sanacijsko tijelo o svim kriznim situacijama iz članka 24. Uredbe (EU) br. 648/2012 koje se odnose na središnju drugu ugovornu stranu te o svim obavijestima primljenim u skladu s člankom 48. te Uredbe.

3. Ako nadležno tijelo ili sanacijsko tijelo utvrdi da su u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu ispunjeni uvjeti iz članka 22. stavka 1. točaka (a) i (b), ono bez odgode obavješćuje sljedeća tijela:
 - (a) nadležno tijelo ili sanacijsko tijelo te središnje druge ugovorne strane;
 - (b) nadležno tijelo matičnog društva središnje druge ugovorne strane;
 - (c) središnju banku,
 - (d) nadležno ministarstvo;
 - (e) ESRB i imenovano nacionalno makrobonitetno tijelo.

Članak 69.

Odluka sanacijskog tijela

1. Nakon obavijesti od nadležnog tijela u skladu s člankom 68. stavkom 3., sanacijsko tijelo utvrđuje je li potrebno poduzeti neku mjeru sanacije.
2. Odluka o provedbi ili neprovedbi mjere sanacije u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu sadržava informacije o sljedećem:
 - (a) procjeni sanacijskog tijela o tome ispunjava li središnja druga ugovorna strana uvjete za sanaciju;
 - (b) svim mjerama koje sanacijsko tijelo namjerava poduzeti, uključujući odluku o podnošenju zahtjeva za likvidaciju, imenovanju upravitelja te svakoj drugoj mjeri u okviru primjenjivog redovnog postupka u slučaju insolventnosti ili, u skladu s člankom 27. stavkom 1. točkom (e), prema nacionalnom pravu.

Članak 70.
Postupovne obveze sanacijskih tijela

1. Nakon provedbe mjere sanacije sanacijsko tijelo čim je prije moguće obavješćuje:
 - (a) središnju drugu ugovornu stranu u sanaciji;
 - (b) sanacijski kolegij;
 - (c) imenovano nacionalno makrobonitetno tijelo i ESRB;
 - (d) Komisiju, Europsku središnju banku i EIOPA-u i
 - (e) upravitelje sustava obuhvaćenih Direktivom 98/26/EZ u kojima sudjeluje središnja druga ugovorna strana u sanaciji.
2. Obavijest iz stavka 1. sadržava primjerak svih naloga ili instrumenata kojima se provode relevantne mjere te se u njoj navodi datum od kojega mjera sanacije proizvodi učinke.

U obavijesti sanacijskom kolegiju u skladu sa stavkom 1. točkom (b) navodi se i odstupa li mjera sanacije od plana sanacije te razlozi tog odstupanja.

3. Primjerak naloga ili instrumenta kojim se mjera sanacije provodi ili obavijest u kojoj su sažeto navedeni učinci mjere sanacije te, prema potrebi, uvjeti i razdoblje suspenzije ili ograničenja iz članka 55., 56. i 57., objavljuju se na sljedeće načine:
 - (a) na internetskim stranicama sanacijskog tijela;
 - (b) na internetskim stranicama nadležnog tijela, ako se razlikuje od sanacijskog tijela, te na internetskim stranicama ESMA-e;
 - (c) na internetskim stranicama središnje druge ugovorne strane u sanaciji;
 - (d) ako su vlasnički instrumenti ili dužnički instrumenti središnje druge ugovorne strane u sanaciji izvršeni za trgovanje na uređenom tržištu, na sredstvima koja se upotrebljavaju za objavljivanje propisanih informacija o središnjoj drugoj ugovornoj strani u sanaciji u skladu s člankom 21. stavkom 1. Direktive 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća³³.
4. Ako vlasnički instrumenti ili dužnički instrumenti nisu izvršeni za trgovanje na uređenom tržištu, sanacijsko tijelo osigurava da se dokumenti s dokazima o nalogu iz stavka 3. pošalju imateljima vlasničkih instrumenata i vjerovnicima središnje druge ugovorne strane u sanaciji čiji se podaci nalaze u registrima ili bazi podataka središnje druge ugovorne strane u sanaciji koji su dostupni sanacijskom tijelu.

³³ Direktiva 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o usklađivanju zahtjeva za transparentnošću u vezi s informacijama o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri izvršeni za trgovanje na uređenom tržištu i o izmjeni Direktive 2001/34/EZ (SL L 390, 31.12.2004., str. 38.).

*Članak 71.
Povjerljivost*

1. Zahtjevi o profesionalnoj tajni obvezujući su za sljedeće osobe:
 - (a) sanacijska tijela;
 - (b) nadležna tijela, ESMA-u i EBA-u;
 - (c) nadležna ministarstva;
 - (d) posebne upravitelje ili privremene upravitelje imenovane u skladu s ovom Uredbom;
 - (e) potencijalne stjecatelje s kojima kontaktiraju nadležna tijela ili kojima se obrate sanacijska tijela, neovisno o tome je li to kontaktiranje ili obraćanje bilo priprema za primjenu instrumenta prodaje poslovanja i neovisno o tome je li obraćanje rezultiralo kupnjom;
 - (f) revizore, računovođe, pravne i stručne savjetnike, procjenitelje i ostale stručnjake koje izravno ili neizravno angažiraju sanacijska tijela, nadležna tijela, nadležna ministarstva ili potencijalni stjecatelji iz točke (e);
 - (g) središnje banke i ostala tijela uključena u postupak sanacije;
 - (h) prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu;
 - (i) sve ostale osobe koje izravno ili neizravno, trajno ili povremeno pružaju ili su pružale usluge osobama iz točaka (a) do (k);
 - (j) više rukovodstvo, članove odbora središnje druge ugovorne strane te zaposlenike tijela ili subjekata iz točaka (a) do (k) prije, tijekom ili poslije njihova imenovanja;
 - (k) sve ostale članove sanacijskog kolegija koji nisu navedeni u točkama (a), (b), (c) i (g).
2. Da bi zajamčile postupanje u skladu sa zahtjevima o povjerljivosti iz stavaka 1. i 3., osobe iz stavka 1. točaka (a), (b), (c), (g), (h) i (k) osiguravaju uspostavu internih pravila, među ostalim i pravila kojima se osigurava tajnost informacija koje razmjenjuju osobe izravno uključene u postupak sanacije.
3. Osobama iz stavka 1. zabranjuje se objavljivanje povjerljivih informacija koje dobiju tijekom obavljanja svojih profesionalnih aktivnosti ili od nadležnog tijela ili sanacijskog tijela u vezi s njihovim dužnostima na temelju ove Uredbe bilo kojoj osobi ili tijelu, osim ako je to objavljivanje u okviru izvršavanja njihovih dužnosti na temelju ove Uredbe ili ako su informacije u sažetom ili agregiranom obliku tako da nije moguće utvrditi identitet središnje druge ugovorne strane ili ako se informacije objavljuju uz izričitu prethodnu suglasnost tijela ili središnje druge ugovorne strane koji su dostavili informacije.

Prije objavljivanja bilo kakvih informacija, osobe iz stavka 1. procjenjuju moguće učinke objave na javni interes u pogledu financijske, monetarne ili gospodarske

politike, na poslovne interese fizičkih i pravnih osoba, svrhu nadzora te istrage i revizije.

Postupak provjere učinaka objavljivanja informacija sadržava posebnu procjenu učinaka svake objave sadržaja i pojedinosti plana oporavka i plana sanacije iz članaka 9. i 13. te rezultate svake procjene provedene na temelju članaka 10. i 16.

Svaka osoba ili subjekt iz stavka 1. snose građansku odgovornost u slučaju kršenja zahtjeva ovoga članka, u skladu s nacionalnim pravom.

4. Odstupajući od stavka 3., osobe iz stavka 1. mogu razmjenjivati povjerljive informacije s bilo kojom od sljedećih osoba ako su za potrebe te razmjene sklopljeni sporazumi o povjerljivosti:
 - (a) svakom drugom osobom kada je to potrebno u svrhu planiranja ili provođenja mjere sanacije;
 - (b) parlamentarnim istražnim odborima u svojoj državi članici, revizorskim sudovima u svojoj državi članici i drugim subjektima nadležnim za istrage u svojoj državi članici;
 - (c) nacionalnim tijelima nadležnim za nadzor nad platnim sustavima, tijelima nadležnim za redovne postupke u slučaju insolventnosti, tijelima kojima je povjerena javna dužnost nadzora nad drugim subjektima financijskog sektora, tijelima nadležnim za nadzor financijskih tržišta i društava za osiguranje i inspektorima koji djeluju u njihovo ime, tijelima nadležnim za očuvanje stabilnosti financijskog sustava u državama članicama primjenom makrobonitetnih pravila, tijelima nadležnim za zaštitu stabilnosti financijskog sustava te osobama nadležnim za provođenje zakonskih revizija.
5. Ovim člankom ne sprečava se:
 - (a) razmjena informacija među zaposlenicima i stručnjacima tijela ili subjekata iz stavka 1. točaka (a) do (g) i točke (k) unutar svakog pojedinog tijela ili subjekta;
 - (b) razmjena informacija među sanacijskim tijelima i nadležnim tijelima, uključujući njihove zaposlenike i stručnjake, i s drugim sanacijskim tijelima u Uniji, drugim nadležnim tijelima u Uniji, nadležnim ministarstvima, središnjim bankama, tijelima nadležnim za redovne postupke u slučaju insolventnosti, tijelima nadležnim za održavanje stabilnosti financijskog sustava u državama članicama primjenom makrobonitetnih pravila, osobama nadležnim za provođenje zakonskih revizija financijskih izvještaja, EBA-om, ESMA-om ili, u skladu s člankom 78., s tijelima trećih zemalja koja izvršavaju istovrijedne dužnosti kao i sanacijska tijela ili, u skladu sa strogim zahtjevima povjerljivosti, s potencijalnim stjecateljem za potrebe planiranja ili provođenja mjere sanacije.
6. Ovim člankom ne dovode se u pitanje nacionalni propisi o objavljivanju informacija za potrebe sudskih postupaka u kaznenim ili građanskim predmetima.

POGLAVLJE VII.

Pravo na žalbu i isključivanje drugih mjera

Članak 72.

Prethodna suglasnost suda i pravo na žalbu

1. Odluka o provedbi mjere za sprečavanje krize ili mjere sanacije može biti predmet prethodne suglasnosti suda ako se postupak ishodačenja te suglasnosti i razmatranje suda provode u žurnom postupku.
2. Sve osobe na koje utječe odluka o provedbi mjere za sprečavanje krize ili odluka o izvršenju bilo koje ovlasti, osim mjere sanacije, imaju pravo podnijeti žalbu protiv te odluke.
3. Sve osobe na koje utječe odluka o provedbi mjere sanacije imaju pravo podnijeti žalbu protiv te odluke.
4. Pravo na žalbu iz stavka 3. uvjetovano je sljedećim:
 - (a) odluka sanacijskog tijela odmah je izvršiva te stvara oborivu pretpostavku da suspenzija njezine izvršivosti ne bi bila u javnom interesu;
 - (b) postupak koji se odnosi na pravni lijek provodi se žurno;
 - (c) vlastita procjena suda temelji se na ekonomskim procjenama činjenica koje je provelo sanacijsko tijelo.
5. Ako je to potrebno radi zaštite interesa trećih strana koje su u dobroj vjeri mjerom sanacije stekle vlasničke instrumente, imovinu, prava ili obveze središnje druge ugovorne strane u sanaciji, poništenje odluke sanacijskog tijela ne utječe na naknadne administrativne radnje ili transakcije dotičnog sanacijskog tijela koje su se temeljile na poništenoj odluci.

Za potrebe prvog podstavka, u slučaju poništenja odluke sanacijskog tijela pravni je lijek podnositelju žalbe ograničen na naknadu zbog gubitka pretrpljenog zbog te odluke.

Članak 73.

Ograničenja drugih postupaka

1. Redovni postupak u slučaju insolventnosti središnje druge ugovorne strane pokreće se isključivo na inicijativu sanacijskog tijela ili uz njegovu suglasnost u skladu sa stavkom 3.
2. Nadležna tijela i sanacijska tijela obavješćuju se bez odgode o svakom zahtjevu za pokretanje redovnog postupka u slučaju insolventnosti središnje druge ugovorne strane bez obzira na to je li ta središnja druga ugovorna strana u sanaciji ili je odluka o tome javno objavljena u skladu s člankom 70. stavkom 3.

3. Tijela nadležna za redovni postupak u slučaju insolventnosti mogu pokrenuti postupak tek nakon što ih sanacijsko tijelo obavijesti o svojoj odluci o neprovođenju mjera sanacije u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu ili ako obavijest ne prime u roku od sedam dana od obavijesti iz stavka 2.

Ako je to potrebno radi učinkovite primjene instrumenata sanacije i sanacijskih ovlasti, sanacijska tijela mogu od suda zatražiti da na određeno vrijeme ovisno o cilju koji se želi postići prekine svaku sudsku mjeru ili postupak u kojima središnja druga ugovorna strana u sanaciji jest ili može postati stranka.

GLAVA VI. ODNOSI S TREĆIM ZEMLJAMA

Članak 74.

Sporazumi s trećim zemljama

1. U skladu s člankom 218. UFEU-a, Komisija može dati preporuke Vijeću za otvaranje pregovora o sporazumima s jednom ili više trećih zemalja o načinima suradnje sanacijskih tijela i relevantnih tijela trećih zemalja u području planiranja oporavka i sanacije središnjih drugih ugovornih strana i središnjih drugih ugovornih strana trećih zemalja u sljedećim situacijama:
 - (a) ako središnja druga ugovorna strana treće zemlje pruža usluge ili ima jedno društvo kćer ili više njih u državi članici;
 - (b) ako središnja druga ugovorna strana s poslovnim nastanom u državi članici pruža usluge ili ima jedno društvo kćer ili više njih u trećoj zemlji.
2. Sporazumima iz stavka 1. posebno se nastoji osigurati uspostava postupaka i aranžmana za suradnju pri izvršenju zadaća i ovlasti navedenih u članku 77., među ostalim i pri razmjeni informacija potrebnih u te svrhe.

Članak 75.

Priznavanje i provedba sanacijskog postupka treće zemlje

1. Ovaj članak primjenjuje se na sanacijski postupak treće zemlje osim ako s relevantnom trećom zemljom stupi na snagu međunarodni sporazum iz članka 74. stavka 1. te do njegova stupanja na snagu. Članak se primjenjuje i nakon stupanja na snagu međunarodnog sporazuma iz članka 74. stavka 1. s relevantnom trećom zemljom u mjeri u kojoj priznavanje i provedba sanacijskog postupka treće zemlje nisu uređeni tim sporazumom.
2. Relevantna nacionalna tijela priznaju sanacijski postupak treće zemlje koji se odnosi na središnju drugu ugovornu stranu treće zemlje u sljedećim slučajevima:
 - (a) središnja druga ugovorna strana treće zemlje pruža usluge ili ima društva kćeri s poslovnim nastanom u jednoj državi članici ili više njih;
 - (b) središnja druga ugovorna strana treće zemlje ima imovinu, prava ili obveze u jednoj državi članici ili više njih ili su ta imovina, prava ili obveze uređeni pravom tih država članica.

Relevantna nacionalna tijela osiguravaju provedbu priznatog sanacijskog postupka treće zemlje u skladu s njihovim nacionalnim pravom.

3. Relevantna nacionalna tijela ovlaštena su barem za sljedeće:
 - (a) izvršavanje sanacijskih ovlasti u odnosu na sljedeće:

- i. imovinu središnje druge ugovorne strane treće zemlje koja se nalazi u njihovoj državi članici ili koja je uređena pravom njihove države članice;
 - ii. prava ili obveze središnje druge ugovorne strane treće zemlje koji su evidentirani u njihovoj državi članici ili su uređeni pravom njihove države članice ili ako su potraživanja povezana s takvim pravima i obvezama izvršiva u njihovoj državi članici;
- (b) provedbu, uključujući zahtjev drugoj osobi da poduzme mjere radi provedbe, prijenosa vlasničkih instrumenata u društvu kćeri s poslovnim nastanom u državi članici koja tu provedbu nalaže;
 - (c) izvršavanje ovlasti iz članaka 55., 56. i 57. u odnosu na prava bilo koje stranke ugovora sa subjektom iz stavka 2. ovog članka ako su te ovlasti potrebne za provedbu sanacijskog postupka treće zemlje;
 - (d) poništenje bilo kojeg ugovornog prava na raskid, unovčenje ili prijevremeno izvršenje ugovora ili učinak na ugovorna prava subjekata iz stavka 2. i drugih subjekata u grupi ako to pravo proizlazi iz mjere sanacije koju u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu treće zemlje provodi sanacijsko tijelo treće zemlje ili se ta mjera provodi na neki drugi način u skladu s pravnim ili regulatornim zahtjevima u pogledu sanacijskih aranžmana u toj zemlji, pod uvjetom da se i dalje izvršavaju bitne obveze iz ugovora, uključujući obveze plaćanja i isporuke te pružanje kolaterala.
4. Priznavanjem i izvršenjem sanacijskog postupka treće zemlje ne dovodi se u pitanje redovni postupak u slučaju insolventnosti u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom.

Članak 76.

Pravo na odbijanje priznavanja ili provedbe sanacijskog postupka treće zemlje

Odstupajući od članka 75. stavka 2., relevantna nacionalna tijela mogu odbiti priznati ili izvršiti sanacijski postupak treće zemlje u svakom od sljedećih slučajeva:

- (a) sanacijski postupak treće zemlje mogao bi negativno utjecati na financijsku stabilnost njihove države članice;
- (b) postupanje prema vjerovnicima ili sudionicima sustava poravnanja u njihovoj državi članici ne bi bilo jednako kao prema vjerovnicima ili sudionicima sustava poravnanja u trećoj zemlji koji u sanacijskom postupku matične treće zemlje imaju slična zakonska prava;
- (c) priznavanje ili provedba sanacijskog postupka treće zemlje mogli bi imati značajne fiskalne posljedice za njihovu državu članicu;
- (d) priznavanje ili izvršenje bili bi u suprotnosti s nacionalnim pravom.

Članak 77.
Suradnja s nadležnim tijelima trećih zemalja

1. Ovaj članak primjenjuje se na suradnju s trećim zemljama osim ako s relevantnom trećom zemljom stupi na snagu međunarodni sporazum iz članka 74. stavka 1. te do njegova stupanja na snagu. Članak se primjenjuje i nakon stupanja na snagu međunarodnog sporazuma s relevantnom trećom zemljom predviđenog člankom 74. stavkom 1. u mjeri u kojoj predmet ovog članka nije uređen tim sporazumom.
2. Nadležna tijela ili sanacijska tijela, ovisno o slučaju, uspostavljaju dogovore o suradnji sa sljedećim relevantnim tijelima trećih zemalja, uzimajući u obzir postojeće dogovore o suradnji uspostavljene u skladu s člankom 25. stavkom 7. Uredbe (EU) br. 648/2012:
 - (a) ako središnja druga ugovorna strana treće zemlje pruža usluge ili ima društva kćeri u jednoj državi članici ili više njih, s relevantnim tijelima treće zemlje u kojoj ta središnja druga ugovorna strana ima poslovni nastan;
 - (b) ako središnja druga ugovorna strana pruža usluge ili ima društva kćeri u jednoj trećoj zemlji ili više njih, s relevantnim tijelima trećih zemalja u kojima se te usluge pružaju ili u kojima ta društva kćeri imaju poslovni nastan.
3. Dogovorima o suradnji iz stavka 2. uspostavljaju se postupci i aranžmani između uključenih tijela radi razmjene potrebnih informacija i suradnje u obavljanju sljedećih zadaća te izvršavanju ovlasti u odnosu na središnje druge ugovorne strane iz stavka 2. točaka (a) i (b) ili grupe čiji su te središnje druge ugovorne strane članovi:
 - (a) izrada planova sanacije u skladu s člankom 13. i sličnih zahtjeva u skladu s pravom relevantnih trećih zemalja;
 - (b) procjena mogućnosti sanacije tih institucija i grupa u skladu s člankom 16. i sličnim zahtjevima u skladu s pravom relevantnih trećih zemalja;
 - (c) primjena ovlasti za rješavanje ili uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije u skladu s člankom 17. te svih sličnih ovlasti u skladu s pravom relevantnih trećih zemalja;
 - (d) primjena mjera rane intervencije u skladu s člankom 19. te sličnih ovlasti u skladu s pravom relevantnih trećih zemalja;
 - (e) primjena instrumenata sanacije i izvršavanje sanacijskih ovlasti te sličnih ovlasti dodijeljenih tijelima relevantnih trećih zemalja.
4. Dogovori o suradnji uspostavljeni između sanacijskih tijela i nadležnih tijela država članica i trećih zemalja u skladu sa stavkom 2. mogu sadržavati odredbe o sljedećim pitanjima:
 - (a) razmjeni informacija potrebnih za pripremu i provedbu planova sanacije;

- (b) savjetovanju i suradnji pri izradi planova sanacije, uključujući načela izvršavanja ovlasti iz članka 75. te sličnih ovlasti u skladu s pravom relevantnih trećih zemalja;
- (c) razmjeni informacija potrebnih za primjenu instrumenata sanacije i izvršavanje sanacijskih ovlasti te sličnih ovlasti u skladu s pravom relevantnih trećih zemalja;
- (d) ranom upozoravanju strana dogovora o suradnji ili savjetovanju s njima prije provedbe bilo kakvih značajnih mjera u skladu s ovom Uredbom ili pravom relevantne treće zemlje koje utječu na središnju drugu ugovornu stranu ili grupu na koju se dogovor odnosi;
- (e) koordinaciji javne komunikacije u slučaju zajedničkih mjera sanacije;
- (f) postupcima i aranžmanima za razmjenu informacija i suradnju u skladu s točkama (a) do (e), među ostalim i prema potrebi uspostavom i radom skupina za upravljanje krizama.

Da bi se osigurala zajednička, jedinstvena i dosljedna primjena stavka 3., ESMA objavljuje smjernice o vrstama i sadržaju odredaba iz stavka 4. do [PO unosi datum 18 mjeseci nakon stupanja Uredbe na snagu].

5. Sanacijska tijela i nadležna tijela obavješćuju ESMA-u o svakom dogovoru o suradnji koji uspostave u skladu s ovim člankom.

Članak 78.

Razmjena povjerljivih informacija

1. Sanacijska tijela, nadležna tijela, nadležna ministarstva i, ovisno o slučaju, druga relevantna nacionalna tijela razmjenjuju povjerljive informacije, uključujući planove oporavka, s relevantnim tijelima trećih zemalja jedino ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) ta tijela trećih zemalja podliježu zahtjevima i standardima profesionalne tajne koja se, prema mišljenju svih dotičnih tijela, smatraju barem istovrijednima onima koji su propisani člankom 71.;
 - (b) informacije su potrebne za izvršavanje zadaća relevantnih tijela trećih zemalja u skladu s nacionalnim pravom koje su usporedive sa zadaćama iz ove Uredbe, i ne koriste se u druge svrhe.
2. Ako se razmjena informacija odnosi na osobne podatke, postupanje s takvim osobnim podacima i njihova dostava nadležnim tijelima treće zemlje uređeni su primjenjivim pravom Unije i nacionalnim pravom o zaštiti podataka.
3. Ako povjerljive informacije potječu iz druge države članice, sanacijska tijela, nadležna tijela i nadležna ministarstva objavljuju te informacije relevantnim tijelima treće zemlje samo ako su zadovoljeni sljedeći uvjeti:
 - (a) relevantno tijelo države članice iz koje su potekle informacije slaže se s objavljivanjem informacija;

(b) informacije se objavljuju samo u svrhe koje je odobrilo tijelo iz točke (a).

4. Za potrebe ovog članka informacije se smatraju povjerljivima ako podliježu zahtjevima za zaštitu povjerljivosti u skladu s pravom Unije.

GLAVA VII.

IZMJENE UREDBI (EU) BR. 1095/2010, (EU) BR. 648/2012 I (EU) 2015/2365

Članak 79.

Izmjene Uredbe (EU) br. 1095/2010

Uredba (EU) br. 1095/2010 mijenja se kako slijedi:

(1) u članku 4. stavku 3. dodaje se sljedeća točka iv.:

„iv. u smislu Uredbe (EU) br. [o *oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana*], sanacijsko tijelo kako je definirano člankom 2. stavkom 1. točkom 3. Uredbe (EU) br. [o *oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana*].“;

(2) u članku 40. stavku 5. dodaje se sljedeći podstavak:

„Za potrebe djelovanja unutar područja primjene Uredbe (EU) [o *oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana*], člana Odbora nadzornih tijela iz stavka 1. točke (b) može u svakoj državi članici prema potrebi pratiti predstavnik sanacijskog tijela, koji nema pravo glasa.“.

Članak 80.

Izmjene Uredbe (EU) br. 648/2012

Uredba (EU) br. 648/2012 mijenja se kako slijedi:

(1) umeće se sljedeći članak 6.a:

„Članak 6.a

Suspenzija obveze poravnanja u sanaciji

1. Ako središnja druga ugovorna strana ispunjava uvjete iz članka 22. Uredbe (EU) [o *oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana*], sanacijsko tijelo središnje druge ugovorne strane imenovano u skladu s člankom 3. stavkom 1. te Uredbe ili nadležno tijelo člana sustava poravnanja središnje druge ugovorne strane u sanaciji može zatražiti od Komisije privremenu suspenziju obveze poravnanja iz članka 4. stavka 1. za određene vrste ugovora o OTC izvedenicama ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) središnja druga ugovorna strana u sanaciji koja u skladu s člankom 14. ima odobrenje za obavljanje poravnanja određenih vrsta ugovora o OTC izvedenicama koji podliježu obvezi poravnanja u skladu s člankom 4. stavkom 1. za koje se traži suspenzija;
 - (b) suspenzija obveze poravnanja iz članka 4. za te određene vrste ugovora o OTC izvedenicama potrebna je da bi se izbjegla ozbiljna prijetnja financijskoj

stabilnosti u Uniji povezana sa sanacijom središnje druge ugovorne strane, posebno ako su ispunjena oba sljedeća kriterija:

- i. postoje nepovoljni događaji ili kretanja koji su ozbiljna prijetnja financijskoj stabilnosti;
- ii. mjera je potrebna radi uklanjanja prijetnje i neće imati štetni učinak na financijsku stabilnost nerazmjernom koristima koje se njome postižu.

Zahtjevu iz prvog podstavka prilaže se dokaz ispunjenja uvjeta iz prvog podstavka točaka (a) i (b).

Tijelo iz prvog podstavka dostavlja ESMA-i i ESRB-u svoj obrazloženi zahtjev istovremeno s dostavom zahtjeva Komisiji.

2. ESMA u roku od 24 sata od primitka obavijesti o zahtjevu iz stavka 1. i nakon savjetovanja s ESRB-om donosi mišljenje o namjeravanoj suspenziji, uzimajući u obzir potrebu da se izbjegne ozbiljna prijetnja financijskoj stabilnosti u Uniji, ciljevima sanacije iz članka 21. Uredbe (EU) [*o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana*] i kriterijima iz članka 5. stavaka 4. i 5. ove Uredbe.
3. Mišljenje iz stavka 2. javno se ne objavljuje.
4. Komisija u roku od 48 sati od primitka zahtjeva iz stavka 1. i u skladu sa stavkom 6. donosi odluku o privremenoj suspenziji obveze poravnanja za određene vrste ugovora o OTC izvedenicama ili o odbijanju zahtjeva za suspenziju.
5. Komisijina odluka dostavlja se tijelu koje je zatražilo suspenziju i ESMA-i i objavljuje se na internetskim stranicama Komisije. Ako Komisija donese odluku o suspenziji obveze poravnanja, ta se odluka objavljuje u javnom registru iz članka 6.
6. Komisija može donijeti odluku o privremenoj suspenziji obveze poravnanja iz stavka 1. za određene vrste ugovora o OTC izvedenicama ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 1. točaka (a) i (b). Komisija pri donošenju te odluke uzima u obzir mišljenje ESMA-e iz stavka 2., ciljeve sanacije iz članka 21. Uredbe (EU) [*o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana*], kriterije iz članka 5. stavaka 4. i 5. o tim vrstama ugovora o OTC izvedenicama te potrebu da se suspenzijom izbjegne ozbiljna prijetnja financijskoj stabilnosti.
7. Početno razdoblje valjanosti suspenzije obveze poravnanja u skladu sa stavkom 4. ne traje dulje od tri mjeseca od datuma njezine objave u *Službenom listu Europske unije*.
8. Komisija može obnoviti suspenziju iz stavka 7. za još jedno razdoblje ili više njih, koja ukupno ne traju dulje od tri mjeseca od završetka početnog razdoblja suspenzije, ako je suspenzija i dalje utemeljena.
9. Suspenzija koja se ne obnovi do završetka početnog razdoblja ili do završetka razdoblja naknadne obnove automatski istječe.
10. Komisija obavješćuje ESMA-u o namjeravanoj obnovi suspenzije obveze poravnanja.

ESMA u roku od 48 sati od primitka Komisijine obavijesti o namjeravanoj obnovi suspenzije obveze poravnanja donosi mišljenje o obnovi suspenzije, uzimajući u obzir potrebu da se izbjegne ozbiljna prijetnja financijskoj stabilnosti u Uniji, ciljevima sanacije iz članka 21. Uredbe (EU) [o *oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana*] i kriterijima iz članka 5. stavaka 4. i 5. ove Uredbe.”;

(2) u članku 28. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Odbor za rizike savjetuje upravu o svim aranžmanima koji mogu utjecati na upravljanje rizicima središnje druge ugovorne strane, kao što je značajna promjena u njezinu modelu rizika, postupcima u slučaju neispunjavanja obveza, kriterijima za prihvaćanje članova u sustav poravnanja, poravnanju novih vrsta instrumenata ili izdvajanju poslovnih procesa. Odbor za rizike pravovremeno obavješćuje upravu o svim novim rizicima koji utječu na otpornost središnje druge ugovorne strane. Savjeti odbora za rizike nisu potrebni za dnevne operacije središnje druge ugovorne strane. Ulažu se odgovarajući napor radi savjetovanja s odborom za rizike o događajima koji utječu na upravljanje rizicima središnje druge ugovorne strane u kriznim situacijama, među ostalim i o događajima koji su bitni za izloženosti članova sustava poravnanja prema središnjoj drugoj ugovornoj strani te međuovisnostima s ostalim središnjim drugim ugovornim stranama.

(3) U članku 28. stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Središnja druga ugovorna strana odmah obavješćuje nadležno tijelo i odbor za rizike o svakoj odluci kojom odbor odluči da neće prihvatiti savjete odbora za rizike te obrazlaže tu odluku. Odbor za rizike ili članovi odbora za rizike mogu obavijestiti nadležno tijelo o svim područjima u vezi s kojima smatraju da savjeti odbora za rizike nisu prihvaćeni.”;

(4) u članku 38. dodaje se sljedeći stavak 6.:

„Članovi sustava poravnanja središnje druge ugovorne strane obavješćuju svoje postojeće i potencijalne klijente o mogućim gubicima ili drugim troškovima koje bi mogli snositi tijekom faze oporavka središnje druge ugovorne strane, među ostalim i o vrsti naknade koju mogu primiti, uzimajući u obzir članak 48. stavak 7. Uredbe (EU) br. 648/2012. Klijentima se dostavlja dovoljno informacija kako bi se osiguralo njihovo razumijevanje o gubicima koje bi u najgorem slučaju mogli pretrpjeti ili drugim troškovima kojima bi mogli biti izloženi ako središnja druga ugovorna strana poduzme mjere oporavka.”;

(5) u članku 81. stavku 3. dodaje se sljedeća točka (q):

„(q) sanacijska tijela imenovana u skladu s člankom 3. Uredbe (EU) br. [o *oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana*].”.

*Članak 81.
Izmjena Uredbe (EU) 2015/2365*

U članku 12. stavku 2. dodaje se sljedeća točka (n):

„(n) sanacijska tijela imenovana u skladu s člankom 3. Uredbe (EU) [*o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana*].”.

GLAVA VIII. ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 82. Preispitivanje

Do [...], Komisija preispituje provedbu ove Uredbe te o tome podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću. Izvješću se, prema potrebi, prilaže zakonodavni prijedlog.

Članak 83. Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od [*PO unosi datum iz članka 9. stavka 1. drugog podstavka direktive o izmjeni Direktive 2014/59/EU*].

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

*Za Europski parlament
Predsjednik*

*Za Vijeće
Predsjednik*